اولین روزنامه سهامداری ایران (خبرنگاران و کارکنان)

صمت
صنعت معدن تجارت

شنبه
• ۳ تیر ۱۴۰۲
• ۵ ذی‌الحجه ۱۴۴۴
• ۲۴ ژوئن ۲۰۲۳

• سال سی‌وپنجم شماره پیاپی ۳۶۶۱ • دوره جدید سال نهم شماره ۲۳۴۳ • ۱۶ صفحه • قیمت: ۵۰۰۰ تومان

www.smtnews.ir - http://Telegram.me/smtnews

سرمقاله

فاصله معنادار با استانداردهای جهانی ۲

گفت‌وگو

کنترل تورم و نرخ ارز خواسته فوری اصناف است ۷

خدمات پس از فروش خودرو در حال توسعه است؟ ۹

یادداشت‌های امروز

نقش اصناف کشاورزی در تنظیم بازار ۴

اصناف تشکل قوی می‌خواهند ۲

رشد واحدهای صنفی متناسب با جمعیت نیست ۱۶

پرونده
اول تیر
روز ملی اصناف

نگاه ویژه به اصناف؛ از حرف تا عمل

رد پای اصناف در تحولات اقتصادی ۲
رفع موانع توسعه پایدار کشاورزی ۴
مشاغل مزاحم ساماندهی نشدند ۵
حلقه ناکارآمدی مدیران دائمی ۶
اصناف گرفتار نگاه سلیقه‌ای و بروکراسی اداری ۸-۹
گردباد رکود، اصناف را بلعید! ۱۰
مشکلات پایدار تامین مالی و مالیات ۱۱
صنایع بی‌بهره از دانش روز محکوم به زوال هستند ۱۳
کشمکش بی‌پایان ۱۴

طرح: صمت

جناب آقای دکتر عباس علی‌آبادی
وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت

انتصاب شایسته جنابعالی را به‌عنوان وزیر صنعت، معدن و تجارت تبریک و تهنیت عرض می‌نمایم، از درگاه خداوند تداوم توفیق جنابعالی را مسالت دارم.

کاله
گروه صنایع غذایی سولیکو کاله
غلامعلی سلیمانی

فراخوان مناقصه

صبانور

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور در نظر دارد جهت «اجرای عملیات بارگیری، حمل، تخلیه و دپوسازی ۳۰۰،۰۰۰ تن سنگ خام معدنی در محدوده گلالی» از طریق مناقصه اقدام به انتخاب پیمانکار نماید.
- محل دریافت اسناد: تهران، سعادت‌آباد، خیابان سعادت‌آباد، خیابان شهید حق‌طلب غربی (۲۶ غربی)، پلاک ۴۹ – طبقه سوم واحد بازرگانی شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور- کدپستی: ۱۹۹۷۹۶۹۱۳۸
- مهلت دریافت اسناد: از تاریخ انتشار آگهی تا ساعت ۱۶ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۷
- مهلت تحویل اسناد: ساعت ۱۶ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۱
- مدارک لازم جهت دریافت اسناد: معرفی‌نامه رسمی همراه با کارت شناسایی و نامه اعلام کتبی نام مسئول، شماره تماس مستقیم و پست الکترونیک سازمانی مناقصه‌گر جهت دریافت و ارسال مکاتبات.
- شرایط اولیه شرکت در فراخوان: مالکیت حداقل ۵۰ درصد ماشین‌آلات مورد نیاز انجام عملیات (۵ دستگاه کمپرسی ده چرخ و ۱ دستگاه بیل مکانیکی PC۳۳۰ و بالاتر)

معاونت بازرگانی شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور

مناقصه عمومی خرید لاستیک لودر

صبانور

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور در نظر دارد ۲۶ حلقه لاستیک لودر مورد نیاز برای کارخانه خود، واقع در استان کردستان را به تامین‌کننده واجد شرایط واگذار نماید. لذا فروشندگان واجد شرایط می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱-۲۷۶۴۵۳۰۸ تماس گرفته و یا به آدرس اینترنتی www.sabanour.com قسمت فراخوان – مناقصه مراجعه نمایند و پاکات خود را مطابق شرایط مناقصه با ورود به سامانه تامین‌کنندگان صبانور بصورت دربسته مهرو موم شده، از تاریخ درج آگهی تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۴ به آدرس سعادت‌آباد نرسیده به خروجی هاشمی‌رفسنجانی شرق- خیابان ۲۶ (حق طلب غربی) پلاک ۴۹ -طبقه سوم (دبیرخانه صبانور) تحویل نمایند. مناقصه‌گزار اختیار کامل در زمینه رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهادات را داشته و هیچگونه ادعا و اعتراضی در این زمینه مسموع نخواهد بود و به پیشنهادهای مشروط، مبهم و فاقد ضمانت شرکت در مناقصه و همچنین به پیشنهادهایی که بعد از مدت مقرر در آگهی واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

معاونت بازرگانی شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور

مناقصه عمومی خرید دوتیغ لودر

صبانور

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور در نظر دارد تامین ۲۰۰ عدد دم تیغ و ۴۰۰ عدد پیچ و مهره مورد نیاز خود جهت نصب بر روی لودر برای کارخانه خود، واقع در استان کردستان را به تامین‌کننده واجد شرایط واگذار نماید، لذا تامین‌کنندگان واجد شرایط می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱-۲۷۶۴۵۳۰۵ تماس گرفته و یا به آدرس اینترنتی www.sabanour.com قسمت فراخوان – مناقصه مراجعه نمایند و پاکات خود را مطابق شرایط مناقصه با ورود به سامانه تامین‌کنندگان صبانور بصورت دربسته مهرو موم شده، از تاریخ درج آگهی تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۴ به آدرس سعادت‌آباد نرسیده به خروجی هاشمی‌رفسنجانی شرق- خیابان ۲۶ (حق‌طلب غربی) پلاک ۴۹ - طبقه سوم (دبیرخانه صبانور) تحویل نمایند. مناقصه‌گزار اختیار کامل در زمینه رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهادات را داشته و هیچگونه ادعا و اعتراضی در این زمینه مسموع نخواهد بود و به پیشنهادهای مشروط، مبهم و فاقد ضمانت شرکت در مناقصه و همچنین به پیشنهادهایی که بعد از مدت مقرر در آگهی واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

معاونت بازرگانی شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور

آگهی تمدید مهلت تحویل پاکات و ابلاغ الحاقیه شماره ۱ اسناد
مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۲/۰۷/ع شرکت معدنی و صنعتی گل گهر

بدین وسیله به آگاهی کلیه متقاضیان واجد شرایط جهت شرکت در مناقصه با موضوع "عملیات احداث فاز اول سوله تعمیرات دامپتراک" واقع در مجتمع معدنی و صنعتی گل گهر می‌رساند، مهلت تحویل پاکات مناقصه از تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۴ به روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۱ موکول گردید. همچنین الحاقیه شماره ۱ اسناد مناقصه از طریق وبسایت این شرکت به نشانی WWW.GEG.IR بخش مناقصه و مزایده ابلاغ می‌گردد. لازم به ذکر است اسناد مناقصه از طریق نشانی الکترونیکی مذکور قابل دریافت می‌باشد. لذا متقاضیان می‌توانند مطابق با دستورالعمل اعلامی در اسناد مناقصه در مهلت مقرر نسبت به تحویل پاکات خود در محل دفتر کمیسیون معاملات مجتمع گل گهر و یا دبیرخانه دفتر مرکزی تهران اقدام نمایند. شایان ذکر است فرمت ضمانت‌نامه‌های شرکت در مناقصه بایستی عیناً مطابق با فرمت ارائه شده در اسناد مناقصه تهیه گردد. شرکت معدنی و صنعتی گل گهر در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون جبران خسارت مختار می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل گهر

دندونت بزرگترین اپلیکیشن آنلاین مشاوره و تعیین نوبت خدمات دندانپزشکی در کشور

۱- خدمات اقساط دندانپزشکی طی ۱۲ قسط ماهیانه بدون بهره
۲- خدمات تخفیفی و مزایای ویژه قابل ارائه به اعضاء باشگاه مشتریان بنیان سلامت
۳- ارائه پوشش های دندانپزشکی از ۵۰ تا ۹۰ درصد پوشش به صورت انفرادی و گروهی
۴- کلیه خدمات ایمپلنت، کامپوزیت و ... با حداقل هزینه در ۴۵۰ مرکز دندانپزشکی در سراسر کشور

اینستاگرام dandunnet سایت www.bonyansalamat.com

سر مقاله

فاصله معنادار با استانداردهای جهانی

عاطفه خسروی
مدیر مسئول

اصناف بزرگ‌ترین بخش اقتصاد کشور را تشکیل می‌دهند که بعد از نفت بالاترین نقش و جایگاه را در تامین مالی اقتصاد ایران دارند. اصناف در ظاهر به کسب‌وکار مردم گره خورده و با محل معاش آنها در ارتباط است. برخی نیز اصناف را بزرگ‌ترین نهاد مدنی می‌دانند که تعریف هر نوع جایگاه برای آنها در سرنوشت جامعه تاثیرگذار هستند، اما برای بررسی نقش و جایگاه اصناف در جامعه، این بخش را باید از ۲ منظر «اقتصادی» و «سیاسی» موردمطالعه قرار داد.

در جوامع توسعه‌یافته، اصناف و تشکل‌ها به‌دلیل قدرت اجرایی و تعداد جمعیت تحت‌پوشش، نقش تاثیرگذاری در تصمیم‌سازی‌ها دارند؛ روندی که در ایران چندان مصداق ندارد و گاهی نگاه و درخواست اصناف در تصمیم‌گیری‌های کلان در نظر گرفته نمی‌شود.

برخی فعالان این حوزه، مشکل را در نگاه مدیران دولتی به تقویت بخش اقتصاد از طریق تقویت بنگاه‌های بزرگ می‌دانند و در این دیدگاه SME ها یا کارگاه‌های کوچک و متوسط‌مقیاس جای چندانی ندارند. این نگاه بیشتر ناظر بر بخش دولت است، اما همواره مشکلاتی نیز در مدیریت اصناف نیز وجود داشته است که گاهی به ضعف مدیریت اصناف در چند دهه گذشته بازمی‌گردد. برخی واگذاری وظایف حاکمیتی مانند بازرسی و صدور پروانه به اصناف را از جمله این مشکلات مدیریتی می‌دانند و معتقدند در نگاه اول به‌نظر می‌رسد، دادن اختیارات نظارتی به اصناف به‌نفع آنها است،اما در عمل همین موضوع باعث تضعیف ساختار اصناف شد. این وظایف محوله به اصناف، آنها را از خصوصی بودن خارج کرده و بیشتر رنگ و بوی دولتی گرفته‌اند. در این فرآیند واحدهای صنفی، القاکننده برنامه‌های حاکمیتی شدند و این اتکا در انتخابات اصناف نیز تاثیرگذار شد.

از سوی دیگر، گاهی افرادی که در مدیریت اصناف و اتحادیه‌های صنفی قرار می‌گرفتند، به‌دنبال ماندگاری طولانی بودند. برای ماندگاری طولانی نیز به‌طبع یک راه منطقی همکاری با دولت است، در حالی که اصناف به‌عنوان تشکل‌های کاملا خصوصی باید دارای ساختار و عملکرد منفک از نگاه و تاثیرگذاری دولتی باشند.

با این‌همه نمی‌توان از نقش بی‌بدیل اصناف در اقتصاد ایران گذشت و حتی باتوجه به جمعیت تحت‌پوشش، این بخش در بعد سیاسی نیز دارای جایگاه تاثیرگذاری هستند.

با بیان چند آمار، شناخت بهتری از ظرفیت‌های اصناف به‌دست می‌آید:

براساس آمار، نظام صنفی ایران حدود ۳ میلیون بنگاه اقتصادی خرد، کوچک و متوسط را در برمی‌گیرد و طبق برآوردهای حداقلی، ۲۵ درصد از اشتغال کل و ۱۷ درصد از GDP کشور را ایجاد کرده و با احتساب بعد خانوار، ممر معاش و ارتزاق ۳۰ درصد از جمعیت کشور است.

تمامی شاخص‌های اقتصاد کلان، چه در طرف عرضه و چه در سمت تقاضا، همگی وابستگی مستقیم به وضعیت اقتصادی جامعه صنفی اعم از کارفرمایان، کارگران، خانوارهای صنفی و.... دارند. در واقع، کمتر بخشی را می‌توان در اقتصاد ایران شناسایی کرد که دارای اثر همزمان بر طرفین عرضه و تقاضا، آن هم با این عمق اثرگذاری باشد.

۹۸ درصد بنگاه‌های ایران در سطح کوچک و متوسط هستند و بنا به آنچه در منابع مختلف درباره تعریف SMEs ذکر شده، عمده‌ترین سهم از بنگاه‌های خرد و کوچک و متوسط در ایران متعلق به اصناف است.

بیش از ۷۰ درصد کالای وارداتی و ۹۰ درصد محصولات صنایع بزرگ کشور از طریق شبکه عمده‌فروشی و خرده‌فروشی اصناف توزیع می‌شود.

از کل ارزش‌افزوده بخش بازرگانی حدود ۹۸ درصد آن توسط اصناف تامین می‌شود.

اصناف کشور نقش موثر و زیربنایی در رسیدن کشور به «رشد اقتصادی فقرزدا» و «کاهش ضریب جینی» دارند و تعداد قابل‌توجهی از اصناف به‌ویژه اصناف تولیدی در زنجیره تامین نیازهای واحدهای صنعتی و برخی واحدهای صنفی دیگر قرار دارند که کارکرد نامناسب آنها می‌تواند زنجیره‌های تامین را دچار اختلال کند. باوجود آمار یادشده و به‌دلیل مشکلات آمده در ابتدای این نوشتار، اصناف ایران فاصله معناداری با استانداردهای جهانی به‌لحاظ تعداد و تاثیرگذاری در تصمیم‌سازی‌ها دارند. براساس آمار، به‌ازای هر ۷ خانوار ایرانی یک بنگاه صنفی وجود دارد، در شرایطی که براساس استانداردهای جهانی به‌ازای ۳۷ تا ۴۲ خانوار یک بنگاه صنفی وجود دارد. از این منظر، انتقادهای زیادی به وضعیت رشد قارچ‌گونه واحدهای صنفی در کشور مطرح می‌شود.

بنابراین شاید یکی از راه‌های دستیابی به این ساختار، تغییر قانون اتاق اصناف باشد. همچنین، اصلاح قانون نظام صنفی نیز از دیگر مواردی است که باید در دستور کار قرار گیرد. توجه به واحدهای کوچک‌مقیاس و تقویت حوزه آموزشی اصناف نیز از دیگر راهکارهایی است که می‌تواند اصناف را در این مسیر یاری رساند.

نگاه ویژه به اصناف؛ از حرف تا عمل

شروع فرآیند مدرنیزاسیون و توسعه شهرها چه از نظر شکلی و چه به‌لحاظ محتوایی ماهیت اصناف را دچار دگرگونی کرد. طرح‌های گوناگون توسعه شهری در قالب طرح جامع یا طرح تفصیلی در دوره‌های مختلف بافت کالبدی و اجتماعی شهرها را به‌هم زد. در این میان، قبل از هر چیزی تمرکز مکانی اصناف به‌هم خورد و مغازه‌ها، پاساژها و فروشگاه‌ها در خیابان‌های مختلف و خارج از بازار توسعه پیدا کردند و در نتیجه با این شکل از توسعه شهری امروزه بزرگ‌ترین مجتمع‌های فروشگاهی (مگامال‌ها) و مراکز خرید خارج از بازار در نقاط گوناگون شهر قابل‌مشاهده هستند.

براساس آمار، بیش از ۳ میلیون واحد صنفی در زمینه‌های گوناگون تولیدی، توزیعی، خدماتی و خدمات فنی در طیف وسیعی از فعالیت‌ها در زنجیره تامین فعالیت می‌کنند؛ بنابراین می‌توان گفت اصناف بزرگ‌ترین بخش اقتصاد کشور را تشکیل می‌دهند و بعد از نفت، بالاترین نقش و جایگاه را در تامین مالی اقتصاد ایران دارند. اصناف گرچه در ظاهر به کسب‌وکار مردم گره خورده و با محل معاش آنها در ارتباط است، اما برخی آن را بزرگ‌ترین نهاد مدنی می‌دانند که اداره آن به‌دست خود مردم است و بدون شک نتایج آن در سرنوشت مردم و جامعه نیز تاثیرگذار خواهد بود.

واحدهای صنفی حلقه واسط بین تولیدکنندگان (واردکنندگان) و مصرف‌کنندگان به‌شمار می‌روند. آنها با انتقال کالا از تولیدکنندگان (با صرف هزینه و زمان کمتر همواره با رعایت استانداردهای سلامت کالا) به مصرف‌کنندگان و در مقابل آن، انتقال منابع نقدینگی از مصرف‌کنندگان به تولیدکنندگان، به بخشی از چرخه اقتصاد کشور شکل می‌دهند. گرچه این‌گونه واحدها در کشورهای مختلف از نظر کارکرد و حتی شکل ظاهری متفاوت هستند، اما به‌طورکلی از وظایف یکسانی برخوردار هستند. در اقتصاد ایران اصناف به‌عنوان آخرین حلقه اقتصادی اهمیت ویژه‌ای در رشد و پویایی این بخش داشتند و به‌دلیل گستردگی ارتباط مستقیم با آحاد مردم به‌مثابه قلب اقتصادی جامعه عمل می‌کنند.

در تقویم رسمی ایران اول تیر «روز ملی اصناف» نام‌گذاری شده است. وقت آن است که با نگاهی واقع‌بینانه و موشکافانه به جایگاه اصناف در اقتصاد ایران بپردازیم و برای فهم این مهم ابتدا باید ساختار و ترکیب اصناف در ایران را بشناسیم.

صمت در پرونده این شماره به‌مناسبت روز ملی اصناف به بررسی جایگاه این بخش مهم در اقتصاد ایران و مشکلات فعالان صنفی پرداخته است. با این پرونده صمت همراه باشید.

ردپای اصناف در تحولات اقتصادی

اصناف مجموعه‌ای از تشکل‌های اجتماعی و سیاسی هستند که ردپای آنها از زمان انقلاب مشروطه و حتی قبل از آن در حوادث متعدد دیده می‌شود و این فعالیت اجتماعی - سیاسی در سال‌های پیروز انقلاب اسلامی به اوج می‌رسد. امروزه به هر نقطه‌ای از شهر که پا می‌گذاریم، با انواع مغازه‌های کوچک و بزرگ و فروشگاه‌های زنجیره‌ای و حتی بانک‌ها و صرافی‌ها روبه‌رو می‌شویم. رشد و گسترش سریع واحدهای صنفی در جای‌جای نقاط شهری و حتی روستایی کشور، پدیده‌ای اقتصادی - اجتماعی است؛ ضمن اینکه اصناف در کنار اثرات اقتصادی از نقش و جایگاه اجتماعی - فرهنگی هم برخوردار هستند و می‌توانند در صورت فراهم بودن بسترهای لازم اثرات مثبتی بر جامعه داشته باشند. البته این نقش در همه دوره‌ها یکسان نبوده است و این گروه به‌ویژه با شروع اصلاحات ارضی و رشد شتابان شهرنشینی نقش پررنگ‌تری ایفا کرده‌اند. بااین‌همه، این گروه از فعالان اقتصادی باوجود نقش برجسته در تحولات اجتماعی و سهم قابل توجه در اقتصاد و اشتغال همواره به‌دلیل برخی سیاست‌گذاری‌های نادرست با آسیب‌هایی مواجه بوده‌اند.

مشکلات جدی اصناف در یک نگاه

چالش‌های بسیاری پیش‌روی اصناف کشور وجود دارد؛ هم اصنافی که در واحدهای فنی و تولیدی کار می‌کنند و هم اصنافی که در حوزه توزیع فعال هستند؛ از معضل قاچاق کالا گرفته تا مشکلات صنفی و قانونی، اما می‌توان به محدودیت‌هایی به‌عنوان عمده‌ترین چالش‌های پیش‌رو در صنف‌های مختلف اشاره کرد که برخی از مهم‌ترین آنها عبارت هستند از محدودیت‌های مندرج در قوانین و دستورالعمل‌های اجرایی کار تامین اجتماعی و مالیات، نوسانات شدید و افزایشی نرخ مواد اولیه، افزایش مستمر هزینه‌های تولید، کمبود نقدینگی و سرمایه در گردش و نبود حمایت‌های مرتبط با نظام بانکی کشور، ناتوانی در دست یافتن به فناوری مدرن، مشکلات موجود در حوزه برندسازی، کیفیت پایین محصولات تولید داخل و ترجیح مصرف‌کنندگان برای استفاده از محصولات خارجی، ضعف در سیستم‌های بازاریابی واحدهای تولیدی و تجاری صنفی، روند رو به افزایش قاچاق محصولات مشابه تولیدات اصناف، نبود برنامه‌های کلان برای تحقیقات بازار و مطالعه برای امکان صادرات محصولات تولیدی صنفی، نبود شبکه‌های مناسب توزیع و کمبود تسهیلات و معافیت‌های مربوط به صنایع کوچک و متوسط به صنوف تولید.

تاریخچه اصناف در ایران و جهان

در قرون وسطی، وظیفه اصلی مجموعه اصناف در اروپای‌غربی شامل نظارت محلی بر حرفه یا کسب‌وکار از طریق تعیین موازین مرغوبیت و نرخ کالا، حمایت از کسب‌وکار در مقابل رقابت و تعدی و برقرار کردن مقام اجتماعی اعضای صنف می‌شد. در ادوار گوناگون تشکیلاتی نظیر بازرگان و ارباب حرفه‌ها و صنایع در بسیاری از نواحی وجود داشته است. در هر حال، بازرگانان در آغاز قرن یازدهم میلادی اصناف تجارتی را به‌وجود آوردند. هدف آنها حمایت از تجارت در مقابل خطرات حکومت‌های دوره فئودالیته بود. در آسیا نیز اتحادیه‌های صنفی، بازرگانان و ارباب حرفه‌ها و صنایع مانند اتحادیه‌های صنفی اروپا بوده است. به‌طور کل اصناف در اداره شهر و کشور قدرت داشتند.

روند نظام صنفی با مرور زمان سخت و پیچیده شد و گرایش به موروثی کردن عضویت بروز یافت؛ در نتیجه تجارت و صنعت جدید به‌دست سرمایه‌داران افتاد که می‌توانستند خود را با مقتضیات عصر جدید وفق دهند. قدرت مجموعه اصناف از آغاز قرن ۱۷ میلادی در انگلستان رو به زوال گذاشت. به‌گزارش اتاق اصناف ایران، جوامع صنفی فرانسه تا قرن ۱۸ میلادی رونق داشتند تا آنکه انقلاب کبیر فرانسه بساط آنها را برچید. سازمان‌های اصناف آلمانی به‌تدریج در قرن ۱۹ میلادی از بین رفت. سازمان اصناف ایتالیا نیز در همین قرن ورافتاد. در هند نیز تشکیلات صنفی پیش از امپراتوری سلسله ماوریا توسعه فراوان یافته بود و پس از استیلای انگلستان نیز مدت‌ها دوام یافت؛ پس می‌توان گفت تشکیلات صنفی هند حدود ۲۰۰۰ سال سابقه دارد. در ژاپن تشکیلات اصناف با مخالفت فرمانروایان قرون‌وسطایی مواجه بودند و در سال ۱۸۶۸ به‌طور کامل از بین رفتند. جوامع اصناف در چین از زمان‌های بسیار قدیم سابقه داشتند و حتی در قرن ۲۰ میلادی گروه‌های بانفوذ و باقدرتی بوده‌اند.

خاستگاه اصناف در ایران

اصناف ایران در چارچوب قانون نظام صنفی و با برنامه‌ریزی و نظارت وزارت صنعت، معدن و تجارت فعالیت می‌کنند. سیاست‌گذاری مربوط به اصناف نیز توسط هیات ۲۰ نفره عالی نظارت سازمان‌های صنفی متشکل از وزرا، هیات‌رئیسه اتاق اصناف ایران، روسای اتاق بازرگانی ایران و اتاق تعاون، برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی و مسئولان ارگان‌ها و نهادها انجام می‌پذیرد.

در دوران قبل از مدرنیسم، بیشتر فعالیت‌های صنفی در مکانی به نام بازار که سرپوشیده بود، تمرکز داشت و به‌ندرت می‌شد در میان شهرهای قدیمی کشور، شهری را یافت که فاقد بازار سنتی باشد. صنوف گوناگون حاضر در بازار از دیرباز در کنار انجام فعالیت‌های اقتصادی خود نقش بسزایی در فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی (به‌ویژه مذهبی) داشته‌اند.

همچنین، مشارکت بازاریان در جریان‌های سیاسی و پیوندی که با سایر گروه‌ها برقرار می‌کردند، از واقعیت‌های انکارناپذیر تاریخ سیاسی ـ اجتماعی کشور است.از نظر محدوده سازمانی مجموعه امور اصناف در سال‌های قبل از انقلاب و تا سال ۱۳۵۰ در شهرداری‌ها متمرکز بود و صدور پروانه کسب هم از سوی شهرداری‌ها انجام می‌شد.

در همین سال، نخستین قانون نظام صنفی تصویب و به‌موجب آن «اتاق اصناف» تاسیس و متولی امور اصناف و صدور مجوز کسب برای واحدهای صنفی شد. بعد از انقلاب و از همان سال آغازین، «اتاق اصناف» منحل و در ابتدا کمیته امور صنفی برای ساماندهی و اداره امور اتحادیه‌ها و سپس در سال ۱۳۶۱ شورای اصناف کشور ایجاد شد.

حدود ۲ دهه طول کشید تا قانون اصناف در مجلس تصویب و برای اجرا ابلاغ شود. در واقع، طی سال‌های ۷۷ و ۷۸ پیش‌نویس این قانون با نظر مجامع صنفی کل کشور تدوین شد و در نهایت، در سال ۸۱ طرح قانون نظام صنفی به مجلس رفت و این قانون در سال ۸۲ به تصویب رسید و از سال ۸۳ قابل‌اجرا شد.

بار اصلی اشتغالزایی بر دوش اصناف است

براساس آمار ۴۵ درصد واحدهای صنفی، واحدهای توزیعی و ۳۳ درصد خدماتی و فنی و ۲۲ درصد نیز اصناف تولیدی کوچک و متوسط هستند. چنانچه با اتکا به آمار رسمی جمعیت خانوار را حدود ۴ نفر حساب کنیم، محل ارتزاق حدود ۳۰ درصد جامعه ایران در حوزه اصناف است. بنابراین، نمی‌توان از نقش واحدهای صنفی در ایجاد اشتغال گذشت. اگر میانگین نیروی کار هر واحد صنفی را ۲.۵ نفر در نظر بگیریم، با احتساب واحدهای صنفی بدون جواز حدود ۷ تا ۷.۵ میلیون نفر و با احتساب آمار رسمی حدود ۶ میلیون نفر اشتغالزایی مستقیم در واحدهای صنفی ایجادشده که با احتساب خانواده‌های آنها می‌توان گفت در کشور جمعیتی حدود ۲۵ میلیونی وابسته به اصناف هستند. اشتغالزایی سریع و ارزان از مهم‌ترین برتری‌های واحدهای صنفی نسبت به بنگاه‌های متوسط و بزرگ است. براساس آمارهای موجود، هر واحد صنفی به‌طورمتوسط به ۱۰۰ تا ۱۵۰ میلیون تومان سرمایه نیاز دارد تا در آن واحد شغل ایجاد شود، این در حالی است که برای ایجاد یک شغل در واحدهای صنعتی کوچک و متوسط که پروانه فعالیت آنها از نوع فعالیت صنعتی است، حداقل ۲ برابر این مبلغ سرمایه نیاز است. همچنین، برای راه‌اندازی واحدهای بزرگ صنعتی، به سرمایه‌ای حدود ۶ برابر سرمایه موردنیاز برای یک واحد صنفی نیاز داریم. باتوجه به سرمایه اندک موردنیاز برای واحدهای صنفی، به‌نظر می‌رسد این نوع از فعالیت‌های اقتصادی گرچه نه به‌صورت پایدار، اما در بازه کوتاه‌مدت و میان‌مدت می‌توانند برای کاستن از نرخ بیکاری در کشور به یاری آیند.

از سوی دیگر، باتوجه به آمار و تناسب واحدهای صنفی ایران و جهان، به‌نظر می‌رسد تعداد واحدهای صنفی ایرانی از میانگین جهانی بیشتر است. طبق استاندارد جهانی به‌ازای ۳۷ تا ۴۲ خانوار یک واحد تجاری وجود دارد، اما در ایران به‌ازای هر ۷ خانوار یک بنگاه صنفی ایجاد شده و باتوجه به این آمار تعداد واحدهای صنفی حاضر در کشور ۷ برابر میانگین جهانی است.

سخن پایانی

آمار دیگری می‌گوید که حدود ۳ میلیون واحد صنفی در کشور فعالیت می‌کنند که حدود ۸۰۰ هزار واحد فاقد پروانه هستند. متولیان صنفی، راه مقابله با گسترش بی‌رویه تعداد واحدهای صنفی را اصلاح قانون نظام صنفی و ادغام واحدهای صنفی می‌دانند. همچنین، می‌توان با استقرار واحدهای صنفی در شهرک‌های صنعتی و صنفی تخصصی، فعالیت اصناف را ساماندهی کرد. همچنین ایران به‌خاطر عضویت در سازمان جهانی کار و براساس ضوابط آن باید حق تشکیل سندیکا، انجمن و اتحادیه کارگری را به‌رسمیت بشناسد. در عین حال، تمکین دولت‌های گوناگون به آزادی انجمن‌ها و دخالت نکردن دولت در محدود کردن اعتصاب‌های مرتبط با شرایط کاری و حقوق اقتصادی از دیگر ضوابط این سازمان جهانی است. همه این موارد در حالی مطرح می‌شود که نسبت فعالیت اصناف در اقتصاد ایران و سهم آن از تولید ناخالص داخلی ۱۷ درصد برآورد می‌شود. این رقم زمانی گویاتر است که بدانیم سهم بخش معدن در تولید ناخالص داخلی ایران معادل یک درصد و سهم بخش کشاورزی حدود ۹ درصد است. بنابراین نمی‌توان از نقش اصناف در ساماندهی اقتصاد به‌راحتی گذشت.

یادداشت

اصناف تشکل قوی می‌خواهند

زهرا کریمی ـ اقتصاددان: کارگران و کارفرمایان توان یکسانی برای چانه‌زنی بر سر موضوعات گوناگون ازجمله مزد یا شرایط کاری ندارند. غالبا کارفرمایان با متقاضیان متعددی روبه‌رو هستند و امکان انتخاب از میان این متقاضیان را دارند، اما کارگران عموما ناچار به پذیرش شرایط تعیین‌شده از سوی کارفرما هستند، هرچند این پذیرش احتمالا با رضایت‌خاطر همراه نیست. در چنین شرایطی، کارگران نیز در انجام وظایف خود کوتاهی می‌کنند. در واقع، انعقاد قراردادی غیرمنصفانه میان کارگر و کارفرما می‌تواند تاثیر منفی بر عملکرد واحدهای اقتصادی داشته باشد.

براساس قانون کار ایران، مذاکرات دسته‌جمعی میان کارگر و کارفرما به رسمیت شناخته شده است. بر همین اساس، انتظار می‌رود تشکل‌های قوی در هر ۲ بخش کارگری و کارفرمایی ایجاد شوند که امکان مذاکره و چانه‌زنی را فراهم کنند. در مذاکرات دسته‌جمعی، طرفین درباره شرایط کار توافق می‌کنند. متاسفانه در کشور ما تشکل‌های قوی کارگری و کارفرمایی وجود ندارد و فقدان این تشکل‌ها به‌شکل مستقیم و غیرمستقیم هزینه‌های گزافی را به اقتصاد تحمیل می‌کند. به‌عنوان‌مثال، بر اثر فقدان قراردادهای دسته‌جمعی و عدم‌رضایت کارگران از شرایط کار، بهره‌وری تولید کاهش می‌یابد. کریمی گفت: اگر تشکل‌های کارگری و کارفرمایی قوی وجود داشته باشند، از هزینه چنین تفاهم نداشتن‌هایی کاسته می‌شود.

براساس قانون، شوراهای اسلامی کار به‌عنوان تشکل کارگری در کشور ما حق فعالیت دارند. واحدهایی که بیش از ۳۵ نفر عضو دارند و موظف به تشکیل شوراهای اسلامی کار هستند. با این وجود، شوراهای اسلامی کار در کشور ما هر سال ضعیف‌تر شده‌اند. شوراهای اسلامی کار تشکل کارگری خالصی نیستند. در این شوراها، نمایندگان کارفرما و کارگر حضور دارند.

در فرآیند انتخاب اعضای شورای اسلامی کار نیز نمایندگان وزارت کار دخیل هستند و صلاحیت نمایندگان باید موردتایید قرار گیرد. در حال حاضر در واحدهای بزرگ اقتصادی کشور یا تشکل کارگری شکل نمی‌گیرد یا اگر تشکیل شود، ضرورتا از حمایت جدی کارگران مجموعه برخوردار نیست. وی افزود: ایران عضو سازمان بین‌المللی کار است. نمایندگان ILO نسبت به ضعف تشکل‌های کارگری و کارفرمایی در ایران انتقادهایی را مطرح می‌کنند.

تشکل کارگری مستقل دارای ویژگی‌هایی هستند. این تشکل‌ها اساسنامه و انتخابات مستقل خودشان را دارند. اما در ایران همان‌طور که پیش‌تر هم اشاره شد، شورای اسلامی کار، یک نهاد مستقل کارگری نیست و انتخابات اعضای شورای اسلامی کار زیرنظر وزارت کار است و باید صلاحیت نمایندگان کارگران توسط مراجع دولتی تایید شود. اما تشکل‌های واقعی کارگری بدون مداخله از سوی دولت یا کارفرما با خواست کارگران تشکیل می‌شوند، به‌طورمرتب حق عضویت دریافت می‌کنند، مجمع عمومی دارند، در عرصه ملی مطالبات نیروی کار را مطرح می‌کنند و زمانی که مذاکرات دسته‌جمعی با مشکل مواجه می‌شود، حتی اگر لازم باشد، اعلام اعتصاب می‌کنند.

اما در قانون کار ما، اعتصاب در عمل ممنوع است. در قانون کار تاکید شده است که هر عملی که باعث توقف تولید شود، ممنوع است. در حالی که براساس مقررات سازمان بین‌المللی کار، اعتصاب ابزاری پذیرفته‌شده برای بیان مطالبات کارگران است. اعلام اعتصاب قوانین مشخصی دارد. به‌عنوان مثال، از قبل باید خواسته کارگران و زمان اعتصاب مشخص شود.

اما در کشور ما مجاری بیان خواسته‌های جامعه کارگری بسیار محدود است، هرچند این محدودیت‌ها پیامدهای جدی برای اقتصاد به‌دنبال خواهد داشت. تشکل‌های کارگری ضعیف قادر به اظهار و پیگیری خواسته‌های کارگران نیستند.

از آنجا که زمینه گفت‌وگوی جمعی وجود ندارد، در موارد گوناگون کارگران ناراضی به خیابان می‌آیند. به‌عنوان مثال، در شرایطی که حقوق کارگران عقب می‌افتد یا شرایط ادامه کار در کارخانه روشن نیست، کارگران دست از کار می‌کشند و جاده و خیابان را می‌بندند. باید پذیرفت که فقدان بستری قانونی برای بیان خواسته‌های کارگری، هزینه اعتراضات کارگری را افزایش داده است.

بررسی صمت از تاریخچه سیاست‌گذاری ارزی در ایران

شکست تئوری‌های رایج ناشی از چیست؟

عکس: صمت

امیرعباس آذرموند: نتیجه مطالعات نظری و تجربی در کنار تجزیه‌وتحلیل روند نرخ ارز در ایران و ۲۷ کشور دیگر صادرکننده نفت، بیانگر آن است که متغیرهای کلان اقتصادی در قالب مدل‌های تعیین نرخ ارز، روند نرخ ارز در ایران و کشورهای صادرکننده نفت را توضیح می‌دهند و ادعای عدم‌اعتبار نظریات اصلی تعیین نرخ ارز اشتباه است. لحاظ نکردن صادرات نفتی و اثر آن بر مبادله، شکست ساختاری ناشی از فروپاشی «برتون وودز» و تغییر ترجیحات سبد دارایی از مهم‌ترین عوامل نقض مدل پول در تعیین نرخ ارز ایران است.

به گزارش صمت، ظهور مسئله «تعیین نرخ ارز» ریشه در مباحث مربوط به بازسازی نظام پولی بین‌المللی پس از جنگ جهانی اول دارد. از دهه ۱۸۷۰ تا ۱۹۱۴ میلادی، بیشتر کشورها از نظام استاندارد طلا تبعیت می‌کردند. در این نظام ارزش هر واحد پول به نسبت ثابتی از طلا تعریف‌شده و نرخ مبادله پول کشورها از این نسبت تبعیت می‌کرد. با آغاز جنگ جهانی اول دولت‌های درگیر جنگ برای پوشش هزینه‌های خود از حق ضرب پول استفاده کردند.

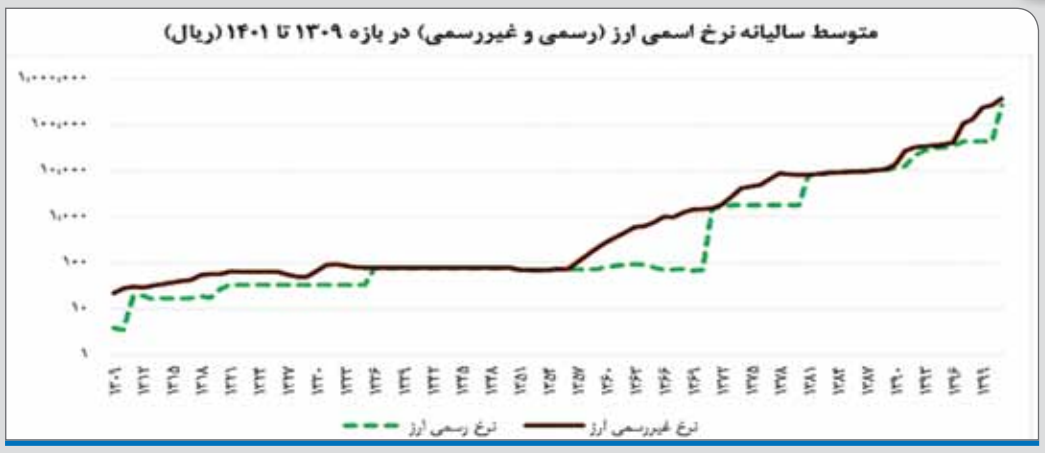
با نگاهی به محورهای مطرح درباره تعیین نرخ ارز در اقتصاد بین‌الملل، می‌توان نظریه برابری قدرت خرید و مدل پولی تعیین نرخ ارز را به‌عنوان ۲ مدل ساختاری به‌حساب آورد که پایه اغلب مدل‌های تجربی تعیین نرخ ارز هستند.

نگاهی به تاریخچه سیاست‌گذاری ارزی

پس از نوسان و کاهش مداوم ارزش «قران» در برابر ارزهای خارجی از اواخر ۱۳۰۰ تا ۱۳۰۷، با تصویب قانون «تعیین واحد و مقیاس پول قانونی ایران» در ۲۷ اسفند ۱۳۰۸ ریال با پشتوانه طلا جایگزین قران با پشتوانه نقره شد. طبق این قانون، ارزش هر ریال معادل ۰.۳۶۶ گرم طلا در نظر گرفته شد که پس از چهار تغییر در سال‌های ۱۳۰۱، ۱۳۲۰، ۱۳۳۶ و ۱۳۵۰ هر ریال معادل ۰.۱۰ گرم طلا تنزل پیدا کرد. با گذشت ۹۲ سال نرخ هر گرم طلای خالص از حدود ۳ ریال در اسفند ۱۳۰۸ به حدود ۱۸ میلیون ریال در اسفند ۱۴۰۰ رسیده است. به موازات کاهش ارزش ریال در برابر طلا (۶ میلیون برابر کاهش ارزش)، ارزش ریال در برابر دلار امریکا ۱۶ هزار برابر کاهش داشته، به‌طوری نرخ دلار در بازار غیررسمی از حدود ۲۰ ریال در سال ۱۳۰۹ به بیش از ۳۰ هزار تومان در سال ۱۴۰۰ رسیده است.

از ابتدای شروع به کار ریال تا قبل از سال ۱۳۳۶، نظام ارزی چند نرخی حاکم بوده است. از دهه ۱۳۱۰ به‌دنبال اعمال کنترل‌های ارزی، صادرکنندگان ملزم به فروش ارز به بانک‌های موردتایید دولت به نرخ رسمی بودند. از سال ۱۳۳۶ با حذف گواهی صدور و کاهش ارزش ریال، نظام تک‌نرخی حاکم شد که تا سال ۱۳۵۶ ادامه پیدا کرد. همزمان با کاهش صادرات نفتی در سال ۱۳۵۷، نرخ غیررسمی ارز از نرخ رسمی فاصله گرفت. تا سال ۱۳۷۰ تامین ارز کالاهای اساسی از محل صادرات نفتی با همان نرخ پیش از انقلاب ادامه پیدا کرد و صادرکنندگان غیرنفتی مجاز به فروش ارز به نرخ بازار غیررسمی شدند.

در فروردین ۱۳۷۱ با تصمیم دولت برای یکسان‌سازی نرخ ارز، این نرخ از ۶۷.۳ ریال در اسفند همان سال به ۱۴۳.۹ تومان افزایش یافت. در نهایت پس از افزایش ۲۰ درصدی نرخ ارز، از آذر ۱۳۷۲ دوباره نظام چند نرخ ارزی حاکم شد. دوباره تامین ارز کالاهای اساسی از محل ارزهای نفتی با نرخ ۱۷۵ تومان انجام می‌گرفت.

از سال ۱۳۸۱ یکسان‌سازی نرخ ارز انجام شد و نرخ رسمی از ۱۷۵ تومان به ۷۹۰ تومان افزایش یافت. به‌طور رسمی نظام ارزش شناور مدیریت شده، به‌عنوان نظام ارزی کشور معرفی شد. متوسط سالانه رشد نرخ ارز از ۲۰ درصد در دهه ۷۰ به ۳ درصد در بازه سال‌های دهه ۸۰ رسید. نرخ ارز در تمام این دهه ۳۸ درصد رشد کرد. از سال ۸۲ تا ۹۰، بانک مرکزی تحت سرفصل مداخله، در بازار غیررسمی ارز، ۲۴۹ میلیارد دلار ارز فروخته که این مقدار به‌جز مقدار فروش بانک مرکزی برای واردات و دیگر مصارف رسمی است. بانک مرکزی این مداخلات را از سال ۹۳ تا ۹۶ از سر گرفته تا در ۱۳ سال، حجم فروش ارز بانک مرکزی در قالب مداخلات ارزی به مقدار ۲۸۴ میلیارد دلار برسد.

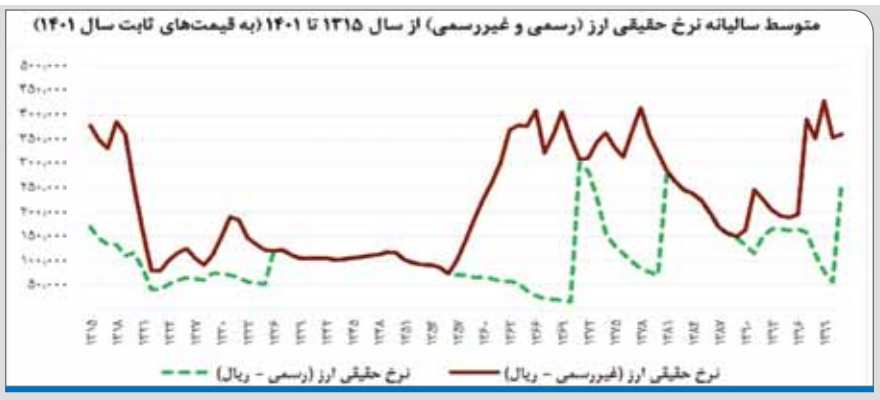
نمودار: صمت

نرخ ارز حقیقی و اثر صادرات نفت بر بازار

یکی دیگر از شاخص‌های ارزی مهم، نرخ حقیقی ارز است.

نرخ حقیقی ارز، نرخ ارزی است که اثرات تورمی کشور داخلی و خارجی از آن حذف‌شده است.

نرخ حقیقی ارز بیانگر روند تغییرات نرخ نسبی سبد کالاهای خارجی به داخلی است و کاهش نرخ حقیقی ارز، ارزان‌تر شدن کالاهای مصرفی خارجی نسبت به داخلی را نشان می‌دهد و برعکس.

با فرض ثابت در نظر گرفتن شاخص نرخ خارجی، اگر رشد نرخ ارز بیشتر از رشد قیمت‌های داخلی باشد، نرخ حقیقی افزایش می‌یابد. نرخ حقیقی ارز تا پیش از سال ۲۰ مانند سال‌های اخیر بود و از سال ۲۰ تا ۲۲ به‌دلیل وقوع تورم‌های بالا و رشد نکردن نرخ اسمی متناسب با تورم، نرخ حقیقی ارز به‌شدت کاهش پیدا کرد. پس از نوسانات نرخ اسمی ارز در نیمه دوم دهه ۲۰، از سال ۳۶ نرخ حقیقی ارز به ثبات نسبی رسید که تا میانه دهه ۵۰ ادامه دارد. در دهه ۶۰ و ۷۰ نرخ حقیقی ارز در سطح جدیدی قرار گرفت. همزمان با افزایش جهانی نرخ نفت و آغاز دهه ۸۰ رشد نرخ اسمی ارز کمتر از ۵ درصد و ادامه تورم‌های دورقمی باعث شد تا نرخ غیررسمی حقیقی حدود ۶۰ درصد نسبت به دو دهه گذشته کاهش یابد. پس از جهش ارزی سال ۱۳۹۱ نرخ حقیقی نیز با افزایش مواجه شد اما در بازه سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶ دوباره روند کاهشی بر نرخ حقیقی ارز حاکم شد.

آمارها روند بلندمدت نرخ حقیقی نفت در قرن ۱۴ شمسی را افزایشی نشان می‌دهد. جنگ اعراب و رژیم صهیونیستی به کاهش عرضه نفت و افزایش نرخ در سال ۱۹۷۳ و کاهش شدید تولید نفت پس از انقلاب ایران و ادامه آن در سال ۶۰ شمسی به افزایش مجدد نرخ نفت منجر شد. در دهه ۸۰ شمسی نرخ حقیقی نفت به مقادیر خود در سال‌های ابتدایی دهه ۸۰ میلادی بازگشت. در سال ۲۰۱۵، نرخ ۵۰ درصد کاهش یافت تا کشورهای صادرکننده نفت با شوک کاهش دریافتی‌های ارزی مواجه شوند.

چرا تئوری‌های رایج پاسخگو نیستند؟

بررسی نتایج مطالعات نشان می‌دهد نظریات رایج در بحث ارزی، روند بلندمدت نرخ ارز را توضیح می‌دهند. مطابق این مطالعات این نظریات از تناسب بیشتری برای کشورهای دارای تورم و رشد نقدینگی بالا برخوردارند. نکته مهم دیگر ضرورت لحاظ کردن شکست ساختاری ناشی از فروپاشی «برتون وودز» است.

به دلیل وجود رانت نفتی در کشورهای صادرکننده و لحاظ نکردن آن در مدل پولی، استفاده از این مدل محاسبات را دچار بیش‌برآوردی می‌کند. اما با اضافه کردن رانت نفتی در مدل پولی، این مسئله رفع شده و به‌طور کلی قدرت توضیح‌دهنگی مدل پولی افزایش می‌یابد. ضمن اینکه اثر انتظارات بر نرخ ارز به آن معنا نیست که عوامل غیراقتصادی یا به اصطلاح روانی موجب نوسان نرخ ارز شده‌اند. به‌لحاظ اقتصادی، منظور از اثر انتظارات، انتظار مصرف‌کنندگان و صاحبان سرمایه از آینده متغیرهای اقتصادی است.

عوامل رفتاری مانند رفتار رمه‌ای می‌تواند در کوتاه‌مدت موجب انحراف شدید نرخ ارز شود، اما این مسئله در بلندمدت امکان تحقق نداشته و اثر عوامل رفتاری از بین می‌رود. شرط برابری بهره بدون پوشش، به‌دلیل محدودیت در دسترسی شهروندان داخلی و خارجی به بازار مالی یکدیگر و همچنین نقش بازارهای مالی در ایران، قابل استفاده برای توضیح تغییران نرخ ارز در کوتاه‌مدت نیست. علاوه این، در کشورهای نفتی علاوه بر عوامل طرف تقاضای اقتصاد، عوامل طرف عرضه مانند صادرات نفتی و افزایش‌های هزینه‌های تجاری نیز اثر معنادار و قابل‌ملاحظه‌ای بر نرخ ارز دارد. رشد نقدینگی مازاد بر تولید از طرف تقاضا و کاهش صادرات نفتی و افزایش هزینه‌های تجاری از سمت عرضه تعیین‌کننده‌های مهم نرخ ارز در ایران هستند.

نوبت اول
شناسه ۱۵۱۶۳۵۳

اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان هرمزگان

آگهی مزایده اجاره شماره ۰۴-۴۰۲

مزایده واگذاری ۳ باب غرفه تجاری بدون اخذ سرقفلی، خوابگاه و سالن‌های اعلان بار بندرعباس

اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان هرمزگان در نظر دارد واگذاری ۳ باب غرفه تجاری بدون اخذ سرقفلی، خوابگاه و سالن‌های اعلان بار بندرعباس را از طریق مزایده عمومی و با جزییات مندرج در اسناد مزایده، با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(www.setadiran.ir) با شماره مزایده ۵۰۰۲۰۰۴۲۲۱۰۰۰۰۳ به صورت الکترونیکی به فروش برساند.

زمان انتشار در سایت: ساعت ۱۴:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۴

تاریخ بازدید: ۱۴۰۲/۰۴/۰۵ الی ۱۴۰۲/۰۴/۲۰

مهلت دریافت اسناد مزایده: ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۱

آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت: ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۱

زمان بازگشایی: ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۴

زمان اعلام به برنده: ۱۴۰۲/۰۴/۲۵

ضمنا رعایت موارد ذیل الزامی می‌باشد:

۱. برگزاری مزایده صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده (در صورت وجود هزینه مربوطه)، پرداخت تضمین شرکت در مزایده(ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکات و اطلاع از وضعیت بنده بودن مزایده‌گران از این طریق امکان‌پذیر می‌باشد.

۲. کلیه اطلاعات موارد اجاره شامل مشخصات، شرایط و نحوه اجاره در برد اعلان عمومی سامانه مزایده، قابل مشاهده، بررسی و انتخاب می‌باشد.

۳. علاقمندان به شرکت در مزایده می‌بایست جهت ثبت‌نام و دریافت گواهی الکترونیکی(توکن) با شماره‌های ذیل تماس حاصل نمایند:

مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه: ۰۲۱-۴۱۹۳۴

اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام سایر استان‌ها، در سایت سامانه(www.setadiran.ir) بخش «ثبت‌نام/پروفایل مزایده‌گر» موجود است.

اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان هرمزگان

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۰۴

یادداشت

نقش اصناف کشاورزی در تنظیم بازار

مسعود عدل‌طلب ـ مدیرکل دفتر ساماندهی صنوف و تشکل‌های مردم‌نهاد سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران

از مهم‌ترین عوامل رشد و توسعه بخش کشاورزی همانند سایر بخش‌های اقتصادی جامعه، حضور فعال و مشارکت شاغلان آن در فعالیت‌های مرتبط است. بر این اساس، شاهد تشکیل و سازماندهی انواع تشکل‌های مردمی در قالب‌های رسمی از جمله تعاونی‌ها، اتحادیه‌ها، انجمن‌ها، صنوف، سازمان‌های مردم‌نهاد و بسیاری دیگر از تشکل‌ها در بخش کشاورزی هستیم تا روند مشارکت بخش و مردمی‌سازی انجام امور بیش از پیش محقق شود. وزارت جهاد کشاورزی در چارچوب مقررات و اسناد بالادستی مکلف شده است تا نسبت به سازماندهی تشکل‌های مورد نیاز بخش کشاورزی، پیگیری و حمایت لازم را انجام دهد. به‌تبع این امر، سیاست‌گذاران و مجریان دولتی تلاش‌های زیادی را برای توسعه صنوف و تشکل‌ها به عمل آورده‌اند و امیدوارند از این طریق توسعه، پیشرفت لازم را در این بخش پدید آورند. در این میان، نظام صنفی کشاورزی با حضور مستقیم کشاورزان در ساختار آن، در فرآیند تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی، بسترهای لازم برای هماهنگی در بخش و دفاع از حقوق و منافع صنفی و اجتماعی آحاد کشاورزان را فراهم می‌کند و اصناف کشاورزی به‌لحاظ ماهیت اجتماعی و گستردگی پوشش خود می‌توانند تاثیرگذاری قابل توجهی در روند برنامه‌ها و تصمیمات بخش کشاورزی داشته باشند.

نظام صنفی کشاورزی به‌عنوان فراگیرترین تشکل و تخصصی‌ترین شبکه صنفی ـ اجتماعی بخش کشاورزی، یکی از حوزه‌ها و پروژه‌های محوری سازمان تعاون روستایی در وزارت جهاد کشاورزی و بازوی اجرایی این وزارتخانه در پیشبرد اهداف و برنامه‌های تصدیگری بخش کشاورزی است که اهمیت نقش نظام صنفی کشاورزی در برنامه‌های توسعه‌ای این بخش آشکار می‌شود. واگذاری و اجرای بخشی از وظایف مدیریتی جهاد کشاورزی به نظامهای صنفی و اثربخشی بر قیمت‌گذاری عادلانه خدمات و محصولات در بخش کشاورزی برخی دستاوردهای نظام‌های صنفی کشاورزی بوده است. طی بیش از ۱۳ سال که از تشکیل نظام صنفی کشاورزی با بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر عضو به‌عنوان مهم‌ترین تشکل صنفی بخش کشاورزی می‌گذرد، هم‌اکنون شاهد آن هستیم که این اصناف در بسیاری از استان‌ها و شهرستان‌ها به‌عنوان یکی از اعضای مهم و تاثیرگذار در جلسات مختلف مرتبط با بخش حضور دارند و نظرات آنها تسهیل‌کننده برنامه‌های اجرایی بخش کشاورزی شده است.

تعامل و پیگیری‌های مستمر نظام‌های صنفی کشاورزی با نمایندگان مجلس شورای اسلامی برای حل مسائل کشاورزان، حضور به‌عنوان نمایندگان کشاورزان در شورای قیمت‌گذاری محصولات اساسی کشاورزی با حضور وزیر جهاد کشاورزی، وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس سازمان برنامه و بودجه، عضویت در شورای اصلاح قانون تضمینی خرید محصولات، اثرگذاری مستقیم در تصویب قانون تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی(انتزاع) و ابقای قانون معافیت مالیاتی بخش کشاورزی و معافیت بیمه کارفرمایی، پیگیری امکان ارائه پروانه فعالیت به‌عنوان سند معتبر شغلی در مراجع قضایی و بانکی، اصلاح تعرفه‌های انرژی برای کشاورزان در تعامل با وزارت نیرو، اصلاح قانون خریدهای تضمینی و... از جمله اثربخشی‌های حضور این ساختار در بخش کشاورزی در طول بیش از یک دهه فعالیت است. تقویت و ارتقای جایگاه کشاورزان در نظام برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری بخش کشاورزی، هدف کلان تشکیل ساختار نظام صنفی کشاورزی است. نظام صنفی کشاورزی به‌لحاظ ماهیت وجودی خود علاوه بر اینکه در برابر اعضای خود که کشاورزان هستند، مسئولیت دارد، در برابر دولت که پیگیر اجرای برنامه‌ها و سیاست‌های توسعه کشاورزی است و همچنین مصرف‌کنندگان جامعه در راستای حفظ منافع و حقوق آنها نیز دارای مسئولیت است و تاکید ما به‌عنوان ناظران بر فعالیت‌های آنها بر توجه همه‌جانبه بر انواع سه‌گانه مسئولیت‌های مذکور است. طبق آیین‌نامه اجرایی نظام صنفی کشاورزی مصوب هیات‌وزیران، این ساختار صنفی موظف است نسبت به ساماندهی و نظم‌بخشی و حمایت از حقوق افراد شاغل بخش کشاورزی اقدام کند. بر این اساس، یکی از موارد نظم‌بخشی و دفاع از حقوق موردنظر قانون‌گذار این است که نظام صنفی کشاورزی در امر مدیریت تولید و بازار تولیدات این افراد مداخله‌گری لازم را در همراهی با برنامه‌ها و سیاست‌های دولت انجام دهد. این ساختار علاوه بر ارتقای حقوق و منافع صنفی و قانونی کشاورزان و تولیدکنندگان بخش کشاورزی، زمینه‌ساز حضور فعالان بخش در فرآیند برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری بخش کشاورزی، ارتقای کسب‌وکار در بخش کشاورزی و روستایی را فراهم می‌آورد. اشاره مشخص به نظام صنفی کشاورزی در قانون تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی از وزارت صنعت، معدن و تجارت به وزارت جهاد کشاورزی و همچنین مفاد آیین‌نامه اجرایی نظام صنفی کشاورزی مصوب هیات‌وزیران دلالت بر این دارد که ساختار نظام صنفی کشاورزی شامل اتحادیه‌ها، اتاق‌ها، کمیسیون‌ها و هیات‌عالی نظارت بر اصناف کشاورزی برای تنظیم بازار، قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی و تعیین و تنظیم تعرفه‌های خدمات کشاورزی با دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی تعامل داشته باشد. موضوع نظارت و کنترل بر تولید محصول سالم و بهبود شرایط تولید، صادرات و واردات محصولات نیز از جمله وظایف ساختار جدید نظام صنفی کشاورزی عنوان شده است. گفتنی است، در ساختار جدید، تشکیلات نظام صنفی کشاورزی وفق و در تطابق با قانون نظام صنفی کشور تنظیم شده است.

به‌واسطه قوانین و مقررات، نظام صنفی کشاورزی هم موظف است و هم فرصتی در اختیار آن قرار گرفته است تا در حوزه‌های تنظیمگری الگوی کشت، تولید محصول سالم، واردات و صادرات و همچنین عرضه و توزیع محصولات کشاورزی ایفای نقش کند. در نتیجه این ایفای نقش، موضوع هویت‌بخشی به کشاورزان و بهره‌برداران بخش کشاورزی وضوح می‌یابد.

تلاش می‌شود در قانون‌گذاری‌ها و تدوین مقررات همواره جایگاه اصناف کشاورزی دیده شود و از مشارکت و نقش آنها در پیشبرد امور استفاده و بهره‌برداری شود. نمونه بارز این امر استفاده از نظام صنفی کشاورزی در نظارت بر خریدهای تضمینی و توافقی محصولات کشاورزی است که در بسیاری از استان‌های کشور اجرایی شده و تا حدی در تامین رضایت و حقوق کشاورزان مثمر ثمر بوده است. هم‌اکنون بخشی از تصمیمات گرفته‌شده در سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها نیز در تعامل با صنوف کشاورزی گرفته می‌شود و نمونه بارز آن حضور نمایندگان تشکل‌ها و صنوف در شورای قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی است. انتظار می‌رود این تعامل در تصمیم‌گیری‌ها بیش از پیش افزایش یابد.

در بررسی نقش اصناف کشاورزی در اقتصاد ایران مطرح شد

رفع موانع توسعه پایدار کشاورزی

گروه کشاورزی
editor@smtnews.ir

بخش کشاورزی در روند رشد و توسعه اقتصادی کشورهای مختلف نقش‌های متعددی بر عهده دارد که از جمله مهم‌ترین آنها می‌توان تامین مواد خام و اولیه موردنیاز صنایع بالادستی، تامین نهاده‌هایی مانند نیروی کار، مصرف تولیدات سایر بخش‌های صنعتی از قبیل کودها و سموم شیمیایی و ماشین‌آلات کشاورزی، ارزآوری برای کشور و تامین مالی سایر بخش‌های زیربنایی را یاد کرد. اهمیت بخش کشاورزی در اقتصاد کشور تا آنجاست که ۷ قلم از ۱۰ قلم عمده محصولات وارداتی به کشور را در سال‌های اخیر محصولات کشاورزی نظیر گندم، ذرت، برنج، کنجاله سویا و نظایر آن تشکیل داده‌اند و اگر بخش اندکی از اعتبار واردات این محصولات در طول زمان صرف بهسازی و اصلاح روش‌های تولید، بهبود راندمان و کارآیی مصرف آب، اصلاح بذرها و در کل تحقیقات در بخش کشاورزی و صنایع وابسته می‌شد، می‌توانست کشاورزی کشور را دگرگون کند و علاوه بر ایجاد اشتغالی پایدار و مولد، از ظرفیت‌های خدادادی کشور به‌نحو بهتری استفاده شود. در همین حال، تشکل‌های حوزه کشاورزی می‌توانند نقش قابل توجهی در رفع موانع توسعه پایدار این بخش داشته باشند. صمت به مناسبت روز ملی اصناف، در گفت‌وگو با فعالان حوزه کشاورزی مشکلات این فعالان صنفی را بررسی کرده است.

نقش و جایگاه نظام صنفی کشاورزی

نظام صنفی کشاورزی، تشکلی فراگیر و مردم‌نهاد مرکب از بهره‌برداران و تولیدکنندگان زیربخش‌های مختلف کشاورزی است که به‌منظور سازماندهی، نظم‌بخشی و دفاع از حقوق فعالان بخش کشاورزی تشکیل شده و این سازماندهی با بهره‌گیری از ظرفیت بالقوه صاحبان این حوزه انجام می‌شود که از جمع کشاورزان و دامداران سراسر کشور تشکیل شده است. این نظام به‌دلیل خاستگاه اصلی خود و با استفاده از کلیه ابزارهای قانونی و سرمایه ارزشمند اجتماعی، به‌دنبال ترسیم نقشه‌راهی در راستای رفع موانع توسعه پایدار کشاورزی است، توسعه‌ای که پایه و اساس تامین امنیت غذایی جامعه، اشتغال پایدار و رفاه اجتماعی خانواده بیست و چند میلیونی کشاورزی کشور را در بر دارد.

عقب ماندن ۲۰ ساله اصناف کشاورزی از اصناف کشور

رئیس اتاق اصناف کشاورزی ایران درباره وظایف و مسئولیت‌های این واحد صنفی به صمت گفت: براساس قانون مصوب هیات‌دولت، وظیفه اتاق اصناف، ساماندهی، سازماندهی، نظم‌بخشی و دفاع از حقوق جامع کشاورزان است. متاسفانه اتاق اصناف کشاورزی ایران در این مسیر نسبت به اتاق اصناف کشور که در سطح شهرستان‌ها هم فعالیت دارد، کمابیش ۱۵ تا ۲۰ سال عقب است و این عقب‌افتادگی باعث شده است که دیگر تشکل‌ها، سازمان‌ها و انجمن‌ها نقش اتاق اصناف را در بخش کشاورزی بازی کنند. قاسم پیشه‌ور با بیان اینکه خلاف اتاق اصناف کشور که الزام و اجبار به رعایت قوانین برای اعضای آن وجود دارد و در غیر این صورت پلمب می‌شوند، در اتاق اصناف کشاورزی قوانین از الزام و اجبار قانونی برخوردار نیستند، چون جنس کشاورزی و زمین‌های کشاورزی به‌گونه‌ای است که حدود و ثغور ندارد که بخواهد پلمب شود و متاسفانه در تبصره آن آمده که اخذ پروانه فعالیت کشاورزی اختیاری است. این موضوع باعث شده است که کشاورزان چندان رغبتی برای اخذ پروانه فعالیت کشاورزی نداشته باشند.

وی افزود: البته در ذیل همان قانون آمده است، خدماتی که دولت به کشاورزان می‌خواهد ارائه دهد تنها به دارندگان پروانه کسب کشاورزی تعلق می‌گیرد. بنابراین، دولت باید مشوق‌هایی را در نظر بگیرد که کشاورزان بیایند و در این بخش به‌درستی ساماندهی شوند. در این صورت، می‌توان فعالیت آنها را رصد کرد که در سال چه میزان پروانه فعالیت و برای چه بخشی از کشاورزی صادر شده است.

▣ رصد فعالیت کشاورزان از طریق پروانه‌ها

رئیس اتاق اصناف کشاورزی ایران در ادامه تاکید کرد: خلاف پروانه‌های اتاق اصناف کشور که ۴ ساله هستند، پروانه‌های کسب کشاورزی یک‌ساله هستند و ما از طریق آنها می‌توانیم فعالیت کشاورزان را رصد کنیم که برای مثال، امسال چه مقدار گندم کاشته و از این میزان چه مقدار واردات و چه مقدار باید صادرات داشته باشیم. تا زمانی که این عدد را در بخش کشاورزی نداشته باشیم، نمی‌توانیم برنامه‌ریزی درستی هم برای آن داشته باشیم.

وی با بیان اینکه خوشبختانه دولت یازدهم، اتاق اصناف را در شورای برنامه‌ریزی و شورای قیمت‌گذاری عضو کرده و حق رأی به آن داده، تصریح کرد: اما باز هم از دولت انتظار داریم که در این بخش حمایت‌های جدی از اصناف کشاورزی داشته باشد و حداقل اگر اجبار به مصوبات نکرده است، کشاورزان را الزام یا تشویق کنند تا همه مجموعه کشاورزی در یک مجموعه ساماندهی شوند.

پیشه‌ور در ادامه افزود: برای مثال، اگر اکنون در بخش تسهیلات سرمایه در گردش سود بانکی ۲۳ درصد است، دولت طبق مصوبه برای افرادی که پروانه کسب دارند، می‌تواند این سود بانکی را ۸ درصد تعیین کند تا کشاورزان تشویق شوند که پروانه فعالیت خود را ارائه دهند. پیشه‌ور در ادامه تاکید کرد: انتظار ما این است خدماتی که دولت به‌ویژه وزارت جهاد کشاورزی می‌خواهد به کشاورزان ارائه دهد، در بدنه جهاد کشاورزی، تعاون روستایی شهرستان‌ها و اتحادیه‌ها داشته باشند که خدمات را براساس آن انجام دهند یا اگر می‌خواهند محصولی را تحویل دهند، اصالت محصول یعنی پروانه فعالیت آن را خواستار شوند.

▣ تایید پروانه کسب در درگاه ملی مجوزها

وی افزود: خوشبختانه سال گذشته درگاه ملی مجوزها پروانه کسب کشاورزی و شناسنامه محصولات اتاق اصناف را تایید کرده است و پس از آن، مشتری حق دارد که هنگام خریداری محصول کشاورزی چه در داخل و چه خارج از کشور، اصالت آن را از فروشنده خواستار شود. وی افزود: اکنون شروع به شناسنامه‌دار کردن همه محصولات کشاورزی کشور کرده‌ایم، اما برای عملی شدن آن باید الزام دولت پشت آن باشد. قانون مصوبه هیات‌دولت این موضوع را اختیاری کرده است و به‌همین‌دلیل همه کشاورزان از آن استقبال نمی‌کنند. برای مثال، وقتی کشاورز می‌خواهد کود بگیرد یا می‌خواهد در تامین‌اجتماعی بیمه شود، تازه به فکر گرفتن کسب پروانه فعالیت برمی‌آید.

▣ اخذ پروانه کسب برای کشاورزان جا نیفتاده است

پیشه‌ور با بیان اینکه اصالت پروانه فعالیت کشاورزی اتاق، اکنون از سوی بسیاری از نهادهای دولتی موردتایید قرار گرفته است، خاطرنشان کرد: اما هنوز اخذ پروانه فعالیت برای کشاورزان به‌خوبی جا نیفتاده است و مشوق‌های آن را کشاورزان به خوبی درک نمی‌کنند. وزارت جهاد کشاورزی و هیات‌عالی نظارت متشکل از ۷ وزیر است و باوجود اینکه بخشنامه‌های متعددی در این‌باره صادر کرده و تاکید بر نظارت محصول دارند اما هنوز اهتمام جدی برای این کار انجام نگرفته است.

▣ لغو حق رأی اتاق در قیمت‌گذاری

وی با بیان اینکه متاسفانه در برنامه هفتم توسعه با تصویب دولت حق رأی قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی اتاق اصناف کشاورزی را لغو کردند و این اتاق به‌عنوان مشاور در شورای قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی در نظر گرفته شد، افزود: در حالی که مصوبات شورا همانند مصوبات هیات‌دولت است و هیچ فرقی با آن ندارد. ما نامه‌ای هم در این زمینه به دولت ارسال کرده‌ایم که در آن خواستار اصلاح این موضوع و در انتظار هستیم که مجلس به آن رأی ندهد.

▣ راه‌اندازی سامانه برای احراز هویت

پیشه‌ور بااشاره به اینکه اتاق اصناف کشاورزی ایران سامانه‌ای را به نام «سبک» برای احراز هویت یکپارچه اتاق اصناف کشاورزی طراحی کرده، افزود: این سامانه در درگاه ملی مجوزها قرار گرفته است و از این به بعد، کشاورزان برای دریافت هرگونه خدماتی، دیگر نیاز به حضور مستقیم ندارند و با وارد کردن شماره ملی خود در این سامانه، تمام وزارتخانه‌های خدمات‌رسان به‌راحتی می‌توانند به آنها خدمات ارائه دهند.

رئیس اتاق اصناف کشاورزی ایران با اظهار اینکه اتاق اصناف ایران اطلاعات موردنیاز را در سامانه بارگذاری می‌کند تا منابع را از دست ندهیم، گفت: در سطح ملی، استان و شهرستان نیازمند همراهی و مشارکت بخش‌های مختلف برای ساماندهی کشاورزان و تهیه شناسنامه برای همه محصولات کشاورزی هستیم.

▣ ضعف حمایتی دولت

پیشه‌ور افزود: در این زمینه نیاز به آموزش و حمایت‌های لازم از سوی دولت داریم که در قانون هم به آن اشاره شده که دولت تا استقرار کامل باید حمایت‌های لازم را از آن انجام دهد، اما در طول مدت ۱۴ سال متاسفانه هنوز هیچ حمایتی از آن نشده است.

رئیس اتاق اصناف کشاورزی ایران در ادامه به ضرورت تخصیص بودجه به اتاق اصناف کشاورزی اشاره کرد و گفت: اکنون در ۴۳۰ شهرستان دفاتر اتاق اصناف کشاورزی مستقر شده‌اند که همه دفاتر آنها استجاری هستند و حقوق کارمندان آنها از محل صدور و تمدید پروانه کشاورزان پرداخت می‌شود که بسیار حقوق ناچیزی است. دولت باید اتاق اصناف کشاورزی را در این زمینه حمایت کند تا مستقر شود و در صورت مستقر شدن دیگر نیازی به حمایت دولت ندارد.

> اتاق اصناف کشاورزی ایران نسبت به اتاق اصناف کشور در حوزه ساماندهی، کمابیش ۱۵ تا ۲۰ سال عقب است و این عقب‌افتادگی باعث شده دیگر تشکل‌ها، سازمان‌ها و انجمن‌ها نقش اتاق اصناف را در بخش کشاورزی بازی کنند

نقش تشکل‌های کشاورزی در جهش تولید کشاورزی

تشکل‌های کشاورزی با تعامل با سایر زیر بخش‌های جهاد کشاورزی با آموزش و برنامه‌ریزی، ایجاد و توسعه برندها و تشکیل واحدهای تجاری و پیگیری صادرات محصولات می‌توانند نقش بسیار مهمی در جهش تولیدات کشاورزی و بازاریابی محصولات کشاورزی داشته باشند.

نماینده سازمان جهاد کشاورزی استان چهارمحال‌وبختیاری در بخش توسعه فناوری و بازاریابی محصولات کشاورزی در گفت‌وگو با ایانا گفت: تشکل‌های بخش کشاورزی نقش بسیار قابل توجه و مهمی در بازاریابی تولیدات کشاورزی دارند که توسعه بازارهای منطقه‌ای و صادرات محصولات کشاورزی با محوریت تشکل‌های در دستور کار وزارت جهاد کشاورزی قرار دارد.

یاسر رحیمیان افزود: در بخش کشاورزی ایران، تشکل‌های بسیار توانمندی وجود دارد، اما مشکل اینجا است که نگاه کارشناسانه‌ای به بخش خصوصی غیردولتی و این دسته تشکل‌های توانمند و موثر صورت نمی‌گیرد و از ظرفیت ویژه آنها آن‌گونه که شایسته است، استفاده نشده است.

وی گفت: در بخش کشاورزی و دامپروری باید از تشکل‌ها به‌عنوان پل ارتباطی بین بخش غیردولتی و دولتی استفاده شود، اما تاکنون به‌درستی از ظرفیت این تشکل‌ها استفاده نشده است.

وی بااشاره به دعوت از تشکل‌ها و بهره‌گیری از تجربیات آنها در برنامه‌های اجرایی افزود: در مباحث برنامه‌ریزی باید از تشکل‌ها دعوت و از نظرات آنها و تجربیات آنها استفاده شود، در صورتی که اگر تشکل‌ها به کار برده شوند و از تجربیات و ظرفیت‌های آنها برای برنامه‌ریزی‌های هر بخش استفاده شود، می‌توان به‌وضوح تمام مسائل را به‌درستی برنامه‌ریزی کرد تا از تجربیات موفق این نوع تشکل‌ها در بخش تصمیم‌گیری و اجرا استفاده شود. نماینده سازمان جهاد کشاورزی استان چهارمحال‌وبختیاری در بخش توسعه فناوری وبازاریابی محصولات کشاورزی گفت: تشکل‌های کشاورزی با تعامل با سایر زیربخش‌های جهاد کشاورزی با آموزش و برنامه‌ریزی، ایجاد و توسعه برندها و تشکیل واحدهای تجاری و پیگیری صادرات محصولات می‌توانند نقش بسیار مهمی در جهش تولیدات کشاورزی و بازاریابی محصولات کشاورزی داشته باشند. یاسر رحیمیان افزود: ساماندهی تولیدکنندگان و بهره‌برداران بخش کشاورزی در قالب نهادها و تشکل‌های اجتماعی نقش مهمی در توسعه و افزایش تولیدات کشاورزی را ایفا می‌کند. سازماندهی و ساماندهی بهره‌برداران بخش کشاورزی علاوه بر رونق کشاورزی و افزایش درآمد کشاورزان، موازنه نابرابر بین شهرها و روستاها را کاهش می‌دهد و با تسهیل پذیرش فناوری‌های نوین و بکارگیری منابع انسانی بهره‌برداران ذی‌نفع در حوزه کشاورزی، قدرت و توانایی بهره‌برداران را برای استفاده بهینه از نیرو و استعدادهای آنها شکوفا ساخته است و منجر به ارتقای رفاه و آسایش آنان و افزایش تولیدات کشاورزی و دامی می‌شود.

وضعیت کشاورزی در ایران

ایران یکی از کشورهای دارای تاریخ طولانی در زمینه کشاورزی است. این کشور از نظر جغرافیایی و همچنین آب‌وهوایی مستعد کشاورزی بوده و ظرفیت و توانمندی ساکنان نیز در این بخش مزید بر علت شده است. وجود ۳۷ میلیون هکتار اراضی مستعد کشاورزی، اقلیم‌های متنوع آب‌وهوایی و قابلیت تولید طیف وسیعی از محصولات زراعی و باغی اعم از گرمسیری و سردسیری و منطقه معتدل، محصولات دام و طیور، منابع طبیعی تجدیدشونده شامل جنگل‌ها، وجود منابع غنی آبزیان در آب‌های شمال و جنوب و برخورداری از نیروی انسانی، در زمینه تولید بسیاری از محصولات کشاورزی، ۱۳۰ میلیارد مترمکعب آب قابل استحصال و.... از جمله دلایل پیشرفت این صنعت در ایران بوده است.

اگرچه زمانی کشاورزی تنها به‌شیوه سنتی انجام می‌شد و نتیجه تلاش کشاورزان نیز تنها برداشت مقدار کمی محصول بود، اما اکنون باوجود انواع تکنولوژی‌های صنعتی از قبیل دستگاه‌های پیشرفته کاشت محصولات و همچنین برداشت آنها، وجود انواع کودهای شیمیایی و خاک‌های مغذی، روش‌های جدید حفظ و تقویت خاک و... موجب رونق این بخش از اقتصاد کشور شده است.

تا قبل از انقلاب به‌دلیل رشد ناگهانی صنایع، توجه کمتری به بخش کشاورزی شد. البته با وقوع انقلاب و پس از آن کاهش درآمدهای نفتی شاهد رشد این قسمت از اقتصاد کشور بودیم. در سال ۱۳۵۳ بخش کشاورزی تنها ۷.۷ درصد از نرخ رشد سالانه را به خود اختصاص داده بود و اوج آنها در سال ۱۳۶۷ بود که با ۱۵.۹ درصد رسید. در سال ۱۳۷۸ به‌دلیل خشکسالی‌های پیاپی، این مقدار به حدود ۱۴ درصد رسید. طی برنامه سوم توسعه که از سال ۱۳۷۹ تا سال ۱۳۸۳ ادامه داشت، نرخ رشد سالانه حدود ۴.۳ درصد بوده و میانگین سهم ارزش افزوده آن نیز به ۱۳.۹ درصد رسیده است. به‌طور کلی، میزان برآورد از میانگین نرخ رشد سالانه ارزش افزوده بخش کشاورزی ۵.۴ درصد بوده است. شاید آنچه باعث رشد این بخش شد، استراتژی‌هایی است که در برنامه دوم توسعه به کار گرفته شده است.

برنامه دوم توسعه از سال ۱۳۷۳ آغاز شد و رشد ۱۲ درصدی داشت. به‌طوری که هر سال شاهد افزایش منسجم برداشت‌ها هستیم. هرچند تاکنون خودکفایی و امنیت غذایی به‌صورت کامل محقق نشده، اما کاهش روند واردات محصولات کشاورزی از مهم‌ترین دستاوردهای پیشرفت در این بخش است.

در برنامه سوم توسعه میانگین سهم ارزش افزوده کشاورزی به ۸۳ درصد در سال ۱۳۷۹ رسید. متوسط نرخ رشد سالانه این بخش ۴.۳ درصد و در مقایسه با سال‌های قبل با رشد چشمگیری همراه بوده است.

سخن پایانی

بدون شک نقش‌آفرینی تشکل‌های کشاورزی در برنامه هفتم توسعه می‌تواند در موفقیت این برنامه بسیار تاثیرگذار باشد. این امر به‌تدریج زمینه مردمی‌سازی برنامه و تدوین و اجرای آن را براساس شرایط واقعی امکان‌پذیر می‌سازد. فعالان بخش کشاورزی معتقدند دست‌اندرکاران برنامه هفتم توسعه باید این امر را موردتوجه قرار دهند و همزمان باتوجه به نظرات تشکل‌ها در تدوین برنامه، آنها را در اجرا و ارزیابی برنامه نیز مشارکت دهند.

۶ سال پس از ابلاغ مصوبه خروج اصناف مزاحم از شهر

مشاغل مزاحم ساماندهی نشدند

اواخر سال ۹۶ هیات وزیران به پیشنهاد وزارت کشور آیین‌نامه ساماندهی مشاغل، اصناف و فعالیت‌های شهری را تصویب کرد. براساس بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، باید از ایجاد و تاسیس کلیه اماکنی که به‌نحوی موجب بروز مزاحمت برای ساکنان یا مخالف اصول بهداشت در شهرها هستند، جلوگیری شود؛ به‌نحوی که در این ماده شهرداری مکلف است از تاسیس تمام مشاغلی که ایجاد مزاحمت و سروصدا می‌کنند یا تولید دود یا عفونت یا تجمع حشرات و جانوران را به‌دنبال دارند، جلوگیری کند و در تخریب کوره‌های آجر و گچ و آهک‌پزی و خزینه گرمابه‌های عمومی که مخالف بهداشت است، اقدامات لازم را به عمل آورد. پس از گذشت ۶ سال هنوز تسریعی که باید در این اقدام صورت نگرفته و شاهد حضور مشاغل آلاینده در شهر هستیم.

صمت در این گزارش به بررسی وضعیت مشاغل آلاینده پرداخته است.

عکس: آیدا فریدی

مشاغلی مانند درودگران، آهن‌فروشان و صنایع چرم از شهر خارج شده‌اند و در آینده باقی مشاغل مزاحم نیز از شهر خارج می‌شوند

جابه‌جایی پرحاشیه

قاسم نوده‌فراهانی، عضو اتاق اصناف ایران درباره انتقال مشاغل مزاحم به خارج از شهر به صمت گفت: مشاغل مزاحم نباید در شهر ایجاد و تاسیس شوند. طبق بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، ماموریت اصلی شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل این است که از ایجاد شغل مزاحم در محدوده داخل شهر جلوگیری کند. در مجموع با انتقال مشاغل مزاحم به خارج از شهر بسیار موافق هستم و اتاق اصناف در کنار این صنف‌ها است و به آنها کمک می‌کند. تاکنون نیز کارهای زیادی برای ساماندهی مشاغل انجام شده است.

وی در ادامه با اشاره به برخی مشاغل خارج‌شده از شهر اظهار کرد: مشاغلی مانند درودگران، آهن‌فروشان و صنایع چرم از شهر خارج شده‌اند و در آینده باقی مشاغل مزاحم نیز از شهر خارج می‌شوند. اتاق اصناف در کنار این مشاغل قرار دارد تا در آینده از شهر خارج شوند و به حاشیه‌های شهر بروند، این در حالی است که در این مراحل باید تمامی سازمان‌های ذی‌ربط حضور فعال داشته باشند.

نوده‌فراهانی با اشاره به نیازهایی که ممکن است در شهر به برخی از مشاغل ایجاد شود، افزود: هنگامی که منطقه‌ای بورس شغلی خاص می‌شود مردم راه‌های دسترسی به آن را پیدا می‌کنند؛ همان‌گونه که بسیاری از مراکز خرید این روزها در حاشیه اتوبان‌ها ساخته می‌شوند، اما مشتریان زیادی دارند.

عضو اتاق اصناف ایران درباره چگونگی انتقال و ساخت‌وساز برای صنوف مشمول قانون انتقال، توضیح داد: زمین‌های تفاهم‌شده در آینده ساخته و سند رسمی به متقاضیان تحویل خواهد شد. این افراد هزینه زمین را با قیمت دولتی و هزینه ساخت را به‌صورت اقساطی پرداخت می‌کنند. شاید نیاز باشد فقط ۳۰ درصد هزینه نقد داده شود و باقی هزینه به‌صورت اقساطی پرداخت می‌شود.

ضرورت بازنگری در آیین‌نامه ساماندهی مشاغل

تا دهه ۷۰، بازار آهن تهران در منطقه خیام و مولوی، یعنی بخش مرکزی تهران واقع بود. قرار گرفتن بازار بزرگی مانند بازار آهن در بخش مرکزی تهران، مشکلات زیادی را ایجاد می‌کرد که از آن جمله می‌توان به مواردی چون آلودگی هوا، افزایش ترافیک به‌دلیل تردد وسایل نقلیه سنگین، آلودگی‌های صوتی در اثر عبور و مرور شبانه خودروهای حمل بار و... اشاره کرد.

وجود چنین مشکلاتی سبب شد در اواسط دهه ۷۰، شهرداری تهران تصمیم به انتقال این بازار به منطقه شادآباد و بازار آهن فعلی بگیرد.

حمیدرضا رستگار، عضو اتحادیه فروشندگان آهن و فولاد تهران درباره مشاغل مزاحم شهری به صمت گفت: دستورالعمل اجرایی ساماندهی مشاغل و اصناف مزاحم شهری سال ۹۷ ازسوی وزیر کشور ابلاغ شد و پس از این آیین‌نامه بسیاری از صنوف برای مثال آهنگران به اجرای آن پرداختند و به خارج از شهر رفتند.

وی با اشاره به خروج بیشتر مشاغل مزاحم شهری اظهار کرد: همه اصناف باید به‌منظور رفع نیاز شهروندان فعالیت خود را در سطح شهر داشته باشند؛ همان‌گونه که در بسیاری از خیابان‌های شهر امکان ادامه فعالیت برخی از صنوف وجود دارد و مشکلی ایجاد نمی‌شود. هرچند امکان فعالیت برخی از صنوف به‌دلیل حمل‌ونقل و... در داخل شهر وجود ندارد، اما فعالیت خارج شهر نیز موجب ایجاد خلل در تردد بین‌شهری می‌شود و مشکلاتی را به همراه دارد.

رستگار با اشاره به متمرکز شدن آهن‌فروشان در بازار آهن و جمع‌آوری مشاغل آلاینده در خارج از شهر بیان کرد: زمانی که یک صنف در محلی متمرکز باشد هنگام خرید، مشتری می‌تواند تنوع کالا را ببیند و رقابت بین اصناف نیز موجب کاهش قیمت می‌شود؛ در نتیجه می‌توان گفت این سیاست اثر مثبتی داشته باشد.

وی فزود: حتی پیشنهاد شد دفاتر فروش در سطح شهر فعالیت کنند و انبارها نیز در نزدیک‌ترین محل در شهر باشند.

این عضو اتحادیه فروشندگان آهن و فولاد تهران با انتقادی نسبت به آیین‌نامه ساماندهی مشاغل و اصناف مزاحم شهری گفت: بهتر است این آیین‌نامه با نظرسنجی از اتحادیه‌های مختلف و فعالان این حوزه بازنگری شود تا ابعاد مختلف این موضوع دقیق‌تر بررسی شود. برای مثال بخشی از هزینه جابه‌جایی این اصناف باید با ارائه تسهیلاتی توسط دولت جبران شود. نهادهای بسیاری در این موضوع دخیل هستند. این آیین‌نامه اگر با تمام موارد ذکرشده به‌درستی اجرا شود اثرات مثبتی دارد.

سخن پایانی

در آیین‌نامه ساماندهی مشاغل و اصناف مزاحم شهری، ۳ تکلیف برای وزارت صنعت، معدن و تجارت و اتاق اصناف ایران در نظر گرفته شده است. در یکی از بندهای این آیین‌نامه ایجاد ظرفیت برای استقرار صنوف موجود در شهرها و شهرک‌های صنفی و راه‌اندازی سامانه‌های خدمات الکترونیک مشاغل شهری به‌عنوان مهم‌ترین تکالیف و وظایف هدف‌گذاری شده قید شده است. از سوی دیگر، الزام به گذراندن دوره‌های آموزشی، محیط زیست، بهداشت و ایمنی از سوی صاحبان و کارکنان واحدهای صنفی براساس ماده (۱۷) قانون نظام صنفی کشور مصوب ۱۳۸۲ نیز بر عهده وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری اتاق اصناف ایران قرار گرفته، اما براساس بند (ت) ماده (۵) این آیین‌نامه، اتاق اصناف ایران موظف شده است، ایجاد و تکمیل بانک اطلاعات مشاغل، اصناف و فعالیت‌های شهری با قابلیت دسترسی عام و بروزرسانی مستمر آن با همکاری شهرداری‌ها و ادارات صنعت، معدن و تجارت را با اولویت شهرهای بالای ۵۰ هزار نفر جمعیت در دستور کار قرار دهد. اکنون با گذشت ۶ سال از دستور برای تسریع در اجرای آیین‌نامه ساماندهی مشاغل، اصناف و فعالیت‌های شهری خبری از ساماندهی نظام‌مند و گسترده نیست و اگر هم اقدامی صورت گرفته، سرعتی در کار نیست و حتی پس از گذشت این زمان هنوز زیرساخت خاصی برای ساماندهی این مشاغل در نظر گرفته نشده است.

شماره مناقصه ۰۲۳۲-خ-م

آگهی فراخوان عمومی

شناسایی و ارزیابی اولیه پیمانکار جهت مناقصه

«احداث پروژه خط کلاف کارخانه نورد بردسیر شرکت جهان فولاد سیرجان بصورت EPC»

شرکت جهان فولاد سیرجان در نظر دارد «احداث پروژه خط کلاف کارخانه نورد بردسیر شرکت جهان فولاد سیرجان بصورت EPC» شامل عملیات عمرانی، طراحی، تهیه تجهیزات داخلی و نصب آن را به پیمانکار واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از شرکت‌های واجد صلاحیت دعوت به عمل می‌آید حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۴ نامه اعلام آمادگی خود را به همراه مدارک زیر براساس دستورالعمل ارزیابی کیفی مناقصه‌گران و شرایط مناقصه به آدرس ایمیل tender@sjscosteel.com ارسال نمایند.

شرکت‌ها می‌بایست جهت دریافت دستورالعمل ارزیابی کیفی مناقصه‌گران و شرایط مناقصه به آدرس اینترنتی سایت شرکت به آدرس www.sjsco.ir مراجعه نمایند. (تکمیل و ارسال فرم دستورالعمل مذکور به‌منظور پیش ارزیابی کیفی الزامی است)

مدارک و اسناد لازم:

۱. شرکت‌کنندگان در فراخوان به هیچ عنوان نمی‌توانند تحت عنوان مشارکت یا کنسرسیوم در این مناقصه شرکت نمایند.
۲. درخواست رسمی با ذکر شماره و موضوع مناقصه (اعلام آدرس ایمیل، شماره تلفن ثابت و همراه الزامی است).
۳. اساسنامه و مدارک ثبتی منطبق با موضوع مناقصه (شماره اقتصادی و شناسه ملی، گواهی ثبت، گواهی آخرین تغییرات در خصوص اعضای هیات‌مدیره، مدیرعامل و صاحبان امضا مجاز، اساسنامه و گواهی صلاحیت ایمنی و پیمانکاری و...).
۴. رزومه سوابق اجرایی و نمونه قراردادها و توافقنامه‌های انجام شده مرتبط با موضوع مناقصه. (قرارداد و رزومه ارسالی باید مربوط به سال ۹۲ تاکنون و مرتبط با موضوع مناقصه باشد)
۵. مدارک و مستنداتی که بیانگر توان مالی متقاضی متناسب با حجم طرح باشد یا تراز مالی ده سال گذشته و لیست ماشین‌آلات و تجهیزات در اختیار با اسناد و مدارک مثبته.
۶. گواهی نامه اعلام رضایت کارفرمایان قبلی در خصوص خدمات مذکور در موضوع مناقصه.
۷. ارائه گواهی صلاحیت ایمنی و پیمانکاری (دارای اعتبار) الزامی است.
۸. ارائه گواهی‌ها و رتبه‌ها (دارا بودن رتبه یک پیمانکاری الزامی می‌باشد).
۹. ارایه لیست و سوابق نفرات اصلی و کلیدی پروژه.

سایر موارد:

۱. محل اجرای موضوع آگهی کارخانه نورد میلگرد شرکت جهان فولاد سیرجان واقع در شهرستان بردسیر، کیلومتر ۲ جاده بردسیر - کرمان می‌باشد.
۲. ارائه اسناد و اعلام آمادگی مطابق شرح بالا هیچگونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد و شرکت جهان فولاد در ارزیابی و در نتیجه شناسایی شرکت‌کنندگان به‌عنوان صلاحیتدار یا فاقد صلاحیت هر یک از پیشنهادات مختار است./ ارسال اطلاعات در این مرحله صرفا جهت بررسی و ارزیابی کیفی پیشنهاددهنده می‌باشد.
۳. شرکت جهان فولاد سیرجان پس از ارزیابی مستندات ارسالی، شرکت‌هایی که در این مرحله واجد صلاحیت مقدماتی باشند را به مناقصه دعوت خواهد کرد.
۴. هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
۵. دعوت‌شدگان می‌توانند در مورد ابهامات و سوالات مربوطه، با کمیسیون معاملات شرکت جهان فولاد سیرجان با شماره ۰۳۴-۴۲۲۷۳۸۰۱ داخلی ۶۱۴۳ و یا تلفن همراه ۰۹۹۱۲۹۳۸۳۱۷ تماس حاصل نمایند.

دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت جهان فولاد سیرجان

نوبت اول
شناسه ۱۵۱۶۴۳۷

مجتمع گاز پارس جنوبی پالایشگاه دهم (فاز ۱۹)

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی غیر یکپارچه جهت برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

مجتمع گاز پارس جنوبی پالایشگاه دهم (فاز۱۹) در نظر دارد، فراخوان ارزیابی کیفی غیریکپارچه جهت برگزاری مناقصه عمومی دومرحله‌ای شماره R۱۰/۱۴۰۲/۰۰۴ تقاضای ۴۰-۱۰-۱۴۰۰ به شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۲۰۹۷۶۸۴۰۰۰۰۳۶ و شرح: خرید: «SCREEN MESH»WOVEN WIRE CLOTH را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. جدول زمان‌بندی به شرح ذیل می‌باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه‌گران ارسال خواهد شد.

برآورد مناقصه: ۱۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ریال و تضمین فرایند ارجاع کار: ۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰ریال می‌باشد. تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران قابل قبول خواهد بود.

جدول زمان‌بندی:

ردیف	اقدام	تاریخ
۱	تاریخ انتشار مناقصه درسامانه	۱۴۰۲/۰۴/۰۵
۲	مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه	۱۴۰۲/۰۴/۱۱
۳	مهلت زمانی ارسال ارزیابی کیفی توسط مناقصه‌گران	۱۴۰۲/۰۴/۲۵

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار:

آدرس: استان بوشهر -شهرستان کنگان -کیلومتر ۲۰ جاده کنگان به عسلویه -سایت ۲ منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس -پالایشگاه دهم - فاز ۱۹، اداره خدمات کالای پالایشگاه دهم، تلفن: ۰۷۷۳۱۴۶۶۲۹۰-۰۷۷۳۱۴۶۶۲۸۳-

فکس: ۰۷۷۳۱۴۶۶۲۷۳ تاییدیه فکس: ۰۷۷۳۱۴۶۶۲۷۱

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۰۲۱-۴۱۹۳۴

دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام سایر استان‌ها، در سایت سامانه www.setadiran.ir

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۰۴ روابط عمومی مجتمع گاز پارس جنوبی

۲۸۶م الف

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر به اینکه هیئت اختلاف مستقر در ثبت گناوه؛ مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای سهراب بهروزی را نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین کشاورزی مشهور به مشکی به مساحت ۴۸۷۸۹ مترمربع پلاک ۹۱۲ واقع در بوزگاه گناوه بخش ۶ بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۲/۷۲۰ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۵۹۲۵ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۲ تایید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای سهراب بهروزی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می‌رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۴/۲۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می‌شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند واعتراض نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتجلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می‌شود. معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین‌نامه قانون ثبت و تبصره ۳ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۰۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می‌شود./

محمد جهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳

نوبت اول
۲۸۹م الف

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیتی ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۱۴۸۷ مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندر گناوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سکینه بنکی فرزند حسین به شماره شناسنامه ۵۱۹۵ کد ملی ۳۵۳۹۹۲۵۵۸۹ صادره از گناوه را نسبت به ۱۲۹۹ سهم مشاع از ششدانگ عرصه واعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۹۳۹۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۳۶۱ اصلی واقع در مال‌قائد گناوه خریداری مع‌الواسطه از آقای/خانم سیده صغری موسوی و شرکاء محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به مراجع ذیصلاح قضایی نمی‌باشد.

محمد جهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۸

یادداشت

توزیع ثروت به‌جای تقسیم فقر

سعید عسگرزاده
دبیر انجمن سنگ آهن ایران

مدت‌ها است که مسئولان ارشد کشور از یک‌سو و صاحبان کسب‌وکار و فعالان اقتصادی از سوی دیگر، بر اهمیت میدان دادن به «بخش خصوصی واقعی» تاکید می‌کنند. در درون دولت هم استفاده از نظر مشورتی بخش خصوصی موردتاکید رئیس‌جمهوری، معاون اول و معاون حقوقی قرار گرفته و در قالب بخشنامه ابلاغ شده، اما عجیب اینجاست که دولت بخشنامه‌های خود را هم زیر پا می‌گذارد، در صورتی که باید به وزرا تکلیف شود که در مرحله اول، بخشنامه‌های داخلی خود را به اجرا بگذارند و بعد نظرات بخش خصوصی را به پیوست طرح‌ها و برنامه‌های خود ارائه دهند.

اما اگر روزی را بتوانیم تصور کنیم که سرانجام بخش خصوصی در حوزه معدن جایگاهی واقعی خود را به‌دست آورده و طرف مشورت دولت قرار گرفته است، مهم‌ترین موضوعی که باید در اولویت کارهای خود قرار دهد، چیست؟ به‌گمان من، مهم‌ترین اتفاقی که در آن روز باید رخ دهد، تلاش برای تغییر رویه دولت و حاکمیت از مقام تنظیم‌کننده بازار و قرار دادن آن در جایگاه ناظر است، زیرا سال‌ها است که دولت با پیش بردن این روش مدیریتی، هم وقت خود را تلف و هم مشکلات متعددی برای رشد تولید و توسعه کسب‌وکار ایجاد کرده است.

وقتی مجموعه حاکمیتی خود را در مقام تنظیمگر قرار می‌دهد، به‌طبع حق دخالت و دست بردن در روال بازار را برای خود قائل می‌شود، در حالی که باید از این نقش بیرون بیاید و در جایگاه مدیریت و حکمرانی بنشیند که وظیفه اصلی و اولیه دولت است.

همان‌طور که اشاره شد، بهترین کاری که دولت می‌تواند برای سروسامان دادن به اوضاع نابسامان معدن انجام دهد، این است که از این‌همه دخالت در کار فعالان حوزه معدن پرهیز و توان خود را بر مدیریت متمرکز کند و اینجا است که تشکل‌های تخصصی می‌توانند در تصمیم‌گیری به دولت کمک کنند. به‌عبارت ساده‌تر، به‌جای اینکه دولت به‌زور دست‌به‌کار تغییر شرایط طبیعی بازار شود و فقر را تقسیم کند، باید تمرکز خود را بر تولید و توزیع ثروت بگذارد و برای افزایش رفاه عمومی کمر همت ببندد.

به‌عنوان‌مثال،در زنجیره فولاد میزان تولید کشور در همه بخش‌ها ۲ برابر میزان نیاز کشور است. منطق حکم می‌کند که وقتی تقاضا بیش از عرضه است، دیگر نباید تنظیم بازار اتفاق بیفتد. البته دلیل اصلی آنکه گروهی مانع از تغییر رویه دولت می‌شوند،این است که در حاشیه این تنظیمگری‌ها، دخالت‌ها و بایدونبایدها، رانت‌ها و فسادهای عظیمی به وجود می‌آید. این رانت و فساد از چشم بسیاری از مدیران بالادستی مخفی مانده و تصور غالب این است، سناریوهایی که مدیران میانی و کارشناسان خاص طراحی می‌کنند، واقعیت مطلق است. در حالی که اگر یک جلسه با انجمن‌ها، اتحادیه‌ها و تشکل‌های مختلف برگزار شود و مدیران بالادستی نظرات و راهکارهای آنها را بشنوند، درمی‌یابند که بسیاری از ممنوعیت‌ها و محدودیت‌ها غیرضروری و نادرست است. به‌نظر من، بهترین توصیه‌ای که می‌شود در شرایط موجود به مجموعه حاکمیت معدن داشت، این است که رأسا دست به حل مسائل مربوط به این حوزه نزنند یا برای ارائه برنامه‌های اصلاحی، تنظیم بازار، مدیریت بازار و امثال آن در درون خود تصمیم‌گیری نکنند، زیرا عموما هر تصمیمی که ابلاغ می‌شود، کم‌وکاستی‌هایی دارد. بعضی از آنها به‌اجبار برگردانده می‌شود تا موردبازنگری و اصلاح مجدد قرار گیرد و بعضی دیگر که به مرحله اجرا می‌رسند، گاهی آسیب‌های جبران‌ناپذیری به‌جا می‌گذارند.

در موارد معدودی هم که مسئله یا مشکلی با مسئولان در میان گذاشته می‌شود، با ارائه دلایل کارشناسی، استدلال‌ها به اثبات می‌رسد، در نهایت مجموعه دولت به این جمع‌بندی می‌رسد که زمان زیادی برای طرح مسئله از دست رفته و دیگر زیروبم آن روشن است و به‌این‌ترتیب تشکل‌ها و مجموعه‌هایی را که معضلی را پیش‌بینی کرده و نسبت به وقوع بحران هشدار داده‌اند، کنار می‌زند و در درون خود اقدام به حل مسئله می‌کند.

در حالی که وقتی تشکل و انجمن‌های تخصصی و صاحب‌نظران یک حوزه مشکل و مسئله‌ای را تشخیص داده‌اند، بهترین مرجع برای ارائه راه چاره هم هستند و باید برای از آنها کمک خواست. بنابراین به‌گمان من، پس بهتر است دولت از تشکل‌ها، صاحب‌نظران و فعالان این حوزه نظرخواهی و بعد راهبردهای حاکمیتی خود را باتوجه به مجموعه نظرات اعمال کند. تنها در این صورت است که می‌توان امیدوار بود تغییرات و تصمیمات دولت نتیجه‌بخش باشد. خلاصه اینکه، برای جلوگیری از تکرار مکرر این چرخه باطل پیشنهاد می‌شود که حاکمیت معدن یک‌چندی به تشکل و مجموعه تخصصی اعتماد کند، سیاست‌های کلی نظام حکمرانی را مشخص و مابقی مسئولیت‌ها را واگذار و تنها نتیجه نهایی را مطالبه کند و بر آن نظارت داشته باشد. شاید این همان کلیدی است که سال‌ها است مجموعه معدن در پی آن می‌گردد.

در گزارش صمت به بهانه روز ملی اصناف مطرح شد

حلقه ناکارآمدی مدیران دائمی

گیتا جاودانی
editor@smtnews.ir

اول تیر روز اصناف نامیده شده است تا به این بهانه دست‌کم یک‌بار در سال درباره عملکرد اصناف گوناگون و نقش آنها در اقتصاد کشور سخن گفته شود.

اصناف و تشکل‌ها یکی از بزرگ‌ترین نهادهای مدنی در همه کشورها به‌شمار می‌روند که گروهی از فعالان یک بخش یا صاحبان حرفه‌ها و پیشه‌های مشابه آنها را تشکیل می‌دهند و به‌این‌ترتیب تلاش می‌کنند تا قدرت چانه‌زنی و میزان اثرگذاری خود را بر قوانین و مقررات مربوط افزایش دهند.

می‌گویند پیدایش انجمن‌های صنفی در ایران به دوره ساسانیان برمی‌گردد و انجمن‌های صنفی اسلامی در قرن سوم هجری و در دوره شکوفایی تمدن اسلامی و رونق تجارت و شهرنشینی، شکل گرفته‌اند. تشکل‌های صنفی به مفهوم امروزی آن قدمت چندانی در ایران ندارد و شاید عمر آنها در حوزه معدن و صنایع‌معدنی به بیش از چند دهه نرسد.

اما در این مدت چه نقشی در رشد و توسعه حوزه معدن ایفا کرده‌اند و عمده فرصت‌ها و چالش‌های پیش‌روی آنها چیست؟ در گزارش امروز صمت، امین صفری و انوشیروان دلیریان، ۲ تن از کارشناسان و فعالان این حوزه به پرسش‌های ما پاسخ می‌دهند.

عکس: آیدا فریدی

تشکل‌های جوان در حوزه معدن هنوز در فاز «تثبیت» یا «توسعه» هستند و طبیعی است که نقش آنها هم به‌واسطه اینکه عمر چندانی ندارند و مراحل تکامل خود را هنوز به‌طور کامل سپری نکرده‌اند، صرف موارد ابتدایی می‌شود

حلقه واسط تعاملات

امین صفری ـ کارشناس و فعال معدن: تشکل‌های صنفی در حوزه معدن در واقع حلقه واسطی میان حوزه خودشان با بخش حاکمیت هستند و قرار است که صدای فعالان حوزه خود را به حاکمیت برسانند، در تصمیمات حاکمیت به‌نفع فعالان حوزه خود تاثیرگذار باشند و فاصله میان حاکمیت و فعالیت بخش خود را پر کنند. اما درباره اینکه آیا به هدف خود رسیده‌اند یا خیر، باید گفت خیلی در این زمینه موفق نبوده‌اند و شواهد و دلایل آن‌هم روشن است. از جمله این شواهد این است که در بیشتر بخش‌های معدن و صنایع‌معدنی، فعالان بخش خصوصی واقعی که عمدتا در شرکت‌های کوچک و متوسط حضور دارند، به انحای گوناگون با مشکلات جدی روبه‌رو هستند و نسبت به تصمیمات حاکمیت درباره آن حوزه راضی نیستند و همواره گله‌مند هستند. بنابراین، به‌نظر می‌رسد که تشکل‌ها نتوانسته‌اند به هدف خود در این زمینه دست یابند.

تعدد و تنوع دلایل ناکامی

دلایل این ناکامی هم متعدد و متنوع است که مهم‌ترین و مشخص‌ترین آن بی‌توجهی به بخش حاکمیت و نشنیده گذاشتن توصیه‌ها و درخواست‌ها است. بخش دیگری از این ناکامی هم به نوع ارائه و قدرت پیگیری این تشکل‌ها برمی‌گردد. البته شاید تعداد کمی از این تشکل‌ها اقتدار کافی را داشته باشند، اما کارشناسی لازم در این تشکل‌ها نیست. ممکن است فعالان سرشناس و صاحبنامی در این تشکل‌ها حضور داشته باشند و درخواست‌ها و مطالبات بجا و بحقی هم مطرح کنند، اما چون مرحله کارشناسی دقیق و قوی انجام نمی‌گیرد، نمی‌توانند صدای خود را به‌شکل صحیح به حاکمیت برسانند. به‌عبارت‌دیگر، بخش حاکمیت معدنی از کنار صحبت‌های غیرکارشناسی، هرچند درست، به‌راحتی می‌گذرد و آن را نشنیده می‌گذارد. در نتیجه، باید تشکل‌ها بازوی کارشناسی خود را قوی‌تر کنند و شکل و نحوه ارائه درخواست‌ها و مطالبات خود را به‌شکل دقیق‌تر و مطالعه‌شده‌تری ارائه کنند. مشکلات حاکمیت و دغدغه‌های آن بخش را هم ببینند و برای آن راهکارهایی ارائه دهند که به‌گمان من در این مورد اخیر، ضعف و کوتاهی از طرف تشکل‌های معدنی است.

خانه‌تکانی تشکیلاتی

بخش دیگری از تشکل‌ها هم نیازمند خانه‌تکانی هستند، زیرا سال‌های سال است که اعضای مشخصی داشته‌اند تا جایی که گاه می‌بینیم که قدمت حضور برخی از اعضا در حلقه مدیریت تشکلی خاص به بیش از ۲۰ سال می‌رسد و با اینکه به نتیجه موردنظر و اهداف اساسنامه تشکل نرسیده‌اند، همچنان در جایگاه خود نشسته‌اند و به گمان این عاملی است که فاصله خود آن تشکل هم با اعضایش زیاد شده و روشن است که هیات‌مدیره منتخب واقعی همه افراد یک حوزه نیستند. در نتیجه، برخی از این تشکل‌ها اگر نیاز باشد، تغییر کنند و هم صدای واقعی حوزه خود باشند و هم اینکه قدرت کارشناسی و چانه‌زنی خود را بالا ببرند. در نهایت، باید گفت برای کارآیی بیشتر تشکل‌های معدنی باید چند اتفاق در این زمینه رخ دهد. اول اینکه خود تشکل‌ها بنیه کارشناسی خود را بالا ببرند و حرف‌های درست خود را حتما در قالب‌های دقیق و علمی ارائه کنند، نه در قالب سروصدا و پیگیری‌های غیرکارشناسی. دیگر اینکه بدنه تشکل‌ها، به‌ویژه بخش‌هایی که سال‌های متمادی است، اعضای مشخصی دارند، باید تغییر و دگرگونی یابند و از اعضا، صنعتگران و فعالان جدیدتر آن حوزه استفاده و خود را به‌روزآمدتر کنند و در نهایت، توجهی به دغدغه‌های حاکمیت داشته باشند و مسائل را از چشم حاکمیت هم ببینند و آن بخش را پوشش دهند تا بتوانند از طریق تعامل به نتیجه مثبت برسند. ممکن است بسیاری از تقاضاها و درخواست‌ها درست باشد اما همان‌طور که اشاره شد، چون دغدغه‌های حاکمیتی در آن مدنظر قرار نمی‌گیرد، به نتیجه نمی‌رسد.

نقش حاکمیت

حاکمیت باید توانایی خود را در شنیدن صدای تشکل‌ها بالا ببرد و سعه‌صدر خود را افزایش دهد، در تصمیمات مهم خود از تشکل‌های این بخش نظرخواهی کند و درخواست‌ها و انتظارات آنها را موردتوجه قرار دهد. آنچه تا امروز اتفاق افتاده، این است که برای اتخاذ تصمیمات جزئی بخش خصوصی را به مشارکت دعوت می‌کنند، اما تصمیمات اصلی پشت درهای بسته گرفته می‌شود. اگر تشکل‌ها طرف مشورت قرار گیرند، دیگر راه برای ابلاغ بخشنامه‌های معروف شتابزده و یک‌شبه بسته می‌شود و اطلاع‌رسانی‌های قبلی از طریق این تشکل‌ها انجام خواهد شد. به‌گمان من، رعایت نکات فوق، که تا امروز کمتر موردتوجه قرارگرفته است، می‌تواند کمک بزرگی به کارآمدتر شدن فعالیت‌های صنفی در حوزه معدن و صنایع وابسته کند. از طرف دیگر، اگر تشکل‌ها بتوانند با بازتعریف مجدد ساختار خود، قوی، به‌روز و کارشناسانه‌تر درصحنه حضور پیدا کنند و صدای واقعی حوزه خود باشند، حاکمیت باید آن را به چشم یک فرصت ببیند تا بتواند تصمیمات دقیق‌تر و موفق‌تری بگیرد و نتیجه خوبی به بار آید، زیرا حاکمیت به‌دنبال رشد اقتصادی و تولید بیشتر و ارتقای این حوزه است که فواید آن هم برای بخش حاکمیت خواهد بود و هم بخش خصوصی از آن منتفع می‌شود. سخن اصلی این است که همه این تغییر و تحولات به سمت و سویی برود که خروجی آن برای رشد و توسعه حوزه معدن و صنایع وابسته مثبت باشد.

> قدمت حضور برخی از اعضا در حلقه مدیریت تشکلی خاص به بیش از ۲۰ سال می‌رسد و این افراد با اینکه به نتیجه موردنظر و اهداف اساسنامه تشکل نرسیده‌اند، همچنان در جایگاه خود نشسته‌اند

سابقه تشکل‌های صنفی معدن

انوشیروان دلیریان ـ کارشناس و فعال معدن: خلاف اینکه سابقه معدنکاری در کشور ما پیشینه تاریخی و طولانی دارد، اما کار صنفی و تشکیلاتی به‌ویژه در زمینه‌های تخصصی قدمت طولانی ندارد و بهتر است بگوییم هنگامی که ایران از قالب یک جامعه سنتی و عقب‌مانده پا در مسیر صنعتی شدن گذاشت، به اقدامات صنفی و تشکیلاتی هم گرایش پیدا کرد.

بنابراین آغاز این فرآیند از دهه ۴۰ شمسی شروع شد که درست در زمانی بود که ایران رو به‌سوی صنعتی شدن داشت. از آنجایی که معدن هم همواره یکی از بخش‌هایی بوده است که می‌توانست نقش بسیار پررنگ و اثرگذاری در اقتصاد کشور ایفا کند، در همین زمان، صحبت‌هایی مطرح شد که در کنار اتاق بازرگانی، اتاق صنایع و معادن هم داشته باشیم و در سال ۱۳۴۱، این اتاق با ۳۰ عضو کار خود را آغاز کرد و به‌عنوان نخستین تشکل تخصصی در حوزه معدن کار خود را آغاز کرد.

در حال حاضر بین ۱۱ تا ۱۵ تشکل تخصصی در حوزه معدن فعال هستند که بیشتر قریب به‌اتفاق آنها از دهه ۷۰ شمسی تا نیمه اول دهه ۹۰ تشکیل شدند.

بعد از اینکه کشور ما یک اقتصاد کاملا وابسته به نفت را در دهه‌های ۵۰ تا ۷۰ سپری کرد، دغدغه بخش عمده‌ای از حاکمیت این شده بود که وابستگی اقتصادی کشور را به نفت کاهش دهند و معدن یکی از مواردی بوده که همیشه به‌عنوان جایگزین یا حداقل در کنار نفت قرار داشته است. از دهه ۷۰ که این موضوع به‌صورت جدی و تخصصی موردبحث و بررسی قرار گرفت، تشکل‌های تخصصی و صنفی معدن هم شکل گرفتند.

بنابراین باتوجه به دوره‌ای که از زمان شروع به کار نخستین تشکل حوزه معدن تا امروز پشت‌سر گذاشته‌ایم، در این زمینه صاحب تجربه‌ای هستیم که بیش از ۶۰ سال از عمر آن می‌گذرد و در کنار آن صاحب تشکل‌هایی هستیم که کمابیش یک دهه از عمر آنها می‌گذرد و طیف وسیعی از فعالیت‌های معدنی را در برمی‌گیرند.

هدف از شکل‌گیری تشکل‌ها

اگر بخواهیم به اهداف کلان و فلسفه اصلی انجمن‌ها و تشکل‌ها بپردازیم، باید آن را به ۲ بخش کلی تقسیم کنیم.

تشکل‌های تخصصی یک هدف کلی درون تشکیلاتی دارند که مربوط به مسئولیت و تعهدی است که در برابر اعضای خود دارند. این هدف به‌طورخلاصه عبارت است از: پایش مستمر محیط کسب‌وکار آن صنف در راستای دفاع از حقوق و حمایت از منافع مشترک اعضای آن و تلاش برای ایجاد فرصت‌های همکاری، هم‌افزایی و توسعه فعالیت‌های اعضا. آنچه به آن اشاره شد، هدفی کلی در همه تشکل‌های صنفی به‌ویژه تشکل‌های تخصصی بخش معدن است، اما هدف اصلی و مهم‌تر آنها که به محیط کسب‌وکار در فضای حاکم بر اقتصاد کشور مربوط می‌شود، عبارت است از: توسعه ارتباط با ارکان اجرایی و سیاست‌گذاری کشور به‌منظور تجدید ساختارهای اجرایی و بهینه کردن سرمایه‌گذاری‌ها و هم‌افزایی ظرفیت‌های نهفته در حوزه تخصصی برای توسعه پایدار آن حوزه.

به‌گمان من، اهداف همه تشکل‌ها و انجمن‌های تخصصی در ۲ تعریف فوق خلاصه می‌شود.

تاثیر تشکل بر رونق معدن

درباره نقش تشکل‌های معدنی در توسعه و رونق این حوزه باید کلیشه‌های رایج را کنار گذاشت و به‌صراحت گفت مهم‌ترین نقش این تشکل‌ها به‌گمان من آن است که بازوی تخصصی و اجرایی سیاست‌گذار باشند که این نقش می‌تواند در ارکان اجرایی و سیاست‌گذاری صنف بسیار اثرگذار باشد. علاوه بر این، بهینه کردن نحوه سرمایه‌گذاری و استفاده از ظرفیت‌های موجود در آن صنف، باتوجه به نقاط قوت و ضعف عملیاتی و تخصصی در راستای اهداف کلان آن حوزه است. در بعد جزئی‌تر، تشکل‌ها باید در بهبود فضای کسب‌وکار و پایش مستمر محیط کسب‌وکار تخصصی خود ایفای نقش کنند و از طریق هم‌افزایی و همراستایی که در فعالیت خود دارند، از حقوق اعضای صنف خود دفاع کنند. به‌عبارت‌دیگر، وقتی طیف گسترده‌ای از جامعه آماری یک صنف در یک تشکل گرد هم بیایند، قدرت چانه‌زنی و پیگیری مسائل در آن صنف افزایش پیدا می‌کند.

این شیوه فعالیت موجب می‌شود که تخصص‌گرایی، عمل‌گرایی و شفافیت در حوزه‌های گوناگون اهمیت پیدا کند و موجب بهبود فضای کسب‌وکار شود.

شمشیری دولبه

فعالیت تشکل‌های صنفی از آنجایی که پایه و اساس تخصصی دارند، مثل دارویی است که برای درمان بیماری تجویز می‌شود. دارو زمانی موثر واقع می‌شود و زمینه بهبودی را ایجاد می‌کند که به‌موقع، درست و به‌اندازه باشد. اگر این ضروریات در نظر گرفته نشود، علاوه بر اینکه عارضه را درمان نمی‌کند، چه‌بسا موجب وخامت حال بیمار شود.

به‌عبارت‌دیگر، وقتی چیزی نزدیک به ۱۵ تشکل تخصصی در حوزه معدن وجود دارد، مثل شمشیر دولبه است که اگر دقیق، درست و به‌موقع مورداستفاده قرار گیرد، می‌تواند آثار مثبتی داشته باشد و در غیر این صورت، می‌تواند آسیب‌زا باشد و تخریبی که در این صورت ایجاد می‌شود، به‌مراتب بیش از ثمرات آن است. پس همیشه و همه‌جا تعدد تشکل‌ها نشانه پویایی یک بخش نیست و برخی مواقع تعارض منافع و تکثر آرا بیش از آنکه مفید باشد، مضر است.

کارنامه تشکل‌های معدنی

از آنجایی که بخش عمده‌ای از این تشکل‌ها هنوز جوان هستند، باید دستاوردهای آنها را باتوجه به اصل «۴ت» بررسی کنیم.

نخستین مرحله از این سلسله مراحل «تشکیل» تشکل صنفی، مرحله بعدی «تثبیت» جایگاه تشکل، مرحله دیگر «توسعه» و در نهایت مرحله «ترمیم» است و به‌مرور زمان روزآمد می‌شود.

باتوجه به موارد فوق، تشکیلاتی که بیش از نیم‌قرن سابقه دارند، این مراحل را با موفقیت پشت‌سر گذاشته‌اند و امروز هم اهداف خود را با قدرت و به‌خوبی دنبال می‌کنند و امروزه نظرات آنها در بسیاری از مسائل تخصصی بخش معدن دیده می‌شود و طرف مشورت و نظرخواهی قرار می‌گیرند یا در بسیاری از موارد برای دفاع از حقوق جامعه معدنی نکات کارشناسی و گزارش‌های تخصصی تهیه می‌کنند و سیاست‌ها را تغییر می‌دهند.

اما به‌نظر من، اکثر قریب به‌اتفاق تشکل‌های جوان در حوزه معدن هنوز در فاز «تثبیت» یا «توسعه» هستند و طبیعی است که نقش آنها هم به‌واسطه اینکه عمر چندانی ندارند و مراحل تکامل خود را هنوز به‌طور کامل سپری نکرده‌اند، صرف مواردی ابتدایی فوق می‌شود. طبیعی است باتوجه به این نکته ضریب نفوذ چندانی ندارند و در مسیر دستیابی به اهداف خود با فرار و فرودهایی روبه‌رو هستند.

برای جمع‌بندی موضوع باید گفت تشکل‌ها و انجمن‌های صنفی که در حوزه معدن و صنایع وابسته فعالیت می‌کنند، حضور مثبتی دارند و تا جایی که می‌توانند موضوع تخصص‌گرایی، عمل‌گرایی و شفافیت را دنبال می‌کنند و در نتیجه، فعالیت آنها است که بخش معدن را از شکل تک‌بعدی و دولتی بودن خارج و آن را متعادل و متوازن می‌کند.

اما هنوز راه بسیار زیادی در پیش است تا تشکل‌ها بتوانند در سایه همراستایی و هم‌افزایی گام‌های موثری برای بهبود بخش معدن و صنایع معدنی بردارند.

سخن پایانی

قانون بهبود فضای کسب‌وکار در بند ۲ و ۳ دولت را موظف کرده که در سیاست‌گذاری‌های خود حتما نظر بخش خصوصی را احصا کند، اما تا امروز اهمیتی به این بند قانونی نداده نشده است و همواره تصمیمات بالادستی پشت درهای بسته اتخاذ می‌شود. اما شاید یکی از تغییرات مثبتی که در راستای اجرای قانون و دخالت تشکل‌های بخش خصوصی در شرف وقوع است، احیای شورای سیاست‌گذاری زنجیره معدنی است.

شنیده می‌شود این شورا که چندین سال پیش، منحل شد به‌زودی، دست‌کم در زمینه سنگ‌های تزئینی احیا خواهد شد.

رئیس اتاق اصناف ایران در نشست خبری روز ملی اصناف:

نزدیک‌ترین دوستان ما رسانه‌های منتقد هستند

عکس: آیدا فریدی

کیمیا ملکی: حسین طاهرمحمدی، رئیس اتاق اصناف ایران در نشست خبری به مناسبت روز ملی اصناف عملکرد اصناف را تشریح کرد و به بیان برخی از مشکلات فعالان این حوزه پرداخت.

رئیس اتاق اصناف ایران با اشاره به تعدد واحدهای صنفی بر اهمیت اتاق اصناف تاکید کرد و گفت:بیش از ۳ میلیون واحد صنفی در کشور وجود دارد و ۸ هزار اتحادیه و ۴۰۰ اتاق اصناف در شهرستان‌های کشور فعال هستند. بر همین اساس تکالیف و وظایفی برای اتاق اصناف معین شده است. با گزارش صمت از نشست خبری این روز ملی همراه شوید.

رئیس اتاق اصناف ایران بااشاره به برگزاری انتخابات اتاق اصناف و انتخاب هیات‌رئیسه جدید گفت: هیات‌رئیسه جدید از ۱۷ خرداد کار خود را آغاز کرد که برنامه اصلی ما شفاف‌سازی است. وی با اشاره به تغییرات صورت گرفته در اتاق اصناف ایران گفت: فصل جدیدی در اتاق اصناف ایران به‌وجود آمده و بخش خصوصی و فعالیت آنان برای ما مهم و استراتژی کارهای آنها در جامعه تاثیرگذار است؛ فاصله زیادی بین شرایط موجود و وضعیت ایده‌آل اصناف وجود دارد. همچنین شفاف‌سازی و قانونمندی در هیات‌رئیسه دوره جدید اتاق اصناف مهم است. طاهرمحمدی با توجه به چالش‌های پیش رو گفت: ما در روزهای اخیر با ۲ چالش به نام روز ملی اصناف و مالیات مواجه شده‌ایم. نخستین اقدام ما آن است که تمامی مصوبات اتاق اصناف برای تمامی نمایندگان اتاق اصناف ارسال می‌شود تا شفافیت خود را نشان دهیم.

رئیس اتاق اصناف ایران همچنین از توسعه روابط این اتاق با رسانه‌ها گفت و تصریح کرد: بنا داریم ارتباط پررنگی را با رسانه‌ها داشته باشیم. نزدیک‌ترین دوستان ما در اتاق ایران رسانه‌های منتقد هستند و باید این رسانه‌ها آینده را روشن‌تر کنند. این در حالی است که برخی رسانه‌های زرد بنا دارند زندگی ۳ میلیون نفر تحت تاثیر قرار گیرد، اقتصاد این رسانه‌ها به مشکل بر نخورد اما به لطف خدا و همراهی ۳ قوه در این زمینه مشکلات رفع خواهد شد. طاهرمحمدی با تاکید بر اینکه از نقد منصفانه استقبال می‌کنیم، اظهار کرد: آموزش و توانمندسازی اصناف برای ما مهم است و ان‌شاءالله دگرگونی اساسی در این حوزه به جامعه صنفی ارائه کنیم. وی با توجه ویژه به اصلاح رویه بازرسی‌ها اظهار داشت: هوشمندسازی بازرسی، اصلاح رویه بازرسی‌ها و بازرسی‌های آنلاین در دستور کار است. ما باید مشکلات گذشته را آسیب‌شناسی کنیم و مانع برهم خوردن آرامش واحدهای صنفی شویم.

رئیس اتاق اصناف ایران ضمن تاکید بر اینکه میان گرانفروشی و گرانی فاصله بسیاری است، افزود: همواره گفته‌ایم که بین گرانی و گرانفروشی باید تمایز قائل شد. اصلاح قانون نظام صنفی از اهم موارد اقدامات ما است و کمیته‌ای در این باره در اتاق اصناف تشکیل شده که با نظرخواهی و مشورت با جامعه صنفی کشور که ۱۶۰ عضو در هیات نمایندگان اصناف کشور حضور دارند، کارها را پیش می‌بریم.

▣ کاش قانون نظام صنفی اصلاح شود

رئیس اتاق اصناف ایران با اشاره به قانون صدور مجوز کسب‌وکار گفت: همگان باید از قانون تبعیت کنند و ما هم از قانون صدور مجوز کسب‌وکار حمایت می‌کنیم، اما کاش قانون نظام صنفی اصلاح شود. ما در اجرای این قانون تمام تلاش خود را می‌کنیم، اما باید بدانیم که همه قوانین نقاط ضعف و قوت دارند و بنا داریم موانع را به حداقل ممکن برسانیم.

طاهرمحمدی تصریح کرد: اتحادیه‌ها و اتاق‌های اصناف ماموریت‌های متعددی را بر دوش دارند اما منابع پایدار و مستمر هم باید داشته باشند که با ارائه پیشنهادات به مجلس و دولت و همچنین قانون برنامه هفتم توسعه برنامه‌ریزی کرده‌ایم که منابع مالی پایدار برای اصناف را اجرا کنیم که با ایجاد این رویکرد شاهد رشد و شکوفایی ماموریت‌های تشکل‌های صنفی باشیم. وی افزود: در چند سال اخیر آن چنان که باید منابع محلی اتاق‌های اصناف تامین نشد و در سال‌های اخیر با دست‌های خالی بازرسی‌های متعدد از اصناف و واحدها را فعال نگه داشتند که البته این اقدامات و ایثارگری‌ها ارزشمند است.

▣ معافیت مالیاتی ۴ میلیون واحد صنفی

رئیس اتاق اصناف ایران در مورد اظهارات رئیس سازمان مالیاتی در مورد معافیت مالیاتی ۴ میلیون واحد صنفی، گفت: تکلیف قانونی هر فعال اقتصادی پرداخت مالیات است و کسی مخالف پرداخت مالیات نیست و کسبه هم برای پرداخت همراهی می‌کنند. ثبت تعداد زیاد اظهارنامه‌های کسبه مهر تاییدی بر این موضوع است. آقای سبحانیان با سایر حرفه‌های غیرصنفی اعلام می‌کنند زیرا ما فقط ۳ میلیون واحد صنفی داریم. بنابراین رئیس سازمان مالیاتی در سطح کلان آمار می‌دهد. طاهرمحمدی ضمن تکذیب تعطیلی برخی از مشاغل به دلیل مالیات ادامه داد: کسبه به خاطر مالیات تعطیل نشده‌اند زیرا اصناف اختیار دارند از تبصره ماده ۱۰۰ استفاده کنند یا اظهارنامه بدهند و درخواست رسیدگی کنند. حتی فضا برای طرح دعوا و شکایت نیز فراهم است.

وی افزود: اخیرا وزیر اقتصاد با رئیس سازمان حمایت و رئیس کمیسیون اقتصادی و مقامات صنفی جلسه داشت تا مباحث مربوط به مالیات اصناف و مودیان به صورت دقیق تشریح شود. ما پیشنهاداتی از جمله استمهال برای تمدید مهلت تسلیم اظهارنامه مالیاتی را مطرح کرده‌ایم.

وی در مورد عدم استفاده اصناف از کارتخوان اظهارکرد: نکته اول اینکه همه مشاغل صنفی الزام به استفاده از کارتخوان ندارند. نکته دوم اینکه باید سامانه جامع مالیاتی اجرا تا عدالت مالیاتی محقق شود.

▣ هیچ کارتخوان بدون هویتی وجود ندارد

طاهرمحمدی افزود: امروز هیچ کارتخوان بدون هویتی در کشور وجود ندارد بنابراین اگر از کارتخوان شخص دیگری هم استفاده شود، باید مالیات خود را بپردازد. وی درباره اینکه برخی از اصناف به جای استفاده از کارتخوان اقدام به کارت به کارت می‌کنند هم گفت: سازمان امور مالیاتی می‌تواند به هر حسابی که از یک تعداد تراکنشی بیشتر تراکنش داشته باشد، ورود کند تا ببیند حساب تجاری است یا خیر. در این صورت فرآیند اخذ مالیات طی می‌شود. بنابراین احتمال فرار مالیاتی اصناف کم است.

▣ صدور مجوزهای واحدهای صنفی

رئیس اتاق اصناف ایران در مورد صدور مجوزهای واحدهای صنفی، تصریح کرد: قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار چند وقتی است اجرا شده و کلیه مجوزها از این طریق صادر می‌شود، منتهی ما نقطه‌نظراتی در این رابطه داریم که به اطلاع وزارت اقتصاد رساندیم و طی روزهای آینده در جلسه‌ای به صورت کامل برای مرکز ملی بهبود محیط کسب و کار این مسائل را عنوان خواهیم کرد.

طاهرمحمدی اضافه کرد: هر کسی که می‌خواهد واحد صنفی تاسیس کند باید برای دریافت مجوز به سامانه ایران مجوز مراجعه می‌کنند و ثبت تقاضا انجام می‌شود و فرآیندها به صورت خودکار جلو می‌رود.

رئیس اتاق اصناف ایران در مورد کمبود کالاها گفت: به دنبال ترسیم طرحی برای برنامه پیش‌رو در حوزه کالاهای اساسی از جمله نان هستیم. عرضه کالا تابع مولفه‌های قبل است. در تولید تامین مواد اولیه و هزینه‌ها، انتقال به بازار، شبکه توزیع و... دست به‌دست هم می‌دهند و در تعیین نرخ نهایی کالا نقش مستقیم دارد.

وی به تشکیل وزارت بازرگانی اشاره کرد و گفت: درحال‌حاضر تنظیم بازار چندوجهی است و حوزه‌های مختلف در امر تصمیم‌سازی‌ها و مدیریت در فرآیندهای مختلف، دخیل هستند. بنابراین ممکن است یک ناهماهنگی یا تاخیر در اجرای برنامه‌ها و عدم عرضه به موقع کالا موجب افزایش تقاضا و رشد نرخ شود. بنابراین باید صبر کنیم تا ببینیم تشکیل وزارت بازرگانی به نتیجه می‌رسد یا خیر.

طاهرمحمدی در مورد پلمب واحدهای صنفی به خاطر حفظ حجاب و شئونات اسلامی اظهارکرد: جلسه کوتاهی در این خصوص داشتیم و هفته آینده هم جلسات تخصصی در این رابطه داریم تا چالش‌ها را بررسی کنیم. دستورالعمل‌هایی هم به تشکل‌های صنفی ابلاغ شده است.

سخن پایانی

اصناف مدت‌هاست که با مشکلات بسیاری روبه‌رو هستند و هر بار سدی جدید در برابر مسیر آنها ایجاد می‌شود. از سامانه صدور مجوزها تا مالیات که هر یک با وجود شرایط اقتصادی فعلی و رکود بازار می‌تواند عرصه را حسابی برای آنها تنگ کند. با این حال امیدواریم با روی کار آمدن ترکیب جدید اتاق اصناف و وعده‌های داده شده این مشکلات به حداقل برسد.

بهار طلایی فولاد خوزستان

کارنامه درخشان فولاد خوزستان در تأمین نیاز بازار به شمش فولادی

شرکت فولاد خوزستان در بهار سال ۱۴۰۲، عملکرد بسیار درخشانی در تأمین نیازهای بازار داخلی به شمش فولادی داشته است. حجم فروش شمش فولادی این شرکت به شفاف‌ترین شکل ممکن در رینگ داخلی بورس کالا، برای تأمین نیازهای نوردکاران داخلی، در سه‌ماهه نخست سال‌جاری ۴۴۰ هزار و ۸۲۰ تن بوده است.

فولاد خوزستان در سه‌ماهه نخست سال گذشته، ۲۵۶ هزار و ۳۸۰ تن شمش فولادی در بورس کالا به فروش رسانده بود و در بهار امسال، حجم تأمین نیاز بازار داخلی به شمش فولادی توسط این شرکت، ۷۲ درصد بیش از فصل مشابه سال قبل است.

در بهار امسال، کل حجم معاملات شمش فولادی در رینگ داخلی بورس کالا، ۱،۸۶۰،۶۳۰ تن بوده است که ۲۳.۷ درصد آن مربوط به فولاد خوزستان است. این شرکت با فاصله بسیار زیاد نسبت به سایر رقبا، بزرگ‌ترین تأمین‌کننده نیاز بازار به شمش فولادی بوده است.

درآمد فروش فولاد خوزستان از محل عرضه شمش فولادی در بورس کالا در سه‌ماهه نخست سال جاری ۹۲۹۹ میلیارد تومان بوده است.

برای مقایسه، در بهار سال ۱۴۰۱، درآمد فروش شمش فولاد خوزستان در رینگ داخلی بورس کالا، ۳۸۹۱ میلیارد تومان بود و در بهار امسال درآمد فروش این شرکت از این محل، ۵۴۰۸ میلیارد تومان معادل ۱۳۹ درصد افزایش یافته است.

گفتنی است در بهار سال ۱۴۰۲، جمع ارزش معاملات شمش فولادی در رینگ داخلی بورس کالا به ۳۸ هزار و ۲۴ میلیارد تومان رسید که فولاد خوزستان با اختلاف بسیار زیاد نسبت به رقبا، ۲۴.۵ درصد از کل ارزش معاملات شمش در بورس کالا را به خود اختصاص داد.

نوبت اول
۲۹۰ م الف

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیتی ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۱۴۹۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندر گناوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سیده بتول هاشمی فرزند سیدعباس به شماره شناسنامه ۶۹۰۱ کدملی ۳۵۳۹۲۵۹۰۱۵ صادره از گناوه را نسبت به ۱۳۳۳ سهم مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۹۳۹۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۳۶۱ اصلی واقع در مال قائد گناوه خریداری مع‌الواسطه از آقای/خانم سیده صغری موسوی و شرکاء محترز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به مراجعه ذیصلاح قضایی نمی‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۸

محمد چهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

در میزگرد صمت به‌مناسبت روز ملی اصناف تاکید شد

اصناف گرفتار نگاه سلیقه‌ای و بروکراسی اداری

کیمیا ملکی- شهناز صفایی: اصناف و بازاریان به‌عنوان آخرین حلقه تولید، جایگاه موثری در رشد و پویایی اقتصاد دارند؛ با این حال این بخش نیز مانند سایر بخش‌های مرتبط با اقتصاد، در چند سال گذشته به‌واسطه نابسامانی‌های اقتصادی با چالش‌ها و مسائل مختلفی دست‌وپنجه نرم کرده‌اند. اصناف، نقش بی‌بدیلی در تامین نیازهای معیشتی افراد دارند و تمام افراد جامعه به‌نوعی با آنها در ارتباط هستند. متولیان این بخش نیز به‌نوعی خود را در درجه نخست حامی مصرف‌کنندگان می‌دانند و از این دریچه در تلاش برای ارائه بهترین خدمات به مردم هستند. باتوجه به قرار گرفتن در تیرماه که نخستین روز آن به‌نام روز اصناف نام‌گذاری شده، موسسه فرهنگی و مطبوعاتی صمت میزگردی با حضور محمدرضا فرجی‌تهرانی عضو هیات رئیسه اتاق اصناف تهران، رحیم گل‌زاده معاون دادستان و سرپرست دادسرای ناحیه ۱۲ تهران، بهزاد یعقوبی منتخب هیات امنای بازار تهران و مسعود سپهرزاد رئیس اتحادیه فروشندگان فرش دستباف تهران برگزار کرده تا درباره چالش‌هایی که در حال‌حاضر اصناف گوناگون در کشور با آن مواجهند و راهکارهای پیشنهادی‌شان گفت‌وگو کنند. با صمت همراه باشید.

واحدهای صنفی حلقه واسط بین تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان هستند. آنها با انتقال کالا از تولیدکنندگان به مصرف‌کنندگان و در مقابل آن، انتقال منابع نقدینگی از مصرف‌کنندگان به تولیدکنندگان، بخشی از چرخه اقتصاد کشور را شکل می‌دهند. گرچه این واحدها از نظر کارکرد و حتی شکل ظاهری با هم متفاوت هستند، اما به‌طور کلی از وظایف یکسانی برخوردارند. فعالیت اصناف کشور در چارچوب قانون نظام صنفی و با برنامه‌ریزی و نظارت وزارت صنعت، معدن و تجارت است و سیاست‌گذاری‌های مربوط به آنها نیز توسط هیات عالی نظارت سازمان‌های صنفی متشکل از وزرا، هیات رئیسه اتاق اصناف ایران، رؤسای اتاق بازرگانی ایران و اتاق تعاون، برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی و مسئولان سازمان‌ها و نهادها انجام می‌شود.

براساس آمارها و بررسی‌های انجام‌شده، در ایران بیش از ۲۵ میلیون نفر در اصناف گوناگون شاغلند؛ یعنی به‌طور متوسط در هر واحد صنفی، دو نفر مشغول کار هستند و محل ارتزاق حدود ۳۰ درصد جامعه ایران فعالیت اصناف است.

اصناف در مسیر فعالیت خود با چالش‌های بسیاری مواجهند که از عمده‌ترین چالش‌های پیش‌روی آنها می‌توان به محدودیت‌های مندرج در قوانین و دستورالعمل‌های اجرایی تامین اجتماعی و مالیات، نوسانات شدید و روند افزایشی نرخ مواد اولیه، افزایش مستمر هزینه‌های تولید، کمبود نقدینگی و سرمایه در گردش و نبود حمایت‌های مرتبط با نظام بانکی کشور، عدم‌توانایی در دست یافتن به تکنولوژی مدرن، مشکلات موجود در حوزه برندسازی، کیفیت پایین محصولات تولید داخل و ترجیح مصرف‌کنندگان به استفاده از محصولات خارجی، ضعف در سیستم‌های بازاریابی واحدهای تولیدی و تجاری صنفی، روند رو به افزایش قاچاق محصولات مشابه تولیدات اصناف، نبود برنامه‌های کلان برای تحقیقات بازار و مطالعه برای امکان صادرات محصولات تولیدی صنفی، نبود شبکه‌های مناسب توزیع و کمبود تسهیلات و معافیت‌های مربوط به صنایع کوچک و متوسط به صنوف تولید اشاره کرد.

در حال حاضر یکی از موضوعات مهم حوزه اصناف مسئله درگاه ملی مجوزهاست که به دغدغه روز واحدهای صنفی تبدیل شده است. بعضا عنوان شده اختلال و قطعی پی‌درپی سامانه درگاه ملی مجوزها و باگ‌های نرم‌افزاری سبب کاهش چشمگیر تعداد صدور پروانه کسب شده و مشکلاتی را برای اصناف ایجاد کرده است. بفرمایید سازکار صدور مجوزها در حال حاضر چگونه است؟

فرجی: پیشینه اجرا و طراحی سامانه‌ای به‌نام درگاه ملی مجوزها بیشتر مربوط به بخش‌های دولتی است که مردم در زمان مراجعه به آنها به‌واسطه نگاه سلیقه‌ای و بروکراسی‌های اداری، دچار چالش‌های فراوانی می‌شدند. گلایه‌ها از روند اعطای مجوز ازسوی نهادها و سازمان‌های دولتی به‌حدی افزایش یافت که نیاز به اجرای طرح‌های یکپارچه حس شد تا در قالب یک سامانه یکپارچه، قدری از این دغدغه‌ها کم شود. حال اینکه چرا فعالیت درگاه ملی مجوزها را از اصناف شروع کرده‌اند، جای سوال دارد. در پس‌زمینه اجرای این سامانه موضوعاتی مانند برخورداری اصناف از امضاهای طلایی مطرح است و اینکه برخی معتقدند، اصناف بعضا در یک روند سالم نسبت به اعطای مجوز اقدام نمی‌کنند. همین اظهارنظرها باعث شد اصناف وارد گره کور صدور مجوز از درگاه ملی مجوزها شوند. حال با شرایطی که این سامانه در اعطای مجوز دنبال می‌کند و اینکه تایید شدن یا نشدن مجوز توسط یک متصدی اداره پست و در یک سطح نظارتی بسیار ضعیف انجام می‌شود، فساد مالی و اداری به‌دنبال نخواهد داشت؟ این در حالی است که اعطای مجوز ازسوی اتحادیه‌ها، با دقت بیشتر و زیر نظر بازرسی تخصصی انجام می‌شد که میزان تخلف در آن کم و فرآیند انجام آن شفاف‌تر بود.

در همین مدتی که از شروع فعالیت درگاه ملی مجوزها گذشته، دست‌کم در صدور مجوزهای صنفی شاهد خطاها و بی‌نظمی‌های متعددی از صدور ۳۲ جواز کسب در ۳۲ رسته مختلف برای یک نفر گرفته تا بارگذاری مدارک نامعتبر و حتی برگه‌های سفید بوده‌ایم. در این میان، موضوع تنها صدور مجوز برای افرادی که شرایط و صلاحیت لازم را ندارند، نیست. موضوع مهم پیامدهای ناشی از صدور این مجوزهاست که اتحادیه‌های مربوط را ملزم به پاسخگویی می‌کند؛ یعنی اتحادیه درحالی‌که دخل‌وتصرفی در اعطای یک مجوز نداشته و بررسی‌های لازم را برای اینکه آیا فرد موردنظر شرایط دریافت مجوز را دارد یا خیر، انجام نداده، باید پاسخگوی تخلفات احتمالی دارنده آن مجوز باشد. در این میان، از پیشرفت تکنولوژی صحبت به میان می‌آید؛ اینکه مجوز کاغذی که با امضای رئیس یک اتحادیه روی دیوار زده شده، دیگر کارآیی ندارد. به‌نظر من، ورود فناوری چیزی از ارزش آن سند با امضای اتحادیه، کم نمی‌کند. ضمن اینکه اصناف مخالف فناوری نیستند، اما تاکید دارند اگر قرار است استفاده از فناوری کارها را راحت‌تر کند، بهتر است از مسیر درست و اصولی آن وارد شویم، چراکه اجرای ناقص و پر از اشتباه یک فناوری می‌تواند ضربه‌های بسیار زیادی به بدنه اصناف بزند که اگر اصلاح نشود و ادامه‌دار باشد، ضربات عمیق‌تر می‌شود و جبران آن سخت خواهد بود. تاکید می‌کنم اصناف مخالف فناوری نیستند، حتی پیش از این نیز بازاریان و اصناف در سامانه اصناف ایران باوجود تمام مشکلاتی که داشت، فعالیت می‌کردند. متاسفانه باوجود همه هشدارهایی که ازسوی اصناف و بازاریان داده شده و اتحادیه‌های گوناگون چالش‌های این سامانه را منعکس کرده‌اند، مسئولان توجهی نمی‌کنند و در واقع نمی‌دانند با ادامه این روند، چه فاجعه‌های اجتماعی ممکن است رخ دهد. براساس آنچه درگاه ملی مجوزها دنبال می‌کند، بازرسی پیشینی از روند کار حذف شده و برای اعطای مجوز به یک بازرسی پسینی اکتفا می‌شود؛ یعنی دولت بدون هیچ شناختی از صنف مربوطه اقدام به صدور مجوز می‌کند. البته اختیار باطل کردن مجوز در صورت تخلف هنوز با اتحادیه‌هاست. این روند اشتباه در نهایت منجر به درگیری اتحادیه‌ها با این اصناف و چالش‌های بسیاری می‌شود، چراکه اگر به هر دلیل مجوزی که دولت صادر کرده، ازسوی اتحادیه باطل شود این افراد اتحادیه را در مقابل خود می‌بینند و با اتحادیه دچار چالش و بعضا درگیر می‌شوند. روند درست این است که نخست به اتحادیه مربوطه فرصت زمانی برای صدور مجوز داده شود و در صورتی که برای صدور مجوز درخواستی بیش از ۱۵ روز زمان صرف شد، علت را جویا شوند و اگر دلایل اتحادیه منطقی نبود، سامانه وارد کار شود و مجوز را صادر کند.

اگر سامانه بدون اقدامات اصلاحی، با خلأها و مشکلاتی که دارد، فعالیت خود را ادامه دهد، سرانجام خوبی نخواهد داشت و پیامدهای بدی را رقم خواهد زد. در این زمینه تذکرات لازم به مسئولان مربوطه داده شده است. اتحادیه‌ها همیشه در کنار مردم بوده‌اند و تمام تلاش این قشر، جلب رضایت مصرف‌کنندگان است، اما چالش‌هایی که در بخش‌های گوناگون در مسیر فعالیت اصناف ایجاد می‌شود، در نهایت روند خدمت‌رسانی را تضعیف می‌کند و از کیفیت آن می‌کاهد. انتظار داریم دست‌کم درباره صدور مجوزها، متولیان امر به‌سرعت ورود و با دریافت نظرات کارشناسی اصناف و اتحادیه‌های گوناگون، مشکلاتی که در این بخش وجود دارد را تا جایی که امکان‌پذیر است، برطرف کنند.

یعقوبی: به‌عنوان یک بازاری تایید می‌کنم بازار نیز درگیر تمام معضلاتی است که بیان شد. اصطلاح «کج‌سلیقگی» در اینجا بیشتر نمود دارد. باتوجه به اهمیت و نقش اقتصادی مهم اصناف و بازاریان، امیدواریم این چالش‌ها برطرف شود، چراکه اگر ادامه‌دار باشد و شاهد اصلاحی در روند انجام کارها نباشیم، آسیب‌ها برای بازاریان و اصناف بیشتر خواهد شد و در نهایت اقتصاد کشور صدمه خواهد دید.

سپهرزاد: به‌وضوح مشخص است که درگاه صدور مجوزها خطاهای بسیار زیادی دارد، درحالی‌که انتظار این بود که باتوجه به اهمیتی که عملکرد آن برای جامعه دارد با دقت بیشتر و توجه به جزئیات راه‌اندازی و در ابتدای راه از کارشناسان فعالان و اصناف و بازاریان نظرخواهی شود تا سامانه با مشکلات کمتری در یک بخش آزمایشی به‌کار گرفته شود و بعد از رفع ایرادات، اجرای سراسری آن کلید بخورد.

متاسفانه صدای اصناف و بازاریان شنیده نمی‌شود. در همین مدت، بارها ازسوی اصناف درباره خطاهای این سامانه که در زمان صدور مجوز با آنها روبه‌رو شده‌اند، اطلاع‌رسانی شده، اما متاسفانه به جایی رسیده‌ایم که انگیزه هشدار دادن را هم از دست داده‌ایم و حتی دیگر به‌دنبال اعلام نقص‌های سامانه نیز نیستیم و فقط منتظر نشسته‌ایم تا در نهایت سامانه با مشکلاتی که برای اصناف و بازاریان و در کل جامعه ایجاد می‌کند به بن‌بست بخورد و متولیان امر مجبور به تغییر فرآیند آن شوند. گرچه این رویه درستی نیست و حتی با عرق و تعصب بازاریان به جامعه در تضاد است، اما شرایط به‌گونه‌ای رقم خورده که متاسفانه باعث دلزدگی و نارضایتی عمیق اصناف شده و از سویی هم، انگیزه پیگیری را از آنها گرفته است. وظیفه صدور مجوزها از اتحادیه‌ها گرفته شد تا این کار با کمک یک سامانه سریع‌تر و بدون خطا انجام شود، اما اکنون شاهدیم که اشکالات و خطاهای بیشتری در جریان است. درست این است که روند کلی صدور مجوز برای کسب‌وکارهای مربوط به صنوف گوناگون در دست اتحادیه‌های مربوط باشد که اطلاعات کافی و کامل‌تری از زیرمجموعه‌های و افراد خود دارند.

اتفاق دیگری که با سلب اختیار صدور مجوز از اتحادیه‌ها می‌افتد، مربوط به توان اجرایی اتحادیه‌ها در برخورد با اصناف متخلف است. اتحادیه‌ها برای حفظ حقوق مصرف‌کننده، تلاش‌های بسیاری می‌کنند و به‌نوعی می‌توان گفت اگر اتحادیه‌ای وجود دارد برای حمایت از مصرف‌کننده است. درگاه ملی صدور مجوزها قرار بود مشکلات اصناف را کمتر کند، اما نه‌تنها منجر به رفع مشکلات این قشر نشد، بلکه بر چالش‌ها و گرفتاری‌های اصناف اضافه و مانع دیگری در مسیر فعالیت آنها ایجاد کرد. ختم کلام اینکه تمام اصناف به عملکرد این سامانه اعتراض دارند و باتوجه به تاثیرات منفی که بر روند بازار خواهد گذاشت، بهتر است هر چه سریع‌تر اقدام موثری برای حل این مشکل از سوی نهادهای متولی امر انجام شود، چراکه جای هیچ تعلل و کوتاهی نیست.

گل‌زاده: در گذشته مشکلات بازار با سازش در اتحادیه‌ها یا ورود هیات امنای بازار به موضوع حل می‌شد، اما این روند جدید، سردرگمی و ازدیاد پرونده را در مراجع قضایی به‌دنبال خواهد داشت.

وضعیت ایمنی بازار تهران در برابر حوادث و اتفاقاتی همچون زلزله، آتش‌سوزی و... جای نگرانی شدیدی دارد، زیرا بافت بازار و نوع فعالیت آن و همچنین حجم ترددها به‌گونه‌ای است که درصد خطرپذیری و آسیب در این محدوده بالاست. در این مسئله نهادهای متولی هم فقط به دادن اخطار بسنده کرده و شاهد اقدام جدی با ضمانت اجرایی نیستیم. این موضوع چالش امروز و دیروز نیست و بارها درباره وضعیت ایمنی بازار تهران صحبت شده، اما در نهایت شرایط ناایمن بازار تهران همچنان برقرار است.

یعقوبی: بازار تهران با بیش از ۵۰۰ سرا، پاساژ و تیمچه، حدود ۱۱۰ هکتار وسعت دارد که به‌دلیل قرار گرفتن در بافت تاریخی و عدم‌رسیدگی و رعایت شاخص‌ها و استانداردهای لازم، متاسفانه قسمت اعظم آن ناایمن است. مهم‌ترین معضل فعلی بازار تهران، عدم‌ساماندهی آن است. این ساماندهی شامل بخش‌های گوناگونی می‌شود که زیرمجموعه‌هایی مانند ۱۴ هزار و ۷۰۰ باربر، تعداد زیادی سرایدار و.. را در برمی‌گیرد. برای تنسیق و ساماندهی بازار تهران مسئولان آن‌طور که باید پای کار نیستند و اصناف و بازاریان گلایه‌مند این روند هستند. انتظار می‌رود برای بازار به‌عنوان یکی از شریان‌های مهم اقتصادی کشور با سازکاری مشخص و حساب‌شده برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری شود.

عدم‌ایمنی بازار به وضعیت بحرانی و وخیم رسیده و نیاز است نهادهای گوناگون در هماهنگی با بازاریان و اصناف به‌طور جدی به این موضوع ورود و آن را ساماندهی کنند. ناگفته نماند باتوجه به اینکه بخش اعظم بازار تهران در منطقه ۱۲ قرار دارد، دادستانی این منطقه اقدامات خوبی در این بخش انجام داده که قابل چشم‌پوشی نیست، اما واقعیت این است که باتوجه به شدت و گستردگی این مشکل این اقدامات تک‌بعدی مانند مسکن عمل می‌کنند و نمی‌توانند تاثیر زیادی بر وضعیت بغرنجی که بازار تهران با آنها مواجه است، داشته باشند.

باتوجه به اتفاقاتی که رخ داده‌ها و خلأهایی که به‌ویژه در چند سال اخیر بیشتر با آنها مواجه شده‌ایم و خسارت‌های غیرقابل جبران و زیادی هم به‌دنبال داشته، شاهد نشست‌های گوناگونی برای پیگیری معضلات مربوط به ایمنی بازار هستیم، اما در نهایت به حرف و شعار ختم می‌شود و در عمل خروجی خاصی نمی‌بینیم. این‌گونه است که وقتی شاهد بروز آتش‌سوزی در بخشی از بازار بودیم، تنها دادستانی منطقه ۱۲ ورود کرد و در ادامه هم با پیگیری دادستانی، برخی نهادهای متولی، پیگیری آن را در دستور کار قرار دادند که باز هم منجر به اتفاق مثبتی برای بازار نشد.

در بخش ایمنی بازار همواره با چالش‌هایی مواجهیم که رفع آنها هماهنگی نهادها و سازمان‌های گوناگون را می‌طلبد و در بیشتر بخش‌ها از دست بازاریان و اصناف کاری ساخته نیست. به‌عنوان نمونه، ۱۰ سال است پیگیر ایجاد کلانتری و سرکلانتری ویژه برای بازار به‌عنوان یکی از مصوبات شورای امنیت کشور هستیم. این موضوع تا سال ۱۴۰۲ بی‌نتیجه مانده بود تا اینکه امسال دوباره در دستور کار دادستانی منطقه ۱۲ قرار گرفت و در بازدید وزیر کشور از بازار آغاز شد، اما درباره زمان اجرایی شدن آن هنوز اطلاعی نداریم.

درست است که کلانتری ۱۱۳ در محدوده بازار فعالیت دارد، اما حوزه استحفاظی این کلانتری بسیار وسیع و پرحادثه است؛ در نتیجه آن‌طور که باید نمی‌تواند بازار را با بیش از ۶۰ هزار واحد صنفی و تردد روزانه یک میلیون و ۵۰۰ تا ۲ میلیون نفر کنترل کند. البته در روزهای پایانی سال این ترددها به بیش از ۵ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر می‌رسد. با این حجم از تردد، بی‌شک این منطقه نیازمند یک کلانتری ویژه است.

از سوی دیگر سال‌هاست در بازار تهران با معضلی به‌نام بساط‌گستران روبه‌رو هستیم که امنیت اقتصادی ۶۰ هزار واحد صنفی را تحت‌الشعاع قرار داده‌اند. در حال حاضر حدود یک ماه است که با زور دادستانی منطقه ۱۲، بساط‌گستران جمع شده‌اند، این در حالی است که در جمع‌آوری و ساماندهی بساط‌گسترها مدیریت شهری، فراجا، بازار، اصناف و... وظیفه دارند. متاسفانه وجود بساط‌گسترها برای اصناف و شهروندان به یک پاشنه آشیل تبدیل شده، چراکه شاهد انواع بزه‌ها و آشفتگی در خدمات‌رسانی به‌واسطه حضور نامنظم بساط‌گستران هستیم. این نکته بسیار قابل‌تامل است که در یک ماه اخیر که تعداد دستفروشان با زور دستگاه قضا محدود شده، فقط در یک مورد، حدود ۲۰ درصد کاهش سرقت موبایل اتفاق افتاده است. در حقیقت عدم‌ساماندهی این بخش است که به امنیت اقتصادی و اجتماعی آسیب وارد می‌کند. بی‌شک تامین معیشت این افراد، موضوعی مهم است و نمی‌توان به‌راحتی از این موضوع عبور کرد، اما بساط‌گستری هم نیازمند چارچوب و ضوابط خاصی است تا از یک پدیده آسیب‌رسان به یک پدیده تاثیرگذار تبدیل شود. یکی دیگر از مشکلاتی که به بحران ناایمنی بازار دامن زده، وجود چاه‌های جذبی است. طبق آمارها، در محدوده بازار تهران حدود ۷۰۰ چاه جذبی قرار دارد که سالانه هم بر تعداد آنها افزوده می‌شود. هر کدام از این چاه‌ها می‌تواند به‌عنوان یک بمب عمل کند و خطرات جبران‌ناپذیری را به‌دنبال داشته باشد. یکی از مشکلاتی که بر سر راه تعویض سیستم‌های برق در بازار وجود دارد، همین چاه‌های جذبی است.

ازسویی هم به‌علت بافت قدیمی منطقه ۱۲، فرسایش خاک در این محدوده بسیار سریع و از نظر ژئوتکنیک خاک این محدوده پوک است، به همین دلیل اصلاح سیم‌کشی‌ها و ترمیم فاضلاب شهری در این محدوده با ریسک بالایی همراه است. براساس آمار سازمان آتش‌نشانی کشور، بیش از ۹۳ درصد آتش‌سوزی‌ها در بازار تهران به‌دلیل فرسوده‌بودن خطوط سیم‌کشی و افزایش آمپر کنتورهای برق است. حال پرسش این است که باوجود این آمار بالا و خطر بزرگی که بازار تهران را تهدید می‌کند، چرا توانیر نسبت به این معضل و رفع آن احساس وظیفه نمی‌کند؟ همه انتظار دارند برای رفع مشکل ایمنی بازار، اصناف و اتحادیه‌ها ورود کنند؛ پس نقش سایر نهادها چه می‌شود؟ آیا نباید همه با هم وظایف‌شان را انجام دهند تا نتیجه مطلوب حاصل شود.

همچنین در بازار تهران بیش از ۱۴ هزار باربر فعالیت می‌کنند که آنها نیز باید ساماندهی شوند. تعداد قابل‌توجهی از این باربرها اتباع خارجی هستند. هم برای امنیت اجتماعی بازار و هم نظم و ساماندهی کلی محدوده آن و امنیت تمام کسانی که به‌نوعی در قالب فروشنده تا باربر و خریدار و... در این منطقه گرد هم می‌آیند، قطعا باید باربرها هم شناسایی و ساماندهی شوند.

تمام این مشکلات در حالی است که کسبه بازار مالیات سنگینی پرداخت

عکس: آیدا فریدی

براساس آنچه درگاه ملی مجوزها دنبال می‌کند، بازرسی پیشینی از روند صدور مجوز حذف شده و برای اعطای مجوز به یک بازرسی پسینی اکتفا می‌شود؛ یعنی دولت بدون هیچ شناختی از صنف مربوطه اقدام به صدور مجوز می‌کند

عدم‌تعامل و همکاری بین سازمان‌ها و نهادهای دولتی، دلیل اصلی اغلب معضلات بازار تهران است که باوجود راهکارهایی که برای رفع آنها ارائه می‌شود، در نهایت مشکلات بازار برطرف نمی‌شود

می‌کنند و انتظار می‌رود در قبال آن خدمات حداقلی دریافت کنند. قطعا همراهی و همکاری همه سازمان‌ها و نهادها برای حل معضلات بازار بسیار اهمیت دارد. متاسفانه نگاه ویژه به بازار تنها در قالب حرف است، نه عمل. بازار و اصناف ناگزیر از مشارکت هستند و بسیاری از مشکلات این بخش تنها با مشارکت حل می‌شود؛ آن هم نه فقط مشارکت بازاریان و اصناف، بلکه هماهنگی و همراهی همه نهادها و سازمان‌های متولی امر.

به اصناف هیچ‌گونه بودجه‌ای اختصاص داده نمی‌شود؛ یعنی نگاه ویژه به بازار در حرف است، نه در عمل؛ این در حالی است که اصناف بخش زیادی از منابع درآمدی دولت را تامین می‌کنند. چقدر از مالیات قابل‌توجهی که بازاریان پرداخت می‌کنند، صرف ایمن‌سازی بازار می‌شود؟ اینکه انتظار داشته باشیم بازاریان با هزینه خود و مستقل برای ایجاد ایمنی در بازار ورود کنند یعنی به بیراهه می‌رویم.

بازار تهران و اصناف توان این را دارند که به‌طور مستقل به ساماندهی این حوزه ورود کنند. براساس آنچه شاهد بوده‌ایم بخش خصوصی در اغلب مواردی که ورود کرده، عملکرد موفقی داشته، اما در مقابل بخش دولتی درگیر بروکراسی اداری و برگزاری جلسات و نشست‌ها شده و در مواردی نه‌تنها از بار مشکلات و چالش‌های بازاریان و اصناف کم نکرده که بر آنها هم افزوده است. بازار آزمون‌وخطاهای خود را کرده است.

موازی‌کاری نهادهای گوناگون متولی امر نیز مسیر حل مشکلات بازاریان و اصناف را ناهموار کرده است. میراث فرهنگی، توانیر، شهرداری، سازمان آب و فاضلاب و... به‌جای اینکه همسو با هم حرکت کنند، در تعارض هستند و اینجاست که دلیل اصلی اینکه راهکارها به نتیجه نمی‌انجامد، نمایان می‌شود. میراث فرهنگی موضوع را از نگاه بافت تاریخی می‌بیند، آب و فاضلاب و شهرداری از نگاه خود، توانیر به‌نوعی دیگر و...؛ یعنی سلیقه‌ای عمل کردن معضل کنونی بازار شده است. بازار باید یک فرمانده واحد داشته باشد تا تمام این نهادها همسو و همزمان و در راستای هم گام بردارند. باید نیازسنجی و مطالعه کاملی درباره کل بازار انجام و بی‌طرفانه برای بازار تهران تصمیم‌گیری شود.

◉ براساس آنچه گفته شد، بساط‌گستران هم یکی از معضلات بازار هستند. اتاق اصناف چقدر به این موضوع ورود کرده است؟ در این بخش به‌طور کلی بازار و اصناف درگیر چه مشکلاتی هستند؟

فرجی: در زمینه جمع‌آوری بساط‌گستران اتاق اصناف به کمک هیات امنای بازار سعی در مدیریت این موضوع دارد و بارها نیز این موضوع را از شهرداری پیگیری کرده است.

گلزاده: یکی از رسالت‌های اصلی دادستانی تهران، احیا و مراقبت از حقوق عامه و پیشگیری از بزه و آسیب‌های اجتماعی است و برای رسیدن به این هدف، هر ساختاری که لازم باشد، ایجاد خواهیم کرد. حقوق عامه شامل هر چیزی است که در ارتباط با حقوق مردم و نظم عمومی جامعه و در ارتباط با بازار و توسعه اقتصادی است.

حمایت از تولید و توسعه اقتصادی برای ما بسیار مهم است؛ در نتیجه از اسفند ۱۴۰۰ بعد از بازدیدهایی که از بازار داشتیم و کارشناسی‌های انجام‌شده این نتیجه حاصل شد که عدم‌تعامل و همکاری بین سازمان‌ها و نهادهای دولتی دلیل اصلی معضلات بازار تهران است و برهمین اساس باوجود راهکارهایی که ارائه می‌شود، در نهایت مشکلات برطرف نمی‌شود. واقعیت این است که هیچ همکاری و تعاملی بین ادارات وجود ندارد که همین امر باعث شده مشکلات بازار بحرانی شود.

اسفند ۱۴۰۰ نامه‌ای را خطاب به شهرداری تهران نوشته و رونوشت آن را به ادارات و سازمان‌هایی که متولی ایمنی بازار و امور مربوط به آن هستند، ارسال کردیم. در این نامه تذکرات قانونی برای ترک‌فعل‌های انجام‌شده ازسوی آنها داده شد. ما مسائل را فرامنطقه‌ای بررسی می‌کنیم، زیرا از نظر ما، شهرداری منطقه توانایی پرداختن به این مسائل را ندارد. شروع خوبی بوده است.

به‌نظر من حل مشکلات بازار باید با فرماندهی استاندار تهران باشد، زیرا استاندار وظیفه هماهنگی بین ادارات گوناگون و نظارت بر عملکرد آنها را برعهده دارد؛ در نتیجه اگر بین ادارات گسستگی وجود دارد و شاهد بی‌نظمی‌هایی در این بخش هستیم، مقصر استانداری است و بخشی از این عملکرد نامناسب به این نهاد برمی‌گردد. ما نیز سدمعبر را یکی از موانع توسعه و یکی از مواردی می‌دانیم که نه‌تنها آسیب اقتصادی به همراه دارد، بلکه مسائل اجتماعی بسیاری را نیز ایجاد می‌کند.

در این راستا، فروردین ۱۴۰۲ کارگروه ایمنی بازار و همچنین شعبه ویژه صلح و سازش را در شورای حل اختلاف منطقه تاسیس کردیم. قطعا در صورتی که ترک وظایف قانونی مدیران، مسئولان و رؤسای دستگاه‌های اجرایی یا تاخیر ناموجه آنها در اقدامات فوری امدادی یا نحوه مدیریت سوانح و بلایای طبیعی موجب تضییع حقوق عمومی یا ایراد صدمه و خسارت به اموال عمومی، منابع بیت‌المال، حقوق اساسی ملت یا سلامت و امنیت جامعه شود، اقدامات قانونی مقتضی از قبیل تذکر، اخطار و تشکیل پرونده کیفری اعمال خواهد شد. البته تاکید می‌کنم مشارکت و حضور مردم می‌تواند از بسیاری از آسیب‌ها جلوگیری کند.

سپهرزاد: یکی از مواردی که اگر ساماندهی شود می‌تواند به‌عنوان جذابیت برای مناطق گوناگون مطرح شود، بساط‌گستری است. البته هرگز منکر اینکه بساط‌گستری با آسیب همراه است، نیستم، اما معتقدم می‌توان با نظارت و الگوبرداری از کشورهای دیگر، دستفروشان را ساماندهی و آنها را به نقطه قوتی برای مناطق تبدیل کرد.

متاسفانه ما نگاه چندبعدی و آینده‌نگرانه در مدیریت بخش‌های مختلف نداریم. به‌عنوان نمونه، با ورود مترو به بازار باید این موضوع که با دسترسی آسان، جمعیت بیشتری به بازار ورود می‌کنند، موردتوجه قرار می‌گرفت و براساس آن برنامه‌ریزی‌هایی انجام می‌شد که نشده و همین مزیت، خود در جاهایی مشکلاتی را ایجاد کرده است.

یا اینکه شاهدیم با هر بار بارندگی، آب به ایستگاه مترو خیام وارد می‌شود و تاکنون چندین بار برای حل این مشکل بودجه اختصاص یافته و عملیاتی نیز انجام شده، اما متاسفانه هنوز این مشکل برطرف نشده است؛ یعنی یک جای کار لنگ است.

از سوی دیگر، بازار تهران یک منطقه تاریخی است و ظرفیت بسیار زیادی برای جذب گردشگر دارد، اما مشکلاتی مانند وجود معتادان متجاهر، دست ما را در این بخش بسته است. باوجود محبوبیت زیاد بازار تهران نمی‌توانیم گردشگران خارجی را از ترس معتادان به بازار کفاش‌ها ببریم. هر بار این مشکلات را بیان کردیم، تنها از یک مسئول به مسئول دیگر پاسکاری شدیم. در نهایت اینکه بازار مدیریت درست می‌خواهد؛ آن هم مدیری که از تمام مشکلات آگاه باشد و راهکارهای خوبی ارائه دهد.

گلزاده: در بازار تهران، ساختاری در زمینه سدمعبر ایجاد و فردی را به‌عنوان نماینده دادستان برای نظارت بر عملکرد شهرداری در زمینه رفع سدمعبر و همچنین پیگیری روزانه این موضوع مامور کرده‌ایم. درست است که موضوع بساط‌گسترها در حال حاضر ساماندهی نشده و تنها از فعالیت بساط‌گستران در این منطقه جلوگیری شده، اما قرار است شهرداری به‌طور مستمر این کار را انجام دهد، زیرا طبق ماده ۵۵ قانون شهرداری، رفع سدمعبر یکی از وظایف شهرداری است. در صورتی که ازسوی شهرداری ترک‌فعلی انجام شود، از آنجایی که قطعا عدم‌اجرای وظیفه قانونی جرم است، شهردار می‌تواند به‌عنوان مجرم تحت تعقیب کیفری قرار گیرد.

◉ به نمایندگی از اصناف و بازاریان و باتوجه به مشکلات و چالش‌های بعضا تکراری که با آن مواجهید، چه انتظاراتی از دولت دارید؟

فرجی: در حال حاضر معضل صدور مجوزها برای اصناف و بازاریان محل گرفتاری‌های زیادی شده که امیدوارم دولت سامانه صدور مجوزها را ویرایش و براساس عملکردی که تاکنون داشته فرآیند آن را اصلاح کند.

علاوه بر این انتظار عدالت و انصاف مالیاتی داریم؛ موضوعی که متاسفانه در کشور ما دیده نمی‌شود.

بازار ما مملو از افراد سنتی و مذهبی است که هیچ‌کدام خمس مال خود را نادیده نمی‌گیرند، این در حالی است که در برخی از موارد شاهد فرار از پرداخت مالیات توسط برخی از شرکت‌ها هستند.

گلزاده: امیدواریم در سازکاری مناسب، استاندار تهران به وظیفه اصلی خود که ایجاد هماهنگی و تعامل بین نهادهای دولتی است، به‌درستی عمل کند.

اگر این موضوع تحقق یابد، بی‌شک دیگر بسیاری از این اتفاقاتی که در سطح بازار شاهد آن هستیم رخ نمی‌دهد و بسیار از مشکلات هم برطرف خواهد شد. سپهرزاد: درخواست ما از دولت عدالت مالیاتی است. همچنین باید نگاه از بالا به پایین تغییر کند و مسئولان در کنار مردم باشند. یعقوبی: بازار باتوجه به چالش‌های زیادی که دارد مانند یک فرد سرطانی است و تا سرطان همه جای آن را فرا نگرفته، باید درمان آن را آغاز کرد.

یادداشت

خدمات پس از فروش خودرو در حال توسعه است

امیرحسن کاکایی
عضو هیات علمی دانشگاه علم و صنعت

خودرو وسیله‌ای است که سال‌ها پس از تولید، نیازمند انواع خدمات نگهداری و تعمیر است. از تعویض روغن و فیلتر بگیرید تا تعمیر موتور و گیربکس، انواع خدماتی است که نیازمند مواد و قطعات مناسب و استانداردی است که عمدتا باید توسط متخصص به کار گرفته شود. امروز حتی تعویض روغن هم یک کار کاملا حرفه‌ای شده است. البته برخی مشاغل در این صنعت به‌گونه‌ای است که بیشتر از آنکه نیازمند دانش باشد، نیازمند مهارت و البته ابزار است. مثلا یکی از این مشاغل، صافکاری است که به‌شدت نیاز به مهارت دارد. به‌ویژه درباره خودروهای سنتی، عملا بیشتر از آنکه نیازمند ابزار خوب باشیم، نیازمند صافکار ماهر هستیم.

واقعیت این است که ناوگان ۲۶ میلیون خودرویی ما، هرچند با نرخ کم، اما به‌تدریج به‌روز می‌شود و بحث تعمیر و نگهداری و حتی موضوعی مانند صافکاری و مسائلی مانند شاسی‌کشی، نیازمند مهارت به همراه دانش و بکارگیری تجهیزات جدید است. در برخی موارد هم اصولا اگر فرد ناوارد یا شخصی بدون ابزار مناسب اقدام به تعمیر کند، هنگام استفاده واقعا با مشکل روبه‌رو می‌شویم به‌ویژه در زمینه تجهیزات الکترونیکی که روز به روز مقدار آنها در خودرو بیشتر می‌شود، نیازمند توجه جدی و کار حرفه‌ای و البته مواد و قطعات اصیل و معتبر هستیم.

همان‌طور که مشاهده می‌کنید، تعمیرگاه‌ها همچنان عمدتا بدون ضابطه، مشغول کار هستند. متاسفانه آمار دقیقی از تعداد کارگاه‌ها و تعمیرگاه‌ها وجود ندارد، زیرا به‌ظاهر کمتر از نصف این تعمیرگاه‌ها تحت نظارت و با مجوز کار می‌کنند. آماری مربوط به حدود ۴ سال پیش ادعا می‌کند بیش از ۸ هزار واحد صنفی خودرو در تهران فعالیت می‌کنند که فقط ۴۸۰۰ واحد آنها مجوز دارند، این در حالی است که به‌تازگی با پدیده تعمیرکاران کنارخیابانی هم روبه‌رو هستیم. البته این آمار مربوط به تهران است و به‌طور طبیعی در بسیاری از شهرستان‌ها، به‌ویژه مناطق دورافتاده و کمتربرخوردار، اوضاع خیلی بدتر است. امروز بسیاری از خودروهای جدید تولیدی اگر در شهرستانی با مشکل جدی روبه‌رو شوند، در خوشبینانه‌ترین حالت، باید با خودروبر، به مرکز استان آورده شوند. گاهی هم که حتما باید به تهران فرستاده شوند.

البته دولت جدید اقدامات جدی‌تری انجام داده تا بلکه کمی به این اوضاع و احوال سامان دهد. یکی از آن کارها، موضوع شناسه‌دار کردن قطعات است که کار بسیار ارزشمندی برای شکل‌گیری یک نظم حداقلی است. متاسفانه همین موضوع هم طبق اطلاعات من به کندی پیش می‌رود. جالب‌تر اینکه بحث خدمات رسمی خودروسازی‌ها، به‌ویژه آنها که واردکننده رسمی بوده‌اند، نیز چند سالی است در ابهام کامل فرو رفته، زیرا بعد از تحریم‌ها، واردکنندگان و حتی خودروسازانی که خودرویی را وارد می‌کردند، بهانه خوبی پیدا کردند و عملا از دادن خدمات حرفه‌ای سر باز زدند. امروز هم که اصولا نرخ قطعات و خدمات سر به فلک کشیده و مسئولان آن قدر دنبال مسائل اولیه تولید هستند که عملا به موضوع کیفیت این شبکه عظیم فکر نمی‌کنند. خیلی شاهکار کنند، بتوانند جلوی قاچاق را بگیرند؛ در حالی که درباره کیفیت قطعات و خدمات واقعا اوضاع خراب است.

حتی این موضوع درباره شبکه رسمی خودروسازان هم مشاهده می‌شود. معمولا مراجعه به این شبکه آنقدر زیاد است و قطعات به حدی کم و بی‌کیفیت، که اگر فقط بتوانیم وقت بگیریم، خودش یک موفقیت محسوب می‌شود. در بهترین شرایط، اگر خودرو در گارانتی باشد و مجبور شویم چند دفعه برای یک موضوع مراجعه کنیم، آنها بدون هزینه، قطعه را تعویض می‌کنند، اما نه کسی عذرخواهی می‌کند و نه کسی به فکر وقت و کیفیت عمر از دست رفته من و شماست.

البته به‌تازگی با استفاده از پلتفرم‌های جدید اینترنتی، برخی از شبکه‌های خدمات پس از فروش و عمدتا وابسته به واردکنندگان قدیمی، به‌وجود آمده، اما شخصا نمی‌توانم متوجه شوم در این اوضاع و احوال که اصولا قطعات خوب و افراد ماهر به‌سرعت در حال کاهش هستند، چگونه می‌توان به این شبکه‌ها اعتماد کرد. امیدوارم این شبکه‌ها بتوانند به‌تدریج اعتماد مردم را جلب کنند و تبدیل به مرجع اصلی مراجعه مردم در این موارد شوند.

اما واقعا چرا اوضاع و احوال چنین است؟ نخستین موضوع، بحث اقتصادی است. در ایران مردم از قدیم، حاضر نبودند برای تعمیر خودرو خود هزینه بالایی بدهند و حتی برخی افراد، خودشان روغن موتور را تعویض می‌کردند. ساختار خودروها آنقدر ساده بود که افراد خود، خودرو را مرتب کنترل می‌کردند و عملیات نگاهداشت را انجام می‌دادند. بدین‌ترتیب صنعت تعمیر در کشور به‌تدریج، اما دیمی رشد کرد و این‌گونه است که نظم و نسخ درست و حسابی ندارد؛ بنابراین تعمیرکاران حرفه‌ای کمتر موفق می‌شوند هزینه واقعی تعمیرات خوب و باکیفیت را از مردم بگیرند و در نتیجه کمتر تعمیرکار ماهر و باکیفیتی، می‌تواند کسب‌وکار خود را در مقابل تعمیرکاران تجربی غیرحرفه‌ای، حفظ کند. نتیجه اینکه مشکلات روزبه‌روز بیشتر می‌شود. اصولا تا دولت جلوی ارائه خدمات توسط افراد بدون‌تخصص رسمی را نگیرد، خدمات پس از فروش رسمی هم درست پا نمی‌گیرد. همان‌طور که تا موضوع قاچاق و قطعات و مواد تقلبی حل نشود، کار قطعه‌ساز و تولیدکننده مواد مصرفی خوب، نمی‌تواند توسعه یابد. امروز می‌توان با استفاده از فناوری‌های اطلاعاتی مبتنی بر هوش مصنوعی و اینترنت، بسیاری از این مسائل را حل کرد.

فناوری‌های به‌کار رفته در خودروها، به‌ویژه خودروهای سنگین، خیلی پیشرفت کرده‌اند. در این میان، همین استانداردهای جدید که احتمالا روی تمامی خودروهای جدید تولیدی از تیرماه اجرایی خواهد شد، جز با استفاده از فناوری‌های پیشرفته شناسایی، تعمیر و نگهداری، قابل مدیریت درست نگاهداشت نیست. امید اینکه مسئولان صنفی در نبود توجه مسئولان وزارتخانه‌ای، خودشان به فکر مردم و نیازهای رو به گسترش آنها باشند و در عین ارائه خدمات بهتر به مردم، سروسامان جدیدی به کسب‌وکارهای خود بدهند تا درآمدهای بالاتری هم در ازای خدمات باکیفیت‌تر و قابل‌اطمینان‌تر کسب کنند.

یادداشت

توجه به جنبه‌های تولید مسکن

بهزاد عمران‌زاده
کارشناس مسکن

نکته قابل‌تامل در بحث زمین موردنیاز برای توسعه افقی شهرها، توجه به شرایط اقلیمی و جغرافیایی هر منطقه است. در بسیاری مناطق کشور، صعب‌العبور بودن زمین، شیب زیاد و نامناسب، زاویه تابش نور، جهت وزش باد و بسیاری موارد این‌چنینی در انتخاب محل ساخت مسکن دخیل و موثر هستند یا برای مثال، در خطه شمال کشور، عدم‌قرارگیری در عرصه‌های منابع‌طبیعی، مسئله‌ای کلیدی در توسعه افقی مناطق مسکونی است. بنابراین باتوجه به مثال‌های فوق ضروری است که ملاحظات انتخاب زمین چندان سهل و در دسترس انگاشته نشود و تمهیدات مناسب در این زمینه در نظر گرفته شود. معماری و شهرسازی در فرهنگ اسلامی به این صورت تعریف شده است: «معماری و شهرسازی یعنی آباد کردن فضا و محیط‌زیست انسان‌ها با عناصر طبیعی و مصنوعی، متناسب با نیازهای مادی انسان‌ها و بسترساز نیازهای روحی، اختیاری و تکاملی آنها»؛ بنابراین معماران و شهرسازان باید ابتدا آبادکننده محیط طبیعی باشند و فضای مصنوع یا خانه‌ها را هماهنگ با طبیعت و مکمل آن طراحی و خلق کنند؛ یعنی فضای طبیعت مناسب بعد «حسی و غریزی» انسان‌ها و با حیوانات مشترک و برای سیر در آفاق است، اما فضای مصنوع باید مناسب بعد «عقلانی و روحانی» انسان‌ها و متضمن سیر در انفس انسان‌ها و وجه تکاملی آنها باشد. تهیه طرح‌های تولید مسکن در هر شهر و روستا باید متناسب با چشم‌انداز، اهداف و ضوابط طرح‌های جامع و تفصیلی شهری و هادی روستایی و اجتناب از اعمال تغییرات غیرکارشناسانه در طرح‌های توسعه شهری و روستایی باشد؛ بنابراین باید شهرسازان برای شهرها و محلات، طرح‌های جامع و تفصیلی و برای روستاها طرح‌های توسعه مناسب و مطلوب را ارائه کنند، آن‌گاه مهندسان مشاور معماری طرح‌های معماری را به کمک مهندسان عمران، مکانیک، برق و ... به‌صورت مناسب و مطلوب برای اجرا ارائه کنند. مکان خانه باید در محلی باشد که معاش افراد را تامین کند و تضمین‌کننده اشتغال مفید و پایدار ساکنان باشد؛ بنابراین برنامه‌ریزی ملی، منطقه‌ای، استانی، شهری و روستانی، در راستای کشف استعدادهای تولیدی و اشتغالزا، برای «مکان‌یابی خانه‌ها» مقدم بر خانه‌سازی است. تامین زیرساخت‌های شهری نظیر جاده‌ها، پل‌ها، آب، برق، گاز، تلفن، اینترنت و ... از ضروریات یک زندگی امروزی است؛ بنابراین باید تامین آنها قبل یا حداقل همزمان با ساختن خانه‌ها آغاز و اجرا شود. در مجموعه‌های شهری باید مساحت زمین کافی باشد تا توسعه خانه متوازن با توسعه درآمد خانواده و تعداد اعضای آن قابل‌توسعه افقی و عمودی حداکثر در حد دوطبقه باشد و امکان اسکان پایدار را برای خانواده‌ها فراهم آورد. در روستاها باید زمین کافی در اختیار روستاییان قرار گیرد تا توسعه افقی و پایدار خانه امکان‌پذیر شود و فضای مناسب و مطلوب برای تولیدات خانگی نظیر میوه‌ها، حبوبات، سیفی‌جات و امکان پرورش حیوانات اهلی و آبزیان و صنایع‌دستی و ... امکان‌پذیر باشد. در خانه‌های مستقل تفکیک فضای خصوصی افراد و اعضای خانواده از فضای مهمان ضروری است. پنجره‌ها باید به حیاط‌های داخل باز شوند و متضمن نور، آفتاب، کوران و دید مناسب باشند. حفظ حریم اتاق‌خواب والدین از فرزندان دختر و پسر و در مجموع حفظ حریم فضاهای خصوصی اعضا، از فضاهای عمومی و خدماتی لازم و ضروری است.

به‌مناسبت روز ملی اصناف بررسی شد

گردباد رکود، اصناف را بلعید!

محمد انوشه‌ئی
editor@smtnews.ir

یکی از مشکلاتی که در حال حاضر در کل کشور به‌صورت عمومی با آن درگیر هستیم، موضوع تورم است که بر نرخ تمام‌شده تمامی کالاهای مختلف و از جمله مسکن تاثیر گذاشته و افزونی تورم سبب افزایش نهاده‌های تولید مسکن نظیر زمین، مصالح ساختمانی شده است، همچنان که به‌تازگی شاهد بودیم، برخی اقلام ساختمانی با افزایش شدید قیمتی مواجه شدند که این امر سبب اعتراض بسیاری از سازندگان شد. رکود اقتصادی را می‌توان مهم‌ترین عامل در مشکلات امروز صنایع مختلف کشور دانست و در این میان، یکی از صنایعی که در این زمینه دچار مشکلات جدی در چند سال اخیر شده، صنعت ساختمان است که نفس آن به نفس بازار مسکن گره خورده است. رکود بازار مسکن عاملی شد تا بسیاری از تولیدکنندگان صنایع ساختمانی یا ورشکسته شوند یا در آستانه ورشکستگی قرار گیرند. دولت باید برای تثبیت مصالح ساختمانی و به‌ویژه مصالح اصلی، چاره‌اندیشی کند، البته مواردی نظیر حذف واسطه‌ها و دلال‌ها از بازار مصالح ساختمانی در کنترل نرخ مصالح می‌تواند نقش موثری داشته باشند. صمت در این گزارش به‌مناسبت روز ملی اصناف، تاثیر رکود بر فعالیت اصناف مرتبط با صنعت ساختمانی را بررسی کرده است.

عکس: آیدا فریدی

متاسفانه بیشتر بنگاه‌ها رکود بی‌سابقه‌ای را تجربه می‌کنند و بنگاه‌های ساخت در و پنجره، نما، تزئینات، مصالح ساختمانی و مصنوعات آلومینیومی نیز از این موضوع مستثنا نیستند

تورم مصالح ساختمانی سر به فلک کشید

در گذشته، سازندگان و فعالان در حوزه ساختمان با مشکلات و چالش‌های بسیاری در بازار ساخت‌وساز مواجه بوده‌اند، به‌ویژه به‌دلیل نوسانات قیمتی. عوامل مختلفی مانند تورم زمین، مصالح ساختمانی، هزینه‌های صدور پروانه ساختمانی و دستمزد نیروی کار به افزایش قابل‌توجهی در هزینه‌های ساختمانی و نرخ نهایی فروش ساختمان منجر شده است.

در وضعیت کنونی بسیاری از صنایع ساختمانی با حداقل ظرفیت تولید، فعالیت می‌کنند. واحدهای تولیدی مصالح ساختمانی مانند سیمان، آجرماشینی و شیرآلات یا صنوف عرضه‌کننده لوازم بهداشتی، کاشی، سرامیک، شوفاژ و سنگ‌های طبیعی و مصنوعی از جمله مشاغلی محسوب می‌شوند که از رکود بخش مسکن و کسادی فضای کسب‌وکار بیشترین لطمه را خورده و با کاهش شدید ظرفیت تولید با تعطیلی، ورشکستگی و تعدیل نیرو مواجه شده‌اند.

سازمان نظام مهندسی ساختمان به‌تازگی هزینه ساخت‌وساز هر مترمربع بنای ساختمان برای سال ۱۴۰۲ را اعلام کرده است. براساس این اعلامیه، هزینه ساخت برای ساختمان‌های یک و دوطبقه از ۳ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان در سال گذشته به ۹میلیون و ۳۰۰ هزار تومان در سال ۱۴۰۲ رسیده؛ به بیان دیگر، هزینه ساخت با یک افزایش تقریبی برابر با ۱۵۸.۳ درصد روبه‌رو شده است!

افزایش نرخ مصالح ساختمانی، مسئله‌ای جدی است و پیش‌بینی می‌شود که روند افزایشی قیمت‌ها در این بازار ادامه داشته باشد. در بازار مصالح ساختمانی مانند هر بازار دیگری نوسانات در نرخ اقلام ارائه‌شده در آن دیده می‌شود که این نوسانات مانند هر بازار دیگری با عرضه و تقاضا، کم و زیاد نمی‌شود.

متاسفانه عوامل زیادی در تعیین نرخ یک محصول در رابطه با ساخت‌وساز دخیل است و از آنجایی که این عوامل در سطح جهانی و منطقه‌ای تاثیرگذار هستند؛ بنابراین، روند قیمتی این عوامل مختلف در صنعت ساخت‌وساز، نقش مهمی در پیشبرد پروژه‌های ساختمانی دارد.

بنگاه‌های اقتصادی در گرداب رکود

علی فاضلی، رئیس اتحادیه مصنوعات آلومینیومی تهران و فعال اقتصادی در رابطه با وضعیت فعلی اصناف مرتبط با صنعت ساختمان به صمت گفت: متاسفانه اوضاع اصناف مرتبط با صنعت ساختمان تعریفی ندارد و دچار مشکل شده‌اند. در بحث صنعت ساختمان باید گفت که بسیاری از بنگاه‌ها آسیب دیده‌اند، چرا که افزایش بی‌رویه قیمت‌ها، نبود ثبات نرخ ارز، کمبود مواد اولیه و واسطه‌گری و دلالی در کلیت اقتصاد کشور، شرایط را برای فعالیت اصناف سخت کرده و چنین موضوعاتی به‌طبع با فرامین رهبری مبنی بر حمایت تولید در تضاد است.

وی در ادامه گفت: متاسفانه بیشتر بنگاه‌ها رکود بی‌سابقه‌ای را تجربه می‌کنند و بنگاه‌های ساخت در و پنجره، نما، تزئینات، مصالح ساختمانی و مصنوعات آلومینیومی نیز از این موضوع مستثنا نیستند. تا به امروز، دولت تلاش‌های زیادی را برای ساماندهی اوضاع انجام داده و کمک‌حال اصناف بوده است، اما بنده فکر می‌کنم به‌دلیل نبود ساختار مناسب در اقتصاد کشور، دلالان و واسطه‌گران به‌راحتی در حال جولان در بازارهای مختلف هستند و همه تلاش‌ها را خنثی می‌کنند.

▣ ثبات در مدیریت حرف اول را می‌زند

فاضلی پیرامون بحث کنترل و نظارت بر فعالیت‌های بازارهای اقتصادی گفت: متاسفانه نظارت‌های لازم در بازار آن‌طور که باید وجود ندارد. تجربیات بنده به‌عنوان فعال اقتصادی که بیش از نیم‌قرن در این حوزه تجربه دارم، باید بگویم که در بازار کنترل و نظارت معنا و مفهوم خود را از دست داده است و ما استراتژی مدنظر خود را نتوانسته‌ایم سازمان‌یافته کنیم.

برای حل چالش‌های موجود باید هم اتاق‌های اصناف و هم وزارتخانه‌ها فعال‌تر و پویاتر عمل کنند. ما در همین ۲، ۳ سال اخیر شاهد بودیم که متولی این امر یعنی وزارت صمت چندین وزیر و سرپرست را به خود دید و جابه‌جایی‌های زیادی در این سازمان انجام گرفت. مسلما ما با چنین ساختاری نمی‌توانیم از سیاست‌گذاری صحیح صحبت کنیم. ثبات در مدیریت یقینا در عرصه اقتصاد حرف اول را می‌زند، اما متاسفانه در خیلی از موارد شاهد این ثبات نیستیم. امید است که سکاندار جدید وزارت صمت با کمک بخش غیردولتی تمام نواقص را برطرف کند و هماهنگی‌ها را با اتحادیه‌ها و اتاق انصاف بالا ببرد.

▣ سهم واردات در تولید محصولات آلومینیومی

رئیس اتحادیه مصنوعات آلومینیومی با بیان اینکه بخش زیادی از مواد اولیه مصنوعات ساختمانی در داخل تولید می‌شود، اما به واردات نیز نیاز داریم، به صمت گفت: ما حتی اگر مجبور شویم، بخشی از مواد اولیه را وارد کنیم، باز هم هیچ کمبودی را در بیشتر محصولات مرتبط با صنعت ساختمان مشاهده نمی‌کنیم، بنابراین با این حال شاهد رشد روزافزون قیمت‌ها در این حوزه هستیم. این شرایط به ما نشان می‌دهد که یک جای کار مشکل دارد و شرایط موجود با هم سازگار نیست. این اتفاق هم همان‌طور که قبل‌تر ذکر شد، با کنترل و نظارت دستگاه‌های مربوطه قابل‌حل است و باید هرچه سریع‌تر تدابیر بازدارنده لحاظ شوند. این فعال اقتصادی در پایان توضیح داد: بخش اقتصاد غیردولتی و اتاق‌های اصناف باید راهکارهای موثری را برای حل چالش‌های موجود ارائه دهند و اتحادیه‌های اصناف نیز در این امر تا حدودی دخیل هستند. بنده از وزیر صمت و تمام مسئولان ذی‌ربط تقاضا دارم تا تعامل بین بخش‌های اقتصاد دولتی و غیردولتی افزایش یابد. می‌توانند از مدیریت ۳ بخش فعال‌تر نسبت به سایر بخش‌ها اتاق اصناف، اتاق تعاون و اتاق بازرگانی بهتر و بیشتر استفاده شود. از طرفی، ضرورت دارد اعتمادسازی نسبت به مردم و بنگاه‌ها افزایش یابد، موضوعی که اکنون بسیار کمرنگ است و امید داریم دولت به آن توجه بیشتری بیشتری کند.

فروش مصالح ساختمانی به‌قدری رکود یافته که شاهد شکل‌گیری یک رقابت ناسالم برای فروش مصالح ساختمانی هستیم

شرایط عجیب در بازار مصالح ساختمانی

اسماعیل کاظمی‌قهی، رئیس اتحادیه فروشندگان مصالح ساختمانی استان تهران به صمت گفت: نرخ مصالح ساختمانی در امسال رشد چشمگیری نداشته، اما به‌حدی رکود در بازار حاکم است که برخی واحدهای صنفی مملو از سیمان است و خریداری وجود ندارد. سوءمدیریت در عرضه باعث شده تا افزایش نرخ احتمالی مشاهده شود که باید مورد رسیدگی قرار گیرد.

وی افزود: ما در بخش تولید مصالح ساختمانی به بومی‌سازی و داخلی‌سازی مطلوبی رسیده‌ایم و ظرفیت‌های صادرات نیز روزبه‌روز افزایش پیدا می‌کند. ایران باوجود برخورداری از معادن و مواد کانی غیرفلزی از وضعیت خوبی در حوزه تولید مصالح ساختمانی به‌ویژه در بخش سیمان و گچ برخوردار است، از این‌رو علاوه بر رفع نیاز داخلی می‌تواند حضور مطلوبی در بازارهای خارج از کشور داشته باشد؛ اما با این شرایط دیده می‌شود که نرخ مصالح ساختمانی جهش‌های چشمگیری را تجربه می‌کند. این گرانی‌ها متاثر از افزایش نرخ ارز، تورم اقتصادی و سوداگری در بازار است که نیاز به بررسی دارد.

▣ تاثیر نرخ مصالح ساختمانی بر نرخ مسکن

کاظمی تصریح کرد: نرخ مصالح ساختمانی هرچه افزایش پیدا کند، بر نرخ مسکن تاثیر مستقیم می‌گذارد، مضاف بر اینکه پایه اصلی نرخ ملک، زمین است. یکی از اصلی‌ترین مشکلاتی که کمابیش تمام سرمایه‌گذاران بازار مسکن با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، بحث افزایش نرخ ناگهانی مصالح ساختمانی است که در نهایت بر نرخ تمام‌شده مسکن نیز اثر می‌گذارد. تا زمانی که تورم بر بازار مصالح ساختمانی حاکم است، نمی‌توان انتظار داشت که تورم بازار مسکن کاهش پیدا کند. در این شرایط، همچنان حلقه آخر بازار یعنی فروش به مصرف‌کننده، دچار چالش می‌شود.

رئیس اتحادیه فروشندگان مصالح ساختمانی استان تهران عنوان کرد: وضعیت فروش مصالح ساختمانی به‌قدری کاهش یافته است که شاهد شکل‌گیری یک رقابت ناسالم برای فروش مصالح ساختمانی هستیم. در این شرایط، بسیاری از توزیع‌کنندگان با چشم‌پوشی از بخشی از سود خود به فروش مصالح اقدام می‌کنند که این شرایط باعث می‌شود تا در پایان سال میزان درآمدهای این واحدها کاهش یابد و ناچار به تعدیل نیرو شوند.

وی در پایان گفت: کوچک شدن این بخش باعث کاهش تعداد افراد شاغل می‌شود. طی ۴ سال گذشته، تعداد صدور پروانه‌های ساختمانی هر سال نسبت به سال قبل به‌طورمتوسط در سطح کشور ۱۰ درصد و در شهر تهران نیز به‌طورمیانگین سالانه ۲۶ درصد کاهش یافته است.

از سال ۹۸ به‌دلیل کاهش صدور پروانه ساختمانی، شاهد کاهش ساخت‌وساز و یک رکود خسته‌کننده در بخش ساختمان بودیم که اثرات این کمبود فروش، در گام نخست خود را در میزان فروش مصالح ساختمانی نشان داده و این کاهش فروش مستمر باعث ریزش در تعداد توزیع‌کنندگان مصالح ساختمانی شده است و بسیاری از فروشندگان نیز تنها به‌دلیل علاقه به حرفه‌شان فعالیت خود را ادامه می‌دهند.

عمده فروش توزیع‌کنندگان مصالح مربوط به تعمیرات و بهسازی واحدهای فرسوده است.

سخن پایانی

تولید و فروش مصالح ساختمانی طی ماه‌های اخیر با رکود مواجه شده است؛ رکودی که گزارش‌های رسمی دولت هم آن را تایید می‌کند. در حالی که طبق تجربه سالیان گذشته، معمولا تابستان دوره رونق این محصولات شناخته می‌شود. باتوجه به وعده دولت مبنی بر تولید ۴ میلیون مسکن انتظار می‌رفت، امسال بازار مصالح ساختمانی پررونق‌تر از سال‌های گذشته باشد، اما انفعال وزارت راه و شهرسازی رکودی بی‌سابقه را بر این بازار حاکم کرد. در این بین، باتوجه به رکود تورمی حاکم بر بازار، سازندگان مسکن هم دست از تولید کشیده‌اند تا تولیدکنندگان مصالح ساختمانی هیچ بازاری برای عرضه و فروش نداشته باشند. در چند سال گذشته، با رکودی سنگین در بازار مصالح ساختمانی روبه‌رو شده‌ایم، چرا که علاوه بر نبود متقاضی در داخل در راه صادرات این محصول نیز مشکلات زیادی قرار گرفته است. با تداوم این شرایط، هر روز بر تعطیلی واحدهای تولیدی افزوده می‌شود و این گونه تولید این مصالح نیز با تهدید مواجه خواهد شد. معمولا زمانی که سخن از رکود بازارهای مختلف مصالح ساختمانی به میان می‌آید، دلیل آن مرتبط با کسادی ساخت‌وساز عنوان می‌شود، اما موضوعی که یادآوری آن لازم است آنکه؛ گرانی مصالح ساختمانی نیز تاثیری مستقیم بر نرخ تمام‌شده مسکن دارد. همچنین، نرخ بالای مسکن و ارائه نشدن تسهیلات مناسب از سوی بانک‌ها و... باعث شده است که مردم قدرت خرید خود را از دست دهند و مسکن همچنان در رکود بماند. باوجود این بازار راکد، نرخ تعدادی از مصالح ساختمانی با افزایش مواجه شده است. همه مطالب گفته‌شده، تنها بخشی از مشکلات اصناف مرتبط با ساخت‌وساز بود که نیاز دارد دولت با برنامه‌ریزی تمام مشکلات اصناف در بخش‌های مختلف را با دید بازتری ببیند تا فعالیت‌شان به حالت عادی بازگردد.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

نوبت اول
۲۸۷ م الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیتی ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۱۴۸۶ مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندر گناوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای شعبان بی‌خوش فرزند غلام به شماره شناسنامه ۱۲۶۱ کدملی ۳۵۳۹۷۲۷۱۹۱ صادره از گناوه را نسبت به ۱۳۳۴ سهم مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۹۳۹۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۳۶۱ اصلی واقع در مال‌قائد گناوه خریداری مع‌الواسطه از آقای/خانم سیده صغری موسوی و شرکاء محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به مراجعه ذیصلاح قضایی نمی‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۸

محمد چهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

به بهانه روز ملی اصناف، مشکلات کسب‌وکارها بررسی شد

مشکلات پایدار تامین مالی و مالیات

یکی از بزرگ‌ترین نهادهای مدنی در هر کشوری، اصناف هستند. نهادهای مربوط به اصناف (اتاق‌های اصناف) توسط جمعی برخاسته از مردم اداره می‌شوند و این نهادها در وضعیت بازار و قیمت‌گذاری کالاها نقش بسیار موثری دارند. به‌عبارتی، می‌توان گفت بخش خصوصی مهم‌ترین پایه بازار است و تصمیم این بخش می‌تواند تورم‌آفرینی کند یا باعث کاهش التهابات اقتصادی شود.

اصناف، صنف، بازار و بازاریان همگی لغاتی هستند که به این بخش خصوصی مذکور اطلاق می‌شود. اصناف در طول دوران حیات هر کشوری در مباحث اقتصادی و حتی در مسائل سیاسی همواره نقش موثری ایفا کرده و خواهند کرد. مجلس شورای اسلامی، یکم تیر هر سال را برای گرامیداشت فعالیت بازاریان، روز اصناف نامید و هرساله در این روز مجامع امور صنفی سراسر کشور، مسئولان اتحادیه‌ها و مدیران وزارت بازرگانی و ... گرد هم می‌آیند تا درباره مشکلات اصناف به بحث و گفت‌وگو بپردازند.

به بهانه این روز، صمت با اعضای اتاق‌های اصناف در رابطه با مهم‌ترین مشکلات فعلی اصناف و راهکارهای پیش‌رو برای بهبود شرایط، به گفت‌وگو پرداخته است.

عکس: آیدا فریدی

وزارت صمت را می‌توان مهره اصلی در بحث تنظیم بازار معرفی کرد، چرا که سیاست‌های مهم صنفی از جمله روند نظام تولید و توزیع کالا توسط این وزارتخانه تدوین و اجرایی می‌شود

گروه گزارش
editor@smtnews.ir

الزامات تسهیل روند فعالیت‌های صنفی

همواره یکی از چالش‌های مهمی که فعالیت اصناف، کسب‌وکارها و همچنین بخش مصرف‌کننده را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد، بحث تنظیم بازار است.

جلال‌الدین محمد شکریه، عضو اتاق اصناف گیلان در گفت‌وگو با صمت، همکاری نهادهای مختلف دولتی و قانونی برای تسهیل روند فعالیت‌های صنفی را یکی از الزامات امروزه معرفی کرد.

وی بااشاره به مشکلات ایجادشده در پی نبود متولی باثبات برای تنظیم بازار و عملکرد اصناف گفت: وزارت صنعت، معدن و تجارت را می‌توان مهره اصلی در بحث تنظیم بازار معرفی کرد، چرا که سیاست‌های مهم صنفی از جمله روند نظام تولید و توزیع کالا توسط این وزارتخانه تدوین و اجرایی می‌شوند. از این‌رو، باوجود آنکه وزارت جهاد کشاورزی در حال حاضر مسئول تنظیم بازار است، اما دستگاه‌های اجرایی و نظارتی مهمی مانند سازمان حمایت از مصرف‌کننده در بحث نظام تولید و توزیع نقش دارند.

عضو اتاق اصناف گیلان خاطرنشان کرد: نکته اساسی که باید به آن توجه داشت، این است که همواره در مدیریت و کنترل بخش‌های اقتصادی، نظرات بخش خصوصی می‌تواند مکمل و یاری‌رسان سیاست‌های دولتی باشد.

در بحث تنظیم بازار نیز اصناف از مهم‌ترین بخش‌های خصوصی فعال در این حوزه شناخته می‌شوند، چرا که تنها در این شرایط افزایش عملکرد نظرات و تصمیمات حاصل خواهد شد.

▣ حمایت اتاق اصناف از مردم

شکریه در ادامه تاکید فعالان صنفی به مشارکت در تصمیم‌سازی‌های دولتی برای بازار را یکی از لوازم مهم دستیابی به ثبات اقتصادی عنوان کرد. او عقیده دارد دولت اگر توجه خود را نسبت به نظرات بخش خصوصی و فعالان صنفی بازار بیشتر کند، به نتایج مطلوب‌تری دست خواهد یافت.

وی در این‌باره تشریح کرد: همواره فعالان صنفی و بخش خصوصی بر اهمیت اثرگذاری نظرات خود در سیاست‌گذاری‌های دولتی تاکید دارند. نظرات اعضای اتاق اصناف همواره ثبات و بهبود اقتصادی جامعه را دنبال کرده و از این‌رو مشارکت بخش خصوصی برای دولت راهگشا است. دولت اگر توجه بیشتری به اتاق اصناف داشته باشد، می‌تواند تصمیمات سازنده‌تری برای تمام چرخه‌های اقتصادی، از بخش تولید گرفته تا بازار، تدوین کند.

عضو اتاق اصناف گیلان افزود: نمونه‌های مختلفی از نظر مناسب اصناف نسبت به مسائل اقتصادی کشور وجود دارد؛ به‌عنوان مثال، زمانی که درج نرخ تولید روی کالاها توسط سازمان حمایت از مصرف‌کننده عنوان شد، اتاق اصناف ایران با این طرح مخالفت کرد و آن را دارای پیامدهای منفی نامید. از آنجایی که هرگونه تغییر یا اعمال فشار بر تولید، حلقه‌های مربوط به بازار را تحت‌تاثیر قرار خواهد داد، اتاق اصناف نسبت به نظر دولت مبنی بر درج نرخ تولید بر روی کالاها واکنش نشان داد.

▣ نظر بخش خصوصی در اولویت باشد

شکریه در ادامه به اهمیت تاثیرگذاری نظر اصناف بر تصمیمات دولتی اشاره کرد. او حمایت از مردم در جایگاه مصرف‌کننده را از اهداف مهم فعالیت اتاق اصناف معرفی کرد و در این‌باره توضیح داد: مهم‌ترین دلیل مخالفت اتاق اصناف با اجرای طرح درج نرخ تولیدکننده روی کالا، حمایت از مصرف‌کننده بود. وظیفه مصرف‌کننده نیست هزینه‌هایی از جمله ارزش‌افزوده، مالیات، هزینه حمل و دیگر موارد را بر نرخ تولید که روی کالا درج شده اضافه و بهای تمام‌شده اجناس را برای خرید کالاها محاسبه کند، هرچند دولت به اعتراضات انجام‌گرفته بی‌توجه بود و پس از اجرای این طرح، معایب آن را دید و در نهایت پس از آزمون و خطا، تصمیم خود را عوض کرد.

وی ادامه داد: نتیجه بی‌توجهی دولت به‌نظر اصناف، ایجاد نوسان در بازار و سردرگمی مردم و همچنین صاحبان مشاغل بود. در نتیجه، می‌توان گفت نظر اعضای اتاق اصناف استان‌ها که در نهایت نمایندگانی از بخش خصوصی مشاغل هستند، همواره رکنی تاثیرگذار بر ثبات بازار و بهبود شرایط اقتصادی دارد.

▣ اهمیت تدوین تصمیمات تخصصی

عضو اتاق اصناف گیلان توجه به‌نظر فعالان صنفی و بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌ها را مایه ثبات بازارهای اقتصادی عنوان کرد و گفت: برای مثال، طرح درج نرخ تولید روی کالاها که پیش‌تر توضیح آن عنوان شد، پس از گذشت چند ماه دولت متوجه نادرست بودن این طرح شد و عنوان کرد که نرخ مصرف‌کننده نیز باید همراه با نرخ تولید روی کالاها درج شود. باید تاکید کرد اگر نهادهای دولتی به‌ویژه سازمان حمایت از مصرف‌کننده برنامه و سیاست جدید برای بازار در نظر دارد، پیش از اجرا باید از نظر فعالان صنفی و بخش خصوصی درباره آن مطلع شود. تنها در این شرایط می‌توان تصمیماتی موثر و مثبت را برای بازار تدوین و عملیاتی کرد.

محمد شکریه بخش خصوصی را فعال‌ترین بخش بازار دانست و تصریح کرد: براساس آمار، بالغ بر ۹۲ درصد از فعالیت‌های بازار ایران (نظام تولید و توزیع)، توسط بنگاه‌های اقتصادی کوچک انجام می‌شود، از این‌رو نظر فعالان صنفی و نمایندگان آنها که در اتاق اصناف حضور دارند، می‌تواند بسیار تعیین‌کننده باشد و مسیر سیاست‌های کلان اقتصادی را اصلاح کند. از این‌رو نهادهای دولتی برای بهبود شرایط اقتصادی فعلی و کاهش التهابات بازار، باید نهایت توجه را به فعالان بخش خصوصی و اصناف داشته باشند.

عضو اتاق اصناف گیلان در پایان خاطرنشان کرد: وجود بروکراسی‌های پیچیده اداری برای صدور مجوزهای فعالیت‌های صنفی از دیگر مشکلات فعلی صاحبان مشاغل است. زمانبر بودن این دست مقررات بر بازدهی مشاغل تاثیر مستقیم دارد و نهادهای مربوطه باید نهایت توجه را به این مسئله داشته باشند.

مالیات از مشکلات همیشگی تولیدکنندگان است. آنها دیگر نمی‌دانند کدام مشکل را پیگیری کنند و در واقع رمقی برای چانه‌زنی نمانده

داغ مالیات بر تن اصناف تولیدی

سیدجواد حسینی‌خواه از تولیدکنندگان محصولات چرمی و عضو انجمن صنعت چرم ایران درباره مشکلات این صنف به صمت گفت: موضوع مالیات از مشکلات همیشگی تولیدکنندگان است. آنها دیگر نمی‌دانند کدام مشکل را پیگیری کنند و در واقع رمقی برای چانه‌زنی نمانده و هنگامی‌که قرار به اعتراض است، این نگرانی وجود دارد که شرایط بدتر از وضعیت فعلی نشود.

حسینی‌خواه افزود: فعل‌وانفعالاتی که در اقتصاد کشور و به‌ویژه در حوزه‌های مالیاتی در چند سال اخیر رخ داده، پیش‌تر تولیدکنندگان کوچک را در معرض خطر قرار داده است. در گذشته، بخشی از آنها فرار مالیاتی داشتند و همین امر سبب شده بود که بتوانند کالاهایی بیشتر و با نرخ کمتری نسبت به برندها عرضه کنند. این امر یک رقابت ناسالم را به‌وجود آورده بود اما تغییراتی که در حوزه مالیات رخ داده، تمام تولیدکنندگان و غیرتولیدکنندگان را درگیر خود کرده است. بنابراین، معتقدم مشکلات اقتصادی که امروز با آن روبه‌رو هستیم، بیشتر تولیدکنندگان کوچک را درگیر خود می‌کند، چون توان مالی کمی دارند و نگرانی درباره آنها خیلی بیشتر است.

این فعال صنفی ادامه داد: چون تولیدکنندگان بزرگ توان مالی بیشتر و سطح دسترسی به اطلاعات بالاتری دارند، تجربه سال‌های گذشته آنها سبب می‌شود راحت‌تر بتوانند از این پیچ سخت عبور کنند، اما تولیدکنندگان خرد باتوجه به آنچه شاهد آن هستیم، کج‌دارومریز در حال حرکت و بخشی از آنها در حال حذف شدن هستند.

حسینی‌خواه افزود: این ریزش‌ها در اقتصادهای بزرگ جهان هم تجربه شده است. زمانی که اقتصادها در حال تغییر و تحول هستند، گریزی از این اتفاقات نیست. وی گفت: به این ترتیب یک سلسله از تولیدکنندگان خردی که محاسبه درستی از فعالیت خود ندارند، حذف می‌شوند. اتفاق دیگر در این بازار جدید این است که برخی تولیدکنندگان و فروشندگان تا حدودی رضایت نسبی دارند، چون مشتریان در حال جابه‌جایی هستند. به‌عنوان مثال، ممکن است ۲ فروشگاه‌دار کنار هم قرار داشته باشند که یکی ضعیف‌تر و دیگری قوی‌تر باشد. ضعیف‌تر تعطیل می‌شود و مشتری‌های او به سبد مشتریان فروشگاه دیگر اضافه می‌شوند. فروشگاه‌دار بزرگ‌تر هم با ریزش تقاضا مواجه است، اما مشتری همکار قبلی او تا حدودی بازار را برای او حفظ کرده است.

حسینی‌خواه در پاسخ به پرسشی دیگر مبنی بر اینکه آیا در این جابه‌جایی تغییری در قیمت‌ها هم رخ می‌دهد، عنوان کرد: در حال حاضر مسئله‌ای که هر روز به آن اشاره می‌شود، بهای تمام‌شده است. در گذشته، بهای تمام‌شده ناشی از نرخ مواد اولیه و دستمزد بود، اما امروز، هزینه‌های سربار برای تولید بسیار بالا رفته و این موضوع جدا از نوسانات قیمتی مواد اولیه است. هزینه‌های سرباری مانند بیمه کارگری، مالیات کارکنان، نهاده‌های انرژی، افزایش اجاره‌بها کارگاه‌ها و فروشگاه‌ها و... اموری هستند که نمی‌توان به‌راحتی عبور کرد.

او گفت: در بحث مالیات کارکنان، تمام مالیات را کارگر نمی‌پردازد و بخشی از آن برعهده کارفرما است. حقوق یک کارگر ۵۷ درصد افزایش پیدا کرده است، اما باتوجه به حق بیمه و مالیات، شاید در نهایت آنچه از این افزایش به‌دست کارگر می‌رسد، ۳۰ درصد باشد.

این عضو انجمن صنعت چرم ادامه داد: تولیدکننده اگر نتواند هزینه‌های سربار را در تیراژ پوشش دهد، زیان خواهد کرد. باید توجه داشت هزینه‌های سربار چیزی نیست که به این سادگی بتوان از آن رد شد. امیدواریم دولت با سیاست‌گذاری‌هایی که دارد، وضعیت را بدتر از قبل نکند.

هجمه‌های مالی اصناف

علی عوض‌پور، عضو اتاق اصناف ایران در گفت‌وگو با صمت، یکی از مشکلات فعلی اصناف را هجمه‌های مالی که بر دوش صاحبان مشاغل است، عنوان کرد. او افزایش ۵۷ درصدی پایه حقوق از ابتدای امسال را یکی از این فشارهای مالی عنوان کرد و در این‌باره گفت: یکی از مسائل مهمی که امروزه صاحبان کسب‌وکارها و واحدهای تولیدی را درگیر چالش جدی کرده، هزینه‌های مالی است و افزایش حدود ۵۷ درصدی پایه حقوق از مهم‌ترین هزینه‌های فعلی محسوب می‌شود. در ابتدا باید خاطرنشان شد که با افزایش پایه حقوق، سایر مزایای کارگران نیز به‌تبع تغییر می‌کند و در نهایت افزایش دستمزد بیش از ۵۷ درصد خواهد بود. بدیهی است، افزایش نرخ دستمزد، تنها بر تولیدات و نرخ تمام‌شده کالاها اثر ندارد و واحدهای صنفی فعال در نظام توزیع نیز درگیر این افزایش هزینه‌ها خواهند بود.

وی ادامه داد: فراهم نبودن بسترهای مناسب برای این افزایش چشمگیر دستمزد را می‌توان از علت‌های مهم و اساسی بروز مشکلات برای صاحبان واحدهای تولیدی و صنفی دانست. یکی از راهکارهای مناسب برای کاهش فشارهای مالی به بخش تولید، افزایش پلکانی دستمزد است؛ افزایش یک‌باره حقوق، فشار سنگینی است که تمام مشاغل نمی‌توانند از عهده آن برآیند، اما دولت به این گلایه اصناف در این مدت بی‌توجه بوده است.

بالا بودن هزینه تولید

عوض‌پور بالا بودن هزینه تمام‌شده تولید در ایران را یک معضل چندساله معرفی کرد و گفت: همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، افزایش هزینه تمام‌شده تولید و توزیع، از مهم‌ترین مشکلات امروز بازار است.

در سال‌های اخیر، اتاق اصناف استان‌ها و در نهایت اتاق اصناف ایران در تلاش بوده تا ضمن رفع مشکلات فعالیت واحدهای صنفی و تامین بستری امن برای فعالیت آنها، به نهادهای دولتی در امر تصمیم‌سازی یاری کند. باید خاطرنشان کرد که رشد اقتصادی کشور مسئله‌ای تک‌بعدی نیست و تمام اجزای تشکیل‌دهنده لازم برای تحقق اهداف توسعه‌ای باید در کنار هم قرار گیرند. یکی از این الزامات، کنترل هزینه تمام‌شده تولید برای کالاها است.

عضو اتاق اصناف ایران ادامه داد: نرخ تولید در کشور ما نسبت به سایر کشورهای همسایه بسیار بالاتر است و همین موضوع سبب شده تا مزیت رقابتی از تولیدات ایران سلب شود. این بالا بودن هزینه‌ها هم تنها در چند مدت اخیر نبوده و سال‌ها است که بهای تولید در ایران زیاد است. حال با تشدید فشارهای مالی اعم از مالیات، افزایش دستمزد کارگران، تورم جاری برای تهیه مواد اولیه و دیگر هزینه‌های این‌چنینی، نرخ تمام‌شده تولید به‌مراتب بالاتر رفته است. باید خاطرنشان کرد این افزایش هزینه‌ها تنها بر بازارهای داخلی تاثیر ندارد، بلکه بر فعالیت‌های صادراتی نیز اثرگذاری مستقیم خواهد داشت.

سخن پایانی

زمانی که از اصناف صحبت می‌کنیم، منظور از کوچک‌ترین مشاغل و کسب‌وکارها تا بزرگ‌ترین بنگاه‌های تجاری بازاری است. بدیهی است، با ایجاد تنش‌های اقتصادی، واحدهای صنفی به یک اندازه آسیب ندیده‌اند و برای صاحبان مشاغل خرد، بحران‌ها می‌تواند تهدیدی جدی محسوب شود. برخی معتقدند روز اصناف بهانه خوبی است تا عملکرد فعالان صنفی را زیر ذره‌بین ببریم و تعیین کنیم تا چه میزان توانسته‌اند به ترمیم‌های اقتصادی کشور کمک کنند، اما صاحبان مشاغل و واحدهای صنفی معتقدند در شرایطی که با نبود ثبات در سیاست‌گذاری‌ها و تصمیمات دولتی، افزایش مداوم بار هزینه‌ها، محدودیت‌های ایجادشده، به‌دلیل بروکراسی‌های اداری و در نهایت تورمی که از کنترل خارج شده، فعالیت کسب‌وکارها تهدید می‌شود و نمی‌توان از اصناف انتظار معجزه در بازارها را داشت.

گزارش خبری

رشد صدور مجوز مشاغل‌خانگی

برابر گزارش‌ها از زمان استقرار دولت سیزدهم تا پایان سال گذشته بیش از ۲۸۰هزار فقره مجوز مشاغل خانگی صادر شده است که رشد ۲۰۰ درصدی نسبت به دوره‌های قبل را نشان می‌دهد و طی این مدت زنان سهم بالایی از دریافت تسهیلات اشتغال خانگی را به خود اختصاص داده‌اند.

به‌گزارش ایسنا، در حال حاضر، اشتغال خانگی سهم بسزایی در تولید ناخالص داخلی بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته داشته و از ارزش‌افزوده بالایی برخوردار است. شیوه اشتغال خانگی و زنجیره اتصال تولیدات خانگی در کشورهای توسعه‌یافته از درون خانه‌ها و در قالب انعقاد قرارداد کار میان واحدهای بزرگ و متوسط تولیدی جریان می‌یابد. باوجود آنکه سهم مشاغل‌خانگی در کشور ما در حدود ۳ تا ۴ درصد پیش‌بینی می‌شود که در کشورهای توسعه‌یافته بین ۲۰ تا ۲۳ درصد اشتغال متعلق به مشاغل‌خانگی است.

به‌گفته کارشناسان، بازار کار راه‌اندازی کسب‌وکارهای خانگی مزایای بسیاری دارد که سرمایه‌گذاری اندک، هزینه پایین و بهره‌وری بالا از جمله این مزیت‌ها به‌شمار می‌رود. بر همین اساس، تمرکز بر موضوع اشتغال خانگی به‌عنوان یکی از برنامه‌های مهم وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در حوزه ایجاد اشتغال در دستور کار قرار گرفته است.

سال گذشته مبلغ ۳۰۰۰ میلیارد تومان تسهیلات مشاغل خانگی در بودجه ۱۴۰۱ اختصاص یافت و پرداخت تسهیلات مشاغل خانگی نسبت به دولت‌های گذشته ۱۰۰درصد افزایش پیدا کرد.

براساس اعلام معاونت اشتغال وزارت کار امسال با همکاری بانک مرکزی مبلغ ۴هزار میلیارد تومان تسهیلات برای توسعه مشاغل‌خانگی در نظر گرفته شده که نسبت به سال قبل از رشد ۳۵ درصدی برخوردار بوده است.

در همین راستا، محمود کریمی بیرانوند، معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت کار از صدور ۲۸۰ هزار فقره مجوز مشاغل‌خانگی از ابتدای دولت سیزدهم تا پایان سال ۱۴۰۱ خبر داده است.

آن‌طور که وی اظهار کرده است، این میزان صدور مجوز نسبت به دوره مشابه قبل رشد ۲۰۰ درصدی داشته و طی این مدت ۱۶۰هزار شغل ایجاد شده است.

به‌گفته معاون اشتغال وزارت کار، امسال از مجموع ۲۱۸هزار مجوز صادرشده در حوزه مشاغل‌خانگی، ۸۰ درصد متعلق به بانوان بوده و منجر به راه‌اندازی کسب‌وکار خانگی شده است.

کریمی‌بیرانوند گفت: امسال با کمک و همکاری بانک مرکزی مبلغ ۴هزار میلیارد تومان تسهیلات برای توسعه مشاغل‌خانگی در نظر گرفته شده که نسبت به سال قبل از رشد ۳۵ درصدی برخوردار بوده است.

سال گذشته مبلغ ۳هزار میلیارد تومان تسهیلات برای راه‌اندازی مشاغل خانگی اختصاص یافت و با کمک بانک مرکزی و بانک‌های عامل بیش از ۹۰ درصد تسهیلات مذکور پرداخت و برای نخستین‌بار ۲۹۰۰ میلیارد تومان از تسهیلات جذب شد.

امسال نیز طبق اعلام بانک مرکزی در صورتی که تا پایان مهر ۷۰ درصد تسهیلات مشاغل خانگی جذب شود، منابع جدیدی از سوی بانک مرکزی اختصاص خواهد یافت. رشد مجوزهای مشاغل‌خانگی در راستای سیاست‌های دولت مردمی مبنی بر تسهیل راه‌اندازی کسب‌وکار خانگی صورت گرفته و تلاش شده است که با ایجاد زیرساخت‌ها و فراهم کردن مشوق‌های لازم، متقاضیان کسب‌وکار خانگی در کمترین زمان ممکن مجوز خود را دریافت کنند و از تسهیلات پیش‌بینی‌شده مشاغل خانگی بهره‌مند شوند.

رئیس اتاق اصناف تهران در گفت‌وگو با صمت:

کنترل تورم و نرخ ارز خواسته فوری اصناف است

رئیس اتاق اصناف تهران می‌گوید: «مانند دیگر بخش‌های جامعه، به یک توافق خوب که به رفع مسالمت‌آمیز مناقشه هسته‌ای منجر شود، امید دارند. یک توافق خوب بی‌تردید به سود همه بخش‌ها، از جمله اصناف خواهد بود. هرچه میزان تعاملات ایران و کشورهای جهان بیشتر شود، امکان واردات ماشین‌آلات و تجهیزات بخش تولید، بیشتر شود و هر چه زمینه برای اینکه تولید موجه شود، فراهم باشد، قطعا همه بخش‌های کشور نفع خواهند برد و اصناف نیز چون دیگر بخش‌ها از این سیاست‌ها استقبال می‌کنند. اگر تنها اثر یک توافق خوب، کاهش انتظارات تورمی و ابهام در چشم‌انداز اقتصاد کشور باشد هم به‌نظر من، می‌تواند کمک شایانی به کشور بکند.» علی توسطی درباره مهم‌ترین مشکلات اصناف کشور بیان می‌کند: «در حال حاضر باید تاکید کنم در درگاه ملی مجوزها امکان صدور پروانه کسب و حتی تمدید آن به‌وجود آمده و دیگر اتحادیه‌ها و اتاق اصناف نقش چندانی در این بخش ندارند، این در حالی است که بارها گفته شد این سامانه نتوانسته عملکرد موفقی به ثبت برساند. همین چند روز پیش در اخبار آمده بود فردی روی یک کدپستی ۲۸ پروانه کسب گرفته بود و در یکی دو روز گذشته ۳ پروانه کسب جدید هم دریافت کرد. این خود بیانگر وجود مشکلاتی است که باید به آنها اذعان کرد. متاسفانه پریشان‌احوالی موجود در اتاق اصناف به اتحادیه‌های صنفی هم منتقل می‌شود که خود به خود موجب تشویش بیشتر فعالان خواهد شد.»

مشروح گفت‌وگوی صمت با رئیس اتاق اصناف تهران را در ادامه می‌خوانید.

عکس: آیدا فریدی

خواسته مجموعه اصناف کشور کنترل تورم و تثبیت نرخ ارز و جلوگیری از تداوم روندی است که موجب شده هر دلار امریکا با قیمت حدود ۵۰ هزار تومان معامله شود

◉ در آستانه روز ملی اصناف قرار داریم. مشکل اصلی اصناف را چه می‌دانید؟

اصناف ایران به‌ویژه در سال‌های پس از انقلاب اسلامی روزهای دشواری را سپری کردند. البته منتی بر کسی نیست و از آنجایی که وظیفه ما هم چیزی جز خدمت‌رسانی و تسهیل شرایط برای عموم مردم ایران نیست، به خود می‌بالیم. با این حال نباید فراموش کرد که اصناف در این چند دهه از جنگ تا تحریم و از اعتراضات گوناگون مردم تا انواع نابسامانی‌ها را دیده و تلاش خود را برای بهبود روند توزیع کالاها و خدمات در کشور انجام داده‌اند. در سال ۹۸، همان سالی که آن ویروس عالم‌گیر، کرونا وارد ایران شد، سالی سخت را سپری کرده بودیم؛ پس از اعتراضات متعدد به مسائل گوناگون مانند افزایش نرخ بنزین و ماجراهای مربوط به هواپیمای اوکراینی، سالی دشوار با نوسانات عدیده را سپری کرده بودیم و انتظار داشتیم با فروش سال نو، بخشی از عقب‌ماندگی‌ها را جبران کنیم که متاسفانه اسفند ماه مصادف شد با ورود این ویروس به کشور و در عمل وضعیت از چیزی که تصور می‌شد هم بدتر شد. به همین دلیل باید تصریح کنم اصناف ایران به انواع مشکلات عادت و بخشی از وظیفه و میثاق خود را خدمت‌رسانی به مردم در هر شرایطی تعریف کرده‌اند.

◉ مشکلات خاص اصناف را در شرایط فعلی چه می‌دانید؟

ما در چند ماه اخیر با مشکلاتی خاص مواجه بوده‌ایم که انتظار داریم جهت تسهیل امور، این مشکلات مرتفع شوند. از یک طرف باید بپذیریم مجموعه اصناف کشور، دربرگیرنده بخشی از سنتی‌ترین اقشار جامعه است، به همین دلیل تحمیل سامانه‌های امروزی به آنها کاری لزوما درست نیست. هم‌اکنون در مجموع فعالان صنفی کشور کمتر کسی هست که دانش کافی برای کار کردن با سامانه‌های موجود و فعالیت‌های برخط را داشته باشد. در این سال‌ها انواع و اقسام سامانه‌ها را ساخته و در تلاش بوده‌اند استفاده از آنها را به مجموعه اصناف کشور تحمیل کنند. البته من نافی مزایای متعدد چنین سامانه‌هایی نیستم، اما فکر می‌کنم پیش از هر اقدام تازه‌ای، باید زمینه‌های پذیرش آن را هم فراهم آورد. متاسفانه هنوز این آمادگی ایجاد نشده است.

از طرف دیگر برخی از سامانه‌ها و درگاه‌ها دچار مشکلات و به‌اصطلاح باگ‌های مختلفی هستند که کار را پیچیده‌تر می‌کنند. مثلا درباره درگاه ملی صدور مجوزهای کسب‌وکار که با هدف تسهیل و بهبود فضای کسب‌وکار ایجاد شده، مشکلات فراوانی وجود دارد. مشکلات سامانه تجارت هم کمتر نیست و می‌توانیم بگوییم سامانه‌ای که بناست در آن کالاها را شناسه‌دار کنند تا بهتر بتوان میان جنس قاچاق و قانونی تمییز قائل شد، خود به مشکلات موجود افزوده و کار را دشوارتر کرده است. مشکلات مربوط به نظام مالیاتی هم جزو مشکلات مهم این روزهای فعالان صنفی است. تحریم‌های ظالمانه شرایط را برای توازن میان دخل‌وخرج دولت دشوار کرده و این قابل‌فهم است، اما نمی‌توان و نباید فشاری خارج از توان یک بخش را به آن وارد کرد، چراکه دستاورد خاصی نخواهد داشت. در این روزها که فشارهای اقتصادی طاقت بسیاری را طاق کرده و فعالیت اقتصادی به‌ویژه برای مشاغل خرد و کوچک دشوارتر از هر زمان دیگری شده، افزایش مالیات می‌تواند ضربات کاری را به پیکر یک فعالیت وارد کند و برای همیشه این فعالیت را متوقف سازد. متاسفانه مشاهده می‌کنیم که همچنان شفافیت لازم وجود ندارد که موجب ایجاد شائبه‌هایی شده است. در کنار آن سازمان امور مالیاتی همراهی لازم را با مجموعه اصناف کشور ندارد و همین نیز موجب شده امکان انعکاس درست سیاست‌ها در میان فعالان صنفی وجود نداشته باشد. انتظار از همکاری صرفا به این خلاصه نمی‌شود که به بخشی تخفیف مالیاتی داده شود. فعالان صنفی می‌توانند صدای رسمی سیاست‌گذار در میان فعالان آن حوزه باشند و از این طریق هم به ایجاد شفافیت کمک و هم از شایعه و حاشیه جلوگیری شود.

◉ پس این دو مورد کار را دشوار کرده است. فکر می‌کنید سامانه‌های برخط نمی‌توانند فعالیت اصناف را تسریع کنند؟

حقیقتا اگر آموزش‌های لازم صورت بگیرد و زمینه‌های آن وجود داشته باشد، طبیعی است که این اقدامات به سود اقتصاد کشور خواهد بود و اصناف نیز از آن بهره لازم را خواهند برد. متاسفانه هم این سامانه‌ها دچار مشکل هستند و هم فعالان فعلی آمادگی پذیرش آن را ندارند. در حال حاضر امکان صدور پروانه کسب و حتی تمدید آن در یکی از این سامانه‌ها به‌وجود آمده و دیگر اتحادیه‌ها و اتاق اصناف نقش چندانی در این بخش ندارند، این در حالی است که بارها گفته شد این سامانه نتوانسته عملکرد موفقی به ثبت برساند. همین چند روز پیش در اخبار آمده بود فردی روی یک کدپستی ۲۸ پروانه کسب گرفته بود و در یکی دو روز گذشته ۳ پروانه کسب جدید هم دریافت کرد. این خود بیانگر وجود مشکلاتی است که باید به آنها اذعان کرد. متاسفانه پریشان‌احوالی موجود در اتاق اصناف به اتحادیه‌های صنفی هم منتقل می‌شود که خود به خود موجب تشویش بیشتر فعالان خواهد شد.

از سوی دیگر در بخش مالیات هم تلاش‌های مجموعه رؤسای اتاق اصناف تهران و ایران هیچ ثمری نداشت. در حالی در آستانه اخذ اظهارنامه‌های مالیاتی قرار داریم که باوجود همه تلاش‌های صورت‌گرفته و برگزاری جلسات گوناگون که فی‌المثل یک نمونه آن دیدار با آقای خاندوزی، وزیر اقتصاد و امور دارایی بوده که تا پاسی از شب ادامه داشت و خواسته ما هم تمدید مهلت اظهارنامه مالیاتی بود، باوجود وعده‌های داده‌شده، نتیجه‌ای به‌دست نیامد. چنین رویکردی به‌نظر من نمی‌تواند به پیشرفت و توسعه کشور کمک کند و حتی ممکن است اثرات منفی هم داشته باشد.

◉ مهم‌ترین انتظار شما از مجموعه دولت چیست؟

واقعیت این است که دولت مشکلات فراوانی دارد که رفع آنها، به‌ویژه آن بخشی از مشکلات که مردم را تحت فشار قرار داده، مهم‌ترین وظیفه و خدمتش است. دولت باید مشکلات موجود را رفع کند که بهترین کمک به مردم و مسئولان است. ما از مجموعه دستگاه اجرایی کشور درخواست خاصی نداریم و هیچ انتظاری هم نداریم. ما از آنها فقط دو چیز می‌خواهیم.

یک خواسته ما این است که نرخ تورم کنترل شود. تورم فعلی که نرخ آن بسیار بالاست موجب شده قدرت خرید عموم مردم تضعیف شود و این امر خودبه‌خود مصرف‌کنندگان را از بازار بیرون کشیده است. جدا از اثرات منفی کاهش قدرت خرید مردم، رشد اقتصادی نیازمند مبادلات بیشتر اقتصادی است. ما در این شرایط همصدا با عموم دلسوزان کشور از دولت تقاضا داریم سیاست‌هایی را به‌کار بندد که وضعیت فعلی جهش قیمت‌ها در کشور خاتمه یابد.

از سوی دیگر من فکر می‌کنم تثبیت نرخ ارز ضرورت امروز اقتصاد ایران است. ارزش هر پول ملی نشان‌دهنده غرور مردم آن کشور است؛ پس بانک مرکزی و دولتمردان اقتصادی باید به وظیفه ذاتی خود عمل کنند. در حال حاضر شاید انتظار کاهش نرخ ارز، انتظاری بزرگ باشد که اگر به ظرافت‌های آن توجه نشود می‌تواند به زیان برخی فعالان اقتصادی هم تمام شود. اکنون خواسته مجموعه اصناف کشور تثبیت نرخ ارز و جلوگیری از تداوم روندی است که موجب شده هر دلار امریکا با قیمت حدود ۵۰ هزار تومان معامله شود. باوجود تحریم‌های ظالمانه از دولتمردان انتظار می‌رود چنین کنند و اصناف هم تا آخر خط، برای کمک به گردش چرخ اقتصاد کشور خود را در کنار مسئولان دلسوز می‌بینند.

◉ این روزها از افزایش احتمال توافق میان ایران و کشورهای غربی صحبت می‌شود. جدا از اینکه چه توافقی صورت بگیرد، فکر می‌کنید یک توافق خوب نظر اصناف را جلب می‌کند؟

اصناف هرچند با زیاده‌خواهی‌ها و عهدشکنی‌های دولت امریکا مرزبندی دارند و همواره از این اقدامات گله کرده‌اند، اما مانند دیگر بخش‌های جامعه، به یک توافق خوب که به رفع مسالمت‌آمیز مناقشه هسته‌ای منجر شود، امید دارند. یک توافق خوب بی‌تردید به سود همه بخش‌ها، از جمله اصناف خواهد بود. هرچه میزان تعاملات ایران و کشورهای جهان بیشتر شود، امکان واردات ماشین‌آلات و تجهیزات بخش تولید، بیشتر شود و هر چه زمینه برای اینکه تولید موجه شود، بیشتر باشد، قطعا همه بخش‌های کشور نفع خواهند برد و اصناف نیز چون دیگر بخش‌ها از این سیاست‌ها استقبال می‌کنند. اگر تنها اثر یک توافق خوب، کاهش انتظارات تورمی و ابهام در چشم‌انداز اقتصاد کشور باشد هم به‌نظر من، می‌تواند کمک شایانی به کشور کند.

اطلاع‌رسانی درمورد تادیه مبلغ باقیمانده سرمایه پرداخت نشده

شرکت بیمه اتکایی سامان (سهامی عام) نماد: اتکاسا
به شناسه ملی ۱۴۰۱۰۷۴۷۴۸۵ شماره ثبت: ۵۹۱۳۲۶

بیمه اتکایی سامان
SAMAN REINSURANCE

بر اساس ماده ۳۵ لایحه اصلاحی قسمتی از قانون تجارت، آن‌دسته از سهامداران محترم شرکت بیمه اتکایی سامان (سهامی عام) که تاکنون مبلغ تادیه سرمایه را پرداخت ننموده اند، از تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ لغایت ساعت ۱۲ شب ۱۴۰۲/۰۵/۰۱ به مدت یک‌ماه مهلت خواهند داشت تا مبلغ باقیمانده را به همراه خسارت دیرکرد معادل نرخ سود بانکی به علاوه ۴ درصد سالانه (مجموعاً ۲۱ درصد) به صورت روز شمار پرداخت نمایند. جهت واریز، ازطریق شناسه پرداخت که شامل کد ملی برای اشخاص حقیقی و شناسه ملی برای اشخاص حقوقی می‌باشد. به حساب شماره ۸۰۱-۸۱۰-۳۲۰۵۲۰۹-۳ (شماره شبا: IR۲۲۰۵۶۰۰۸۰۱۸۱۰۰۳۲۰۵۲۰۹۰۰۳) نزد بانک سامان به نام شرکت بیمه اتکایی سامان اقدام نمایند و رسید واریز وجه به همراه مشخصات کامل سهامداران و اطلاعات تماس ظرف مهلت مقرر به دفتر مرکزی شرکت و یا شماره موبایل ۰۹۳۶۰۴۳۹۳۳۶ و یا به پست الکترونیک شرکت به نشانی Info@samanre.com ارسال نمایند.

** همچنین سهامداران محترم می‌توانند با مراجعه به تارنمای www.Samanre.com و ورود به منوی سهامداران پرتال سهامداران از خدمات الکترونیک واریز مبلغ تعهدشده و سایر امکانات استفاده نمایند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۹۱۰۰۲۱۵۴ داخلی ۱ و ۹۱۰۰۸۸۸۷ داخلی ۸۸۸۷ تماس حاصل فرمایید.

به استناد مفاد مواد ۳۵ الی ۳۸ لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت، شرکت موظف است سهام سهامدارانی را که مبلغ خود را به همراه خسارت دیر کرد در مهلت یک ماه پرداخت ننمایند از طریق فرابورس به فروش برساند.

از سهامداران محترم درخواست می شود جهت اطلاع از جدول محاسبه مبنای پرداخت روزانه، به سایت سامانه اطلاع رسانی جامع ناشران (کدال) سازمان بورس و اراق بهادار (نماد اتکاسا) مراجعه نمایند.

هیأت مدیره شرکت بیمه اتکایی سامان (سهامی عام)

«آگهی مناقصه خرید کالا»

نوبت اول
شناسه ۱۵۱۵۱۲۶

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان همدان
(سهامی خاص)

مناقصه شماره ۱۵-۱۴۰۲ یک مرحله‌ای (مناقصه عمومی)

شماره مجوز: ۱۴۰۲/۲۳۴۴

موضوع مناقصه: خرید لوله فولادی گاز با مشخصات ذیل:

ITEM NO	DESCRIPTION	TOTAL QTY	VALUE	برنامه زمانبندی تحویل کالا
	LINE PIPES, API GRADE B , E.R.W. BLACK BEVELLED ENDS DOUBLE RANDOM LENGTH OF 12 METERS FOR 2" & LARGER, AND SQUARE ENDS SINGLE RANDOM LENGTH OF 6 METERS FOR 1-1/2" & SMALLER, MATERIAL, MANUFACTURING, DIMENSIONS, TESTING, TOLERANCES AND MARKING ACCORDING TO IGS-M-PL-001-2(1)&IGS-M-PL-001-1(1) NOTE: PIPE TO BE USED FOR GAS DISTRIBUTION NET WORKS مطابق با آخرین استاندارد شرکت ملی گاز ایران در ادامه مارکینگ شماره قرارداد به همراه عبارت شرکت "گاز استان همدان" اضافه گردد. پیشنهاد سازندگان درخصوص اختصاصی کردن مارکینگ اخذ، و روش مناسب در این جهت منظور گردد. NOM.SIZE IN. OD(IN. MM) WT(IN. MM) SCH			زمان کل پیمان ۱۰۰روز در نظر گرفته شود.
01	6" (6.625 168) 0.172" IGS-M-PL-001-2(1)	13.000		
02	2" (2.375 60) 0.154" IGS-M-PL-001-1(1)	20.000		
03	3/4" (1.050 26.7) 0.113" IGS-M-PL-001-1(1)	15.000		
	TOTAL VALUE	48.000		

شرح مختصر کار:

۱- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۶/۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ (پنج میلیارد و ششصد و چهل میلیون) ریال می‌باشد.
۲-شرکت کنندگان باید عضو سامانه توانیران و همچنین وندور لیست سامانه EP وزارت نفت باشند.
۳-مدت اجرای پروژه ۱۰۰ روز می‌باشد.
٤- متقاضیان باید عضو سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir باشند.
۶- قیمت متناسب پیشنهاددهندگان بر اساس دستورالعمل ارزیابی مالی و قیمت متناسب صنعت نفت (فرایند دامنه قیمت)، تعیین می‌گردد.
۷-ضمانت‌نامه شرکت در فرایند ارجاع کار باید از آخرین مهلت پیشنهاد قیمت (به تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۸) به مدت سه ماه (تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۷/۱۸) اعتبار داشته باشد.
۸-شرکت‌های متقاضی باید دارای صورت‌های مالی حسابرسی شده باشند.

متقاضیان شرکت در مناقصه تا ساعت ۱۹ شنبه به تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ مهلت دارند نسبت به دریافت اسناد مناقصه به سایت سامانه تدارکاتی الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

مهلت بارگذاری پیشنهادات حداکثر تا ساعت ۱۰:۰۰ یکشنبه به تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۸ و بازگشایی پاکات دوشنبه ۱۴۰۲/۰۴/۱۹ ساعت ۱۰:۰۰ می‌باشد.

تلفن: ٤- ۸۲۶۰۵۷۱ - ۸۰۳ ۸۲۶۱۰۷۵ - ۳
دورنویس: ۳۸۲۵۶۲۰۷ - ۰۸۱
آدرس اینترنت: WWW. nigc-hm . ir

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۰۵

روابط عمومی شرکت گاز استان همدان

آگهی تحدید حدود اختصاصی

۲۶۵ م الف

نظر به اینکه هیئت اختلاف مستقر در ثبت گناوه؛ مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای سهراب بهروزی را نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۴۴۷۳۶ متر مربع پلاک ۹۱۲ واقع در بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۲/۷۳۹ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۵۹۴۴ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۲ تایید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۲ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای سهراب بهروزی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می‌رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۴/۳۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می‌شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند واخواهی نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورت‌جلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می‌شود. معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین‌نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۰۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می‌شود./

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳

محمد جهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

آگهی تحدید حدود اختصاصی

۲۶۲ م الف

نظر به اینکه هیئت اختلاف مستقر در ثبت گناوه؛ مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای سهراب بهروزی را نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مشهور به رودراز به مساحت ۲۷۷۵۹/۸۰ مترمربع پلاک ۹۱۲ واقع در پوزگاه گناوه بخش ۶ بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۲/۷۳۸ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۶۴۷۶ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۲ تایید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۲ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای سهراب بهروزی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می‌رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۴/۳۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می‌شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند واخواهی نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورت‌جلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می‌شود. معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین‌نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۰۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می‌شود./

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳

محمد جهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

شبکه تبادل فناوری، گلوگاه ارتباط صنعت با دانش‌بنیان‌ها

صنایع بی‌بهره از دانش روز محکوم به زوال هستند

مهتاب دمیرچی
editor@smtnews.ir

توسعه ارتباط صنعت و دانشگاه به‌دلیل اثرات و پیامدهای بسیار مثبت آن در ایجاد تحولات فناورانه، اقتصادی و اجتماعی از دیرباز موردتوجه استراتژیست‌ها، سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان دانشگاهی و صنعت قرار داشته و تلاش‌های فراوانی برای ایجاد پیوندی اثربخش بین صنعت و فناوران بیرون‌آمده از دل دانشگاه انجام گرفته است. کارشناسان معتقدند که دانشگاه و صنعت از مهم‌ترین و اثرگذارترین نهادها در توسعه اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و پیشرفت‌های اقتصادی و فناورانه جامعه هستند. اهمیت در ارتباط میان علم و فناوری، ادغام علم و صنعت، ظهور صنایع برمبنای علم، استفاده از علم به‌عنوان روش‌هایی برای به‌وجود آوردن مزیت‌های رقابتی در بخشی از شرکت‌ها و نیز جهانی‌سازی اقتصاد و بین‌المللی‌سازی فناوری، برخی از دلایلی هستند که ارتباطات مشترک میان شرکت‌ها و سازمان‌های تحقیقاتی را توجیه می‌کنند. قرن ۲۱ رقابت بین‌المللی اقتصادی بر پایه دانش است. رقابت در بازار فناوری محور امروز جهان مستلزم ادغام دانش‌های نوین با صنعت است. صنعتی که بی‌بهره از دانش روز باشد، محکوم به زوال و دانش بدون کاربرد در صنعت بی‌ارزش قلمداد می‌شود و این یعنی پیوند دانشگاه با صنعت. شبکه تبادل فناوری که زیرمجموعه معاونت علمی و فناوری اقتصاد دانش‌بنیان است چند سالی می‌شود که به‌عنوان رابط میان صنعت با اکوسیستم دانش‌بنیان شناخته می‌شود؛ این نهاد با نیازسنجی صنوف مختلف در صنعت در پی شناسایی راه‌حل‌های برآمده از دانش‌بنیان‌ها است.

صمت در گزارش امروز به معرفی و روند فعالیت شبکه تبادل فناوری و نقش آن در کاربرد دستاوردهای دانش‌بنیان‌ها در صنوف مختلف صنعتی پرداخته است.

یکی دیگر از سازکارهای شبکه تبادل فناوری، ترویج و تبادل فناوری است که در این راستا هر ۲ هفته یک بار رویدادی با عنوان سه‌شنبه‌های فناوری برگزار می‌شود

بروزرسانی، برگ برنده دانش‌بنیان‌ها

امروزه صنایع کشور بیش از هر چیز نیازمند بروزرسانی است. به‌اعتقاد بسیاری از فناوران، بیشتر محصولات فناورانه تاریخ مصرف دوساله یا شاید هم کمتر دارند و اگر محصولی که ۲ سال پیش تولید شده است، متناسب با نیازهای روز تغییر نکرده باشد، عمر زیاد و خواهان قبلی را نخواهد داشت. دانش‌بنیان‌ها باید خود را با آنچه نیاز صنایع است، به‌روز کنند.

به‌عبارت دیگر، اگر هر سازمانی توانست خود را به‌روز کند، در جامعه هدف ماندگار خواهد شد، در غیر این صورت، رو به‌اضمحلال می‌رود. برای مثال، یک زمانی کفش ملی به روسیه صادر می‌شد، اما امروز کمتر بازاری مخاطب کفش ملی است یا در مثالی دیگر، روزگاری شرکت علاءالدین، بزرگ‌ترین تولیدکننده چراغ والور بود، اما از آنجا که نتوانست پابه‌پای فناوری روز پیش رود، در نهایت نتوانست جایگاه خود را در بازار حفظ کند.

در واقع، یکی از فرآیندهای اعتمادسازی صاحبان صنایع بزرگ به‌روز بودن دانش‌بنیان‌ها است.

در اصل خدمات‌دهی متناسب با بازار هدف از سوی دانش‌بنیان‌ها از دیگر فرآیندهای مهم دانش‌بنیان‌ها در راستای باز شدن راه‌شان به صنایع داخلی کشور است. شناخت نیاز بازار، برگ برنده هر تولیدکننده است. ذائقه اصلی بازار در حرکت‌های آهسته و گام‌به‌گام شناخته می‌شود. بهتر است پیش از صرف میلیون‌ها تومان برای تولیدات با تیراژ بالا؛ چند نمونه اولیه برای شناسایی مخاطب تولید شود. متاسفانه راه برای جا افتادن در چرخه صنعتی کشور هنوز زیاد است و بیشتر شرکت‌های دانش‌بنیان نتوانستند تعاملات تجاری جدی با کارخانه‌داران بزرگ و صاحبان صنایع در کشور برقرار کنند و بیشتر تعاملات ما جسته‌گریخته بوده است. گفتنی است، بیشتر این افراد هم برای به‌روزآوری هزینه جدی نمی‌کنند.

از شبکه تبادل فناوری نانو تا همه دانش‌بنیان‌ها

سید محمدامین علوی در جلسه بررسی فعالیت‌های شبکه تبادل فناوری با حضور اصحاب رسانه ضمن معرفی شبکه تبادل فناوری بااشاره به روند نیازسنجی صنایع و معرفی آنها به شرکت‌های دانش‌بنیان گفت: در ابتدا فعالیت این شبکه در سال ۹۴ منحصر به فناوری نانو می‌شد و در جریان ارتباط با صنعت، نیازهای صنایع را شناسایی کردیم و به ۱۵۰ شرکت فناوری که در آن زمان در حوزه نانو فعال بودند، معرفی می‌کردیم و راه‌حل ارائه می‌دادیم. وی با بیان اینکه از این طریق شرکت‌ها به صنعت معرفی می‌شوند، ادامه داد: از سال ۹۷ فعالیت‌های این شبکه توسعه و گسترش پیدا کرد و با حذف تبادل فناوری نانو از عنوان این شبکه، کل شرکت‌های فعال در اکوسیستم توانستند از خدمات این شبکه تبادل فناوری بهره‌مند شوند. در واقع، این شبکه ماهیت حقوقی پیدا و با اصناف مختلف در صنعت شروع به تبادل فناوری کرد. به‌واسطه کارگزاران فعال در شبکه تبادل فناوری راه‌حل‌هایی را که شرکت‌های دانش‌بنیان برای رفع موانع ایجاد کردند، ارزیابی و بعد به شرکت‌های صنعتی معرفی می‌کنیم. تا به امروز بیش از هزار و ۵۰۰ مشتری از سوی شرکت‌های فناور داریم و ۲۲ صنف صنعتی حضور دارند و از بیش از ۴۰۰ شرکت صنعتی بازدید به عمل آمد و در این بازدیدها، نیازهای این شرکت‌ها احصا شد.

مدیر شبکه تبادل فناوری، عدم‌اتصال فناوران با بخش‌های صنعتی را از دغدغه‌های شرکت‌های دانش‌بنیان عنوان کرد و گفت: یکی از شکاف‌های اصلی که تا پیش از تاسیس این شبکه وجود داشت، عدم‌اتصال شرکت‌های دانش‌بنیان به شرکت‌های صنعتی بود. با در نظر گرفتن تجارب جهانی و مطالعه روی آن فهمیدیم که باید در این گلوگاه شبکه‌ای تاسیس شود که برای دانش‌بنیان‌ها بازار ایجاد کند و از طرفی، راه‌حل‌های فناورانه به صنعت ارائه بدهد. در این مسیر، صاحبان صنایع برای معرفی راه‌حل‌ها هزینه‌ای صرف نمی‌کنند.

▣ موفقیت ۵۰۰ پروژه دانش‌بنیان در شبکه تبادل فناوری

وی تاکید کرد: در واقع مشاهده کردیم که در سایر کشورها هزینه‌های مربوط به تحقیق و توسعه و رفع مشکلات برعهده صنایع است، اما در کشور ما باید از صنایع ملتمسانه درخواست کنیم تا از راه‌حل‌های ارائه‌شده از سوی شرکت‌های دانش‌بنیان استفاده کنند.

▣ هدف‌گذاری توسعه فناوری

مدیر شبکه تبادل فناوری با بیان اینکه برای توسعه حوزه‌های فناوری، ۴ حوزه را هدف‌گذاری کردیم، افزود: نفت و گاز و انرژی، فولاد و معدن، آب و محیط‌زیست و ساخت‌وساز ۴ حوزه‌ای هستند که در آن هدف‌گذاری انجام گرفته است و برای آن در مجموع ۸۰ کارگزار زمینه همکاری شرکت‌های فناور با صنایع را فراهم می‌کند. در این سال‌ها استقبال خوبی از توانمندی شرکت‌های دانش‌بنیان شده است که تاکنون ۸۰ کارگزار فعال داریم و در استان‌ها هم مستقر هستند، اما ۳۰ مورد از آنها به‌دلیل اینکه صنایع در تهران فعالیت بیشتری دارند، در تهران مستقر هستند.

وی افزود: کارگزاران، افراد و متخصصانی هستند که به زبان فنی، می‌توانند نیاز صنایع را بازتعریف کنند. در واقع، آنها می‌توانند به زبان مشترک میان دانش‌بنیان‌ها و صنایع برسند. به‌عبارت روشن‌تر، مشاور و کاتالیزور این چرخه هستند. یکی از نقش‌های آنها این است که به نیازسنجی داخل صنایع و بعد به شناسایی شرکت دانش‌بنیان در راستای آن نیاز می‌پردازند.وی در ادامه گفت: از بیش از هزار و ۶۰۰ واحد صنعتی بازدید شده است و بعد از بررسی‌های لازم ۴۵۰ پروژه خاتمه‌یافته داشته‌ایم.

وی گفت: ۲۵۰ پروژه حل مسئله در حال اجرا هستند و ۷۵ رویداد توانمندسازی نیز اجرایی شده است. پروژه موفق از دید ما این است که تاییدیه اتمام پروژه از سوی صنایع صادر شده باشد.

▣ اقدامات شبکه تبادل فناوری در سال ۱۴۰۱

علوی خاطرنشان کرد: در سال گذشته، ۶۸۲ تقاضای احصاشده به این شبکه و ۱۰۴ تقاضا با موفقیت اجرایی شده و ۲۱۴ پروژه در سال گذشته در حال جریان است. هدف، ارائه بهترین راه‌حل با بهترین کیفیت و کمترین زمان و نرخ مناسب برای صنایع است. معمولا پروژه‌هایی انتخاب می‌شوند که برای شرکت‌های دانش‌بنیان صرفه کافی اقتصادی داشته باشند؛ آن دسته از نیازهایی که پیش‌پاافتاده هستند یا صرفه چندانی برای دانش‌بنیان‌ها ندارند و از طرفی، صاحبان صنایع راه‌حل‌های موازی دیگری برای حل آن دارند، کنار گذاشته می‌شوند. در برخی مواقع هم، برای نیازهای صنایع راه‌حلی در منابع و داده‌های معاونت علمی یا ستاد نانو یافت نمی‌شود. در واقع نیاز وجود دارد که اتفاقا بازار هم دارد، اما فناوری برای آن ساخته نشده است که این نیاز را هم در قالب یک مسئله از دل صنعت به‌عنوان چالش‌ها به دانش‌بنیان‌ها معرفی می‌کنیم. در واقع به‌شرطی که صنایع پای کار بایستند و خواهان رفع نیازهای خود باشند، در قالب فراخوان در اختیار دانشگاه‌های پارک‌های علم و فناوری پژوهشگاه‌ها یا مراکزی که فعالیت استارت‌آپی دارند، قرار می‌دهیم.

▣ اجرای چالش‌های نوآورانه

مدیر شبکه تبادل فناوری با بیان اینکه ۱۶ چالش فناورانه و نوآورانه با موفقیت به پایان رسیده است، گفت: تاکنون ۷۰ فراخوان منتشر و ۲۴ مورد آن در جریان است و همچنین ۱۹۰ طرح از این چالش‌ها شناسایی و ۲۳ فناوری به صنایع ارائه و در راستای رفع نیاز صنایع کاربردی شده است. در واقع به‌شرطی که صنایع خواهان دانش‌بنیان شدن باشند، شبکه تبادل فناوری آماده همکاری همه‌جانبه است. در اصل یا راه‌حل دارد یا ندارد که در شرایط نبود راه‌حل دانش‌بنیان، طی یک زمان‌بندی، تیم‌سازی و تیم‌یابی می‌کنیم و به فناوری موردنیاز می‌رسیم.

▣ سه‌شنبه‌های فناوری، راهی برای تبادل فناورانه

وی برگزاری سه‌شنبه‌های فناوری را از دیگر برنامه‌های این شبکه در راستای معرفی توانمندی‌های شرکت‌های فناور به صنایع دانست و افزود: یکی دیگر از سازکارهای شبکه، ترویج و تبادل فناوری است که در این راستا هر ۲ هفته یک بار رویدادی با عنوان سه‌شنبه‌های فناوری برگزار می‌شود. در این رویداد به‌طورعمده شرکت‌های فناور توانمندی خود را ارائه می‌دهند و عمده مخاطب در این برنامه کارگزاران هستند که با حوزه فعالیت شرکت‌های فناور آشنا می‌شوند تا در ارتباط با صنایع بتوانند دسترسی راحت‌تری به راه‌حل‌ها داشته باشند. در کل، مکانیزم حمایتی این شبکه در راستای اثبات فناوری به صنایع و کاهش ریسک صنایع، اعطای تسهیلات و خدمات موردنیاز است.

علوی بااشاره به نحوه حمایت‌های مالی بخش صنایع از طرح‌های فناورانه توضیح داد: ما تنها با برگزاری چالش‌ها اقدام به مشارکت بخش‌های صنعتی در توسعه فناوری‌های شرکت‌های دانش‌بنیان می‌کنیم، چرا که بخش‌های صنعتی تمایلی به سرمایه‌گذاری در طرح‌های تحقیق و توسعه ندارند.

وی در پاسخ به سوال خبرنگار صمت مبنی بر تعاملات بین‌المللی دانش‌بنیان از طریق شبکه تبادل فناوری گفت: قرار است تعاملات بین‌المللی خود را افزایش دهیم و با همکاری مرکز تعاملات بین‌المللی فناوری قصد داریم دانش‌بنیان‌ها را به کشورهایی که نیاز به فناوری‌های نوظهور در ایران دارند، معرفی کنیم و با آنها وارد تعامل شویم.

▣ دستاوردهای رفع نیازهای صنعتی

وی بااشاره به دستاوردهای فناورانه در راستای رفع چالش‌های صنایع گفت: یکی از چالش‌های صنعت نفت کشور در میدان‌های نفتی مشترک است،زیرا از سال‌های گذشته، کشورهایی که با ایران میدان نفتی مشترک دارند، با حفاری‌های انحرافی در زمان کمتر اقدام به استخراج نفت می‌کنند، اما این فناوری در کشور وجود ندارد.

مدیر شبکه تبادل فناوری تجهیزات موردنیاز برای حفاری‌های افقی میادین نفتی را دستگاه حفاری هدایت‌پذیر دورانی یا Rss نام برد و گفت: در دنیا ۳ تا ۴ شرکت اقدام به تولید این دستگاه می‌کنند و تنها خدمات این دستگاه به سایر کشورها صادر می‌شود و از اعطای این دستگاه به کشورهای دیگر خودداری می‌کنند.

علوی ادامه داد: ما با انعقاد تفاهمنامه‌ای با وزارت نفت، با ایجاد کنسرسیومی با حضور ۳ شرکت توانمند این حوزه، اقدام به طراحی و ساخت دستگاه Rss در کشور خواهیم کرد. به گفته وی، هزینه ساخت نخستین نمونه این دستگاه ۲.۵ تا ۳ میلیون دلار خواهد بود.

وی پکر متورم‌شونده، فیلتر هوای کابین هواپیما و قطعات اپتیکی صنعت هوایی را از دستاوردهای شرکت‌های دانش‌بنیان نام برد.

▣ راه‌حل‌های صنعتی از جنس نانوفناوری

رئیس شبکه تبادل فناوری در توضیح چند نمونه از پروژه‌های موفق عنوان کرد: در زمینه برداشت از چاه‌های نفت، وقتی یک چاه به تعمیراتی در سر یا درون چاه نیاز دارد، به یک فناوری به نام پکر فلاد نیاز است که دارای یک قسمت پلیمری متورم‌شونده است. این فناوری قبلا توسط شرکت‌های خارجی تامین و اجرا می‌شد، اما یکی از شرکت‌های دانشگاه صنعتی شریف با تحقیق و توسعه روی این فناوری و با حمایت ستاد نانو توانست این نیاز را رفع کند و وارد فرآیند عقد قرارداد شود.

وی افزود: در زمینه فناوری‌های هوایی نیز از رنگ بدنه تا قطعات مختلف درون هواپیما مانند شیشه‌ها، فیلترها و قطعات اپتیکی تهیه و تولید شده‌اند. بیشتر این محصولات به کمک فناوری نانو ساخته شده‌اند و گواهی نانومقیاس نیز دارند. شبکه تبادل فناوری، تسهیلگری‌ها و حمایت‌هایی نیز برای دانش‌بنیان‌ها و فناوران در نظر می‌گیرد تا بتوانند در زمینه حل چالش‌های صنعتی نقش‌آفرینی کنند.

سخن پایانی

باتوجه به موارد یادشده، دانش‌بنیان‌ها باید خود را با آنچه نیاز صنایع است، به‌روز کنند. به‌عبارت دیگر، اگر هر سازمانی توانست خود را به‌روز کند، در جامعه هدف ماندگار خواهد شد. از طرفی، در کنار روزآمدی دانش‌بنیان‌ها برای بسته شدن شکاف میان بکارگیری فناوری‌های مدرن و واحدهای صنعتی، صاحبان صنایع بزرگ هم خوب است تا همپای این فناوری به‌روزشده گام بردارند؛ این گام می‌تواند توجه و نظر عمیق به فعالیت‌های دانش‌بنیان‌ها باشد یا به‌عبارت روشن‌تر، روزآمدی شاه‌کلید توسعه صنعت با توان دانش‌بنیان‌ها است.

با در نظر گرفتن تجارب جهانی و مطالعه روی آن فهمیدیم که باید در این گلوگاه شبکه‌ای تاسیس شود که برای دانش‌بنیان‌ها بازار ایجاد کند و از طرفی، راه‌حل‌های فناورانه به صنعت ارائه بدهد

یادداشت

صنعت هوایی نیازمند کمک‌های دولتی

بهرام سلطان‌محمد
فعال دانش‌بنیان

صنعت هوانوردی جزو صنایع پیشرو و پیشران در دنیاست که در لبه تکنولوژی قرار گرفته است. باتوجه به ارزش ۱۱ میلیارد دلاری بازار ناوگان هوایی، بازار ۵ میلیارد دلاری تعمیر و نگهداری و بازار تحقیق و توسعه یک میلیارد دلاری که زمینه ایجاد بازاری ۱۷ میلیارد دلاری را فراهم آورده است، بنابراین باید گفت، توسعه ناوگان هوایی کشور متناسب با میانگین جهانی، می‌تواند زمینه‌ساز ایجاد ۳۴۱ هزار شغل شود. گفتنی است، کشور حداقل به ۳۶۶ فروند هواپیما نیاز دارد که برای تامین آن تا سال ۱۴۱۰ حدود ۳۶ میلیارد دلار نیاز است تا ایران با میانگین دنیا همگام شود. گفتنی است، دانش‌بنیان‌ها توانایی کافی در حل معضلات مربوط به فرسودگی و تعمیر و نگهداری صنعت هوایی را دارند که به‌تبع آن می‌توانند در کنترل هزینه‌ها نقش‌آفرین باشند. رشد و توسعه دانش‌بنیان‌ها در صنعت هوایی کشور نیازمند صبر و حوصله زیاد متولیان و فعالان این حوزه است، چرا که بازگشت سرمایه معمولا در بازه زمانی طولانی‌تری نسبت به دیگر صنایع مشابه نظیر خودروسازی اتفاق می‌افتد. در چند سال اخیر متاسفانه سرمایه‌گذاری لازم در صنعت هوایی کشور انجام نشده است،در حالی که این صنعت در دنیا هم به‌عنوان یک صنعت زیرساختی به حساب می‌آید و دولت‌ها نقش بسیار مهمی در توسعه شرکت‌های هواپیمایی دارند. با اینکه بیشتر این شرکت‌ها خصوصی هستند، اما پشتیبانی دولتی و سرمایه اولیه دولتی بوده که این شرکت‌ها را تبدیل به غول‌های بزرگ صنعت هوایی در جهان کرده است. توسعه و پیشرفت در حوزه صنایع هوایی از توان شرکت‌های کوچک خصوصی برنمی‌آید و نیازمند سرمایه‌گذاری دولتی است؛ چرا که صنعت هواپیمایی یک صنعت سرمایه‌بر است و هزینه‌های زیادی را می‌طلبد تا به تولید برسد. همچنین زمان زیاد هم می‌طلبد تا شرکتی بتواند در این زمینه رشد کند و توسعه یابد. تولیدات در این صنعت زمانی می‌تواند مورداستفاده قرار گیرد که استانداردهای جهانی آن را تایید کرده باشد تا در نهایت به چرخه مصرف برسد.

تامین ایمنی، دیگر موضوعی است که اهمیت زیادی دارد و بی‌شک برای تامین ایمنی باید سرمایه دولتی در جریان توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان این حوزه قرار بگیرد. باتوجه به برگشت درازمدت سرمایه در حوزه صنایع هوایی غیرممکن است که بخش خصوصی بتواند استارتر این حوزه باشد، چرا که علاوه بر هزینه‌های بالایی که برای شروع فعالیت می‌طلبد، در مدت زمان کوتاه بی‌بازده است. به‌طور خوشبینانه یک شرکت دانش‌بنیان باید دست‌کم بین ۸ تا ۱۰ سال فعالیت کند تا محصول کار و فعالیت خود را برداشت کند. این صنعت نقطه مقابل خودروسازی است که معمولا شرکت‌های خودروسازی صرفه اقتصادی خوبی را تجربه می‌کنند، هرچند در این صنعت هم موفق عمل نکرده‌ایم و پیشرفت‌های موردانتظار حاصل نشده است. یکی از اصلی‌ترین نیازهای کشور در صنعت هوایی پهپادهایی هستند که خدمات غیرنظامی ارائه می‌دهند. گفتنی است، اگر دانش‌بنیان‌ها در این زمینه فعالیت کنند، علاوه بر اینکه زودتر به نتیجه می‌رسند، توان علمی و فناورانه ما پاسخگو است، البته به‌شرطی که حمایت اولیه از سوی نهادهای دولتی نظیر معاونت علمی صندوق‌های مربوطه اتفاق بیفتد. ساخت پهپاد می‌تواند یک عرصه مهم برای فناوران به‌حساب بیاید. به‌عبارت روشن‌تر، اگر دانش‌بنیان‌ها در این زمینه فعالیت داشته باشند، برد بیشتری را تجربه می‌کنند. بی‌شک توان کافی برای توسعه صنعت هوایی دارند و می‌توانند نقش‌آفرینی کنند. برای بالفعل شدن ظرفیت‌های دانش‌بنیان در صنایع‌هوایی افزون بر سرمایه‌گذاری، نیازمند توسعه زیرساخت‌های آزمایشگاهی هستیم. متاسفانه به‌دلیل فراهم نکردن زمینه برای رشد دانش‌بنیان‌ها بسیاری از نخبگان این حوزه جذب شرکت‌های بزرگ هواپیمایی در سراسر جهان شدند و امروز در کشورهای پیشرفته و شرکت‌های رده بالای صنعت هوایی دنیا فعالیت می‌کنند. توسعه پروژه‌های محصول‌محور باید با نظارت دانشگاه و توسط شرکت‌های دانش‌بنیان دنبال شود. اگر بتوانیم شبکه‌ای از شرکت‌های دانش‌بنیان این حوزه را گرد هم بیاوریم، کمک ویژه‌ای به طراحی و توسعه محصولات دانش‌بنیان فناوری هوایی صورت می‌گیرد و در این مسیر، مصمم هستیم.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

نوبت اول ۲۹۱ م الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیتی ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۱۴۸۹ مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندر گناوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فاطمه کمالی فرزند غلامعباس به شماره شناسنامه ۷۰۶ کدملی ۳۵۳۹۶۷۹۱۱۱ صادره از گناوه رانسبت به ۲۶۵۹ سهم مشاع از ششدانگ عرصه واعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۹۳۹۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۳۶۱ اصلی واقع در مال‌قائد گناوه خریداری مع‌الواسطه از آقای/خانم سیده صغری موسوی و شرکاء محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به مراجعه ذیصلاح قضایی نمی‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۸

محمد چهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

دریچه

آنچه باید درباره مالیات بدانید

مالیات اصناف یکی از منابع مهم درآمد مالیاتی دولت‌ها است که جزئیاتی مانند مبلغ یا نحوه پرداخت آن به‌صورت سالانه یا ماهانه و... توسط دولت‌ها تعیین می‌شود. مالیات اصناف و محاسبه مالیات مشاغل در گروه مالیات‌های مستقیم قرار دارد و اصناف باید مبلغی را تحت عنوان مالیات بر درآمد به دولت پرداخت کنند. مالیات بر درآمد نیز همان‌طور که از نام آن پیداست، باتوجه به میزان درآمد و محاسبه مالیات اصناف، بنگاه‌ها و شاغلان تعیین می‌شود. به این منظور که هر فرد یا صنفی که در کشور به‌نوعی کسب درآمد دارد، موظف است درصدی از درآمد و عایدی خود را تحت عنوان مالیات پرداخت کند. از طرفی درآمد افراد و مشاغل تا سقف مشخصی معاف از مالیات است و با گذشتن درآمد از سقف تعیین‌شده، درصد مالیات با روندی صعودی افزایش پیدا خواهد کرد. درباره مالیات غیرمستقیم به‌شکل مالیات بر ارزش افزوده نیز همه افراد مشمول ۹ درصد پرداخت مالیات هستند که با جمع آن با مالیات مستقیم، مالیات اصناف و مشاغل تا سقف ۳۵ درصد هم می‌رسد. در بین اصناف و مشاغل موجود در کشور نیز برخی گروه‌های شغلی وجود دارند که باتوجه به نوع فعالیت یا مقدار درآمد از پرداخت مالیات اصناف و مشاغل معاف خواهند شد. کمترین مالیات اصناف موجود در کشور متعلق به اصناف و مشاغل فرهنگی است. اصنافی که در مناطق محروم یا کمتر توسعه‌یافته نیز شروع به‌کار کنند، می‌توانند از برخی خدمات معافیت‌های مالیاتی یا مالیات نرخ صفر بهره‌مند شوند.

اصناف برای طی کردن روند پرداخت مالیات، ابتدا باید اظهارنامه مالیاتی خود را ثبت و سپس باتوجه به میزان درآمد و عایدی که دارند، مبلغی به‌عنوان مبلغ مالیات برای آنها تعیین می‌شود که باید در زمان مقرر نسبت به پرداخت آن اقدام کنند. در ادامه درباره شیوه پرداخت و مراحل آن توضیحات کامل را ارائه خواهیم داد.

چه کسانی مشمول پرداخت مالیات اصناف هستند؟

افرادی که مشمول پرداخت مالیات اصناف هستند، باتوجه به نوع فعالیتی که دارند و میزان درآمدشان به ۳ طبقه مجزا تقسیم می‌شوند که به شرح زیر است:

طبقه یک: مودیان مالیاتی که آخرین درآمد یا درآمد ابرازی در اظهارنامه ۲ سال آخر آنها بیش از ۵.۵ میلیارد تومان (۵۵ میلیارد ریال) باشد. مانند مالکان هتل، کارخانه، فروشگاه‌های زنجیره‌ای، بیمارستان‌ها و...

طبقه دو: مودیان مالیاتی که آخرین درآمد یا درآمد ابرازی در اظهارنامه ۲ سال آخر آنها بین ۱.۸ میلیارد و ۵.۵ میلیارد تومان (۱۸ میلیارد تا ۵۵ میلیارد ریال) باشد. طبقه سه: کسب‌وکارهای کوچکی که خدمات مختلف ارائه می‌دهند و درآمد آنها در راستای خدماتی ارائه‌شده خواهد بود. به بیان دیگر هر کسب‌وکاری که در طبقه یک و دو نباشد در دسته سوم قرار می‌گیرد.

تمامی کسب‌وکارهایی که فعالیت خود را به‌تازگی شروع کرده‌اند، موظفند حداکثر تا ۴ ماه پس از فعالیت، اطلاعاتی از قبیل نوع فعالیت و صنف خود را به سازمان امور مالیاتی اعلام کنند. این کار علاوه بر جلوگیری از جریمه‌های مالیاتی سنگین، شرایطی را فراهم خواهد کرد تا اصناف موردتایید سازمان امور مالیاتی بتوانند از برخی معافیت‌های مالیاتی بهره‌مند شوند.

مشمولان تبصره ۱۰۰

شرایط اقتصادی کشور در سال‌های اخیر و تورم موجود باعث شده دولت تمهیداتی را برای تسهیل پرداخت مالیات اصناف مختلف در نظر بگیرد که یکی از این تدابیر ماده ۱۰۰ قانون مالیات اصناف است که براساس آن اصناف و صاحبان کسب‌وکارهایی که درآمدشان یا مجموع فروش کالا و خدمات‌شان در سال ۱۴۰۰ تا ۳۰ برابر مبلغ معافیت مالیاتی موضوع ماده ۸۴ ق.م.م باشد و اظهارنامه خود را در زمان مقرر و به‌صورت دقیق ارائه دهند، می‌توانند از معافیت مالیاتی بهره‌مند شوند. مودیانی که تا مهلت مقرر یعنی ۳۱ خرداد، فرم استفاده از تبصره ماده ۱۰۰ را تکمیل و ارسال کردند، از انجام بعضی تکالیف مالیاتی نظیر نگهداری اسناد و مدارک موضوع قانون مالیات‌های مستقیم اصلاحیه مصوب ۱۳۹۴، تکمیل و ارائه اظهارنامه مالیاتی و قطعی شدن مالیات تعیین شده معاف هستند.

نحوه محاسبه مالیات اصناف محل اختلاف شد

کشمکش بی‌پایان

گروه اقتصاد
editor@smtnews.ir

کشمکش اصناف و سازمان امور مالیاتی بر سر میزان مالیات، کم‌کم از محدوده صنفی فراتر رفته و برای مردم و مصرف‌کنندگان کالا و خدمات مختلف مشکلات و دردسرهایی را ایجاد کرده است. روز به روز تعداد شکایت‌ها از مواردی که مردم در زمان خرید کالا یا دریافت خدمات، از استفاده از دستگاه پوز محروم و ناچار به پرداخت وجه نقد شده‌اند، بیشتر می‌شود و اگر شکایتی از این دست قبلا فقط به مطب برخی پزشکان محدود بود، حالا تمام اصناف را دربرگرفته، این در حالی است که رئیس سازمان امور مالیاتی معتقد است مالیات بیش از نیمی از صاحبان مشاغل صفر و مالیات حدود ۹۰ درصد کمتر از ۲۰ میلیون تومان برای یک سال تعیین شده است. صمت در این گزارش به مشکلات مالیاتی اصناف پرداخته است.

عکس: آیدا فریدی

اصناف و کسبه پیش از این نیز باتوجه به شرایط رکود اقتصادی به‌ویژه در دو سال کرونا، به میزان مالیات پرداختی معترض بودند، اما امسال رویه دریافت مالیات دچار تغییراتی شده که کار را برای کسبه دشوارتر کرده است

مالیات نیمی از صاحبان مشاغل صفر شد

رئیس سازمان امور مالیاتی اعلام کرد مالیات بیش از نیمی از صاحبان مشاغل صفر و مالیات حدود ۹۰ درصد کمتر از ۲۰ میلیون تومان برای یک سال تعیین شده است. سید هادی سبحانیان در صفحه شخصی خود در توئیتر نوشت: مالیات مقطوع موضوع تبصره ماده ۱۰۰ قانون امور مالیاتی مبتنی بر داده‌های متقنِ عملکرد اقتصادی افراد محاسبه شده است. با همین اطلاعات، مالیات بیش از نیمی از صاحبان مشاغل صفر و مالیات حدود ۹۰ درصد کمتر از ۲۰ میلیون تومان برای یک سال تعیین شده است.

مشکل جدید اصناف با سازمان امور مالیاتی چیست؟

اصناف و کسبه پیش از این نیز باتوجه به شرایط رکود اقتصادی به‌ویژه در دو سال کرونا، به میزان مالیات پرداختی معترض بودند، اما امسال رویه دریافت مالیات دچار تغییراتی شده که کار را برای کسبه دشوارتر کرده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد برای امسال سازمان امور مالیاتی عملکرد تراکنش حساب بانکی، دستگاه کارتخوان (پوز) و سامانه حساب صیادی فروشندگان و کسبه را مبنای مالیات قرار داده و همین رویه به نارضایتی برخی از اصناف منجر شده است. سازمان امور مالیاتی امسال رویه متفاوتی را در پیش گرفته و به‌جای آنکه سود فروشنده را مبنای محاسبات خود قرار دهد، تورم را ملاک قرار داده و در نتیجه صدای اعتراض اصناف بلند شده است. تا سال قبل سازمان امور مالیاتی از طریق توافق با اصناف یا اجرای ماده۹۷ قانون مالیات‌های مستقیم، از مودیان مالیات می‌گرفت، اما امسال این قاعده تغییر و سازمان درصدی از گردش مالی اصناف را به‌عنوان مالیات تعیین کرد. در این روند مشکل این است که سازمان امور مالیاتی جای سود و تورم را در محاسبات خود عوض کرده است؛ یعنی مالیات تا امروز براساس درصدی از سود فروشنده تعیین می‌شد، اما از حالا به بعد تورم مبنای این محاسبات است.

بررسی‌ها نیز حاکی از آن است که امسال سازمان امور مالیاتی عملکرد تراکنش حساب بانکی، دستگاه کارتخوان (پوز) و سامانه حساب صیادی فروشندگان و کسبه را مبنای مالیات قرار داده است. همین رویه نامتعارف به نارضایتی اصناف منجر شده است. به‌گفته فعالان بازار، مشکل اینجا است که سازمان امور مالیاتی جای سود و تورم را در محاسبات خود عوض کرده است؛ به این صورت که مالیات تا امروز براساس درصدی از سود فروشنده تعیین می‌شد، اما از حالا به بعد تورم مبنای این محاسبات است. اما دغدغه‌های مالیاتی اصناف تنها محدود به مبنا قرار گرفتن گردش مالی سامانه صیادی چک، دستگاه کارتخوان و حساب بانکی فروشنده نیست. به گفته برخی از فعالان صنفی، سازمان امور مالیاتی اسناد مالی سنوات گذشته را نیز مبنای وصول مالیات قرار داده است.

> بررسی‌ها نشان می‌دهد امسال سازمان امور مالیاتی عملکرد تراکنش حساب بانکی، دستگاه کارتخوان (پوز) و سامانه حساب صیادی فروشندگان و کسبه را مبنای محاسبه مالیات قرار داده است

مهلت ۱۰ روزه سازمان امور مالیاتی به مودیان صنفی

محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با اشاره به بررسی مشکلات مالیاتی اصناف با حضور وزیر اقتصاد گفت: باتوجه به مراجعات مکرر مسئولان واحدهای صنفی در سراسر کشور به اعضای کمیسیون اقتصادی برای طرح مشکلات و مسائل مربوط به نحوه رسیدگی به اظهارنامه مالیاتی سال جاری، مشکلاتی در حوزه پرداخت مالیات وجود دارد که در گفت‌وگوی هفته گذشته مجلس با وزیر اقتصاد مطرح شد.

به‌گزارش خانه ملت، محمدرضا پورابراهیمی درباره نشست مشترک کمیسیون اقتصادی با وزیر اقتصاد و دارایی، هیأت رئیسه اتاق اصناف و رئیس سازمان مالیاتی برای بررسی مشکلات مربوط به اظهارنامه‌های مالیاتی سال ۱۴۰۲ اظهار کرد: نشست مشترک کمیسیون اقتصادی مجلس با میزبانی وزارت امور اقتصادی و دارایی با حضور احسان خاندوزی وزیر امور اقتصاد و دارایی برگزار شد و باتوجه به اینکه در سامانه مربوط به اظهارنامه‌های نامه مالیاتی اصناف و بازاریان به‌دلیل حجم بار و موارد دیگر اختلالی وجود داشته و خدمات کامل به مودیان صنفی ارائه نمی‌شود، مقرر شد مهلت ده‌روزه‌ای باتوجه به شرایط پیش آمده برای ارائه اظهارنامه‌های مالیاتی داده شود تا مودیان صنفی بتوانند با دقت بیشتر و با تراکم کمتری در ساعات و روزهای پایانی برگه اظهارنامه‌های مالیاتی خود را ثبت کنند.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس افزود: تشکیل کارگروه منتخب با حضور نماینده کمیسیون اقتصادی، سازمان امور مالیاتی و اتاق اصناف ایران در استان‌ها از دیگر مصوبات نشست بود.

با تشکیل این کارگروه مواردی که مورد اختلاف است به‌صورت موردی بررسی و به آن رسیدگی می‌شود تا حقی از کسی ضایع نشود.

پورابراهیمی افزود: همچنین مقرر شد جلسه‌ای با حضور اعضای کمیسیون اقتصادی و سازمان امور مالیاتی و اتاق اصناف ایران برای اصلاح ضرایب مالیاتی تشکیل شود تا با نظر سازمان امور مالیاتی مواردی که قابل اصلاح است مورد بازنگری و اصلاح قرار بگیرد.

استقبال اصناف از تسهیلات مالیاتی مبتنی بر داده

باوجود اظهارات فعالان صنفی سخنگوی سازمان امور مالیاتی اعلام کرد: مالیات مقطوع با لحاظ تمام امتیازات، تخفیفات و ترجیحات تبصره ماده ۱۰۰ برای اصناف و مشاغل قطعا به‌صرفه و عادلانه خواهد بود و چه‌بسا اگر اظهارنامه بدهند مالیات حقه آنها بیشتر هم شود.

به گزارش شادا، سخنگوی سازمان امور مالیاتی با اشاره به اینکه ۳۱ خرداد، آخرین فرصت استفاده از مزایای تبصره ماده ۱۰۰ یا تکمیل و ارائه اظهارنامه ازسوی صاحبان مشاغل است، اظهار کرد: سازمان امور مالیاتی سال گذشته برای اولین بار فرآیند محاسبه و تعیین مالیات مقطوع موضوع تبصره ماده ۱۰۰ قانون مالیات‌های مستقیم را از حالت سنتی به محاسبه سیستمی مبتنی بر داده‌ها برای محاسبه مالیات عادلانه تغییر داد.

وی گفت: تبصره ماده ۱۰۰ قانون مالیات‌های مستقیم برخی از مشاغل و گروه‌هایی را که فروش آنها از یک میزان کمتر باشد، مثلا برای امسال میزان فروش آنها کمتر از ۶ میلیارد و ۷۲۰ میلیون تومان باشد، از انجام بخشی از تکالیف مستثنا کرده و این دسته نیازی به نگهداری دفاتر و مدارک و تسلیم اظهارنامه ندارند و می‌توانند صرفا با چند کلیک با وارد شدن به درگاه خدمات الکترونیکی سازمان امور مالیاتی، مالیات خود را پرداخت کنند.

وی ادامه داد: اشخاص حقوقی که فروش آنها بیشتر از ۶ میلیارد و ۷۲۰ میلیون تومان در کل سال بوده یا به‌دلایل مختلف مالیات مقطوعی که برای آنها در نظر گرفته و در سامانه بارگذاری شده را نمی‌پذیرند یا احساس می‌کنند باید مالیات کمتری را پرداخت کنند، وارد فرآیند تشخیص رسیدگی می‌شوند یا اظهارنامه تسلیم می‌کنند.

موحدی درباره تغییراتی که در اجرای تبصره ماده ۱۰۰ ایجاد شده، گفت: سال گذشته اولین سالی بود که ما متکی به اطلاعات حساب‌های فروشنده و حساب‌های متصل به دستگاه‌های کارتخوان، مالیات را محاسبه می‌کردیم، اما از آنجایی که بسیاری از افراد صاحبان مشاغل و بازاریان شاید از این روند مطلع نبودند و ممکن بود در حساب‌های متصل به دستگاه پوز ارقامی جز درآمد فروش را وارد کنند، نیاز بود اصلاحاتی داشته باشیم تا در محاسبه مالیات آنها اشتباهی رخ ندهد.

وی ادامه داد: تمام سعی ما این بود که بتوانیم فرآیند اجرای قانون را به‌گونه‌ای پیش ببریم که برای صاحبان مشاغل و اصناف مشکلی ایجاد نشود اما امسال ما داده‌های بیشتری در اختیار داریم؛ از جمله داده‌های مختلفی از حساب‌های بانکی، حساب‌های تجاری و سابقه مالیاتی افراد که پیش از این در اختیار نبود و با استفاده از این داده‌ها و با الگوریتم‌ها و قابلیت شناسایی درآمدهای مشمول مالیات سعی کردیم اجرای سیستمی تبصره ماده ۱۰۰ مالیات مقطوع را داشته باشیم و شرایط را برای محاسبه سیستمی و محاسبه هوشمند مالیات اصناف و مشاغل فراهم کردیم.

سخنگوی سازمان امور مالیاتی با قدردانی از اتاق اصناف به‌دلیل همکاری با سازمان امور مالیاتی اظهار کرد: رابطه مثبت و تنگاتنگی بین سازمان و اتاق اصناف برای رسیدن به تفاهمی منطقی در راستای کسب مالیات حقه از مشاغل داشتیم و ۲۰ جلسه در سطوح مختلف با کارشناسان اصناف ازسوی سازمان امور مالیاتی برگزار شد و مباحث را مورد بررسی و تحلیل قرار دادند.

موحدی با بیان اینکه تبصره ماده ۱۰۰ یک فرصت برای تسهیل فعالیت مشاغل خرد و کوچک است، یادآور شد: ۵۲ درصد مشاغل ما اصلا نباید مالیات پرداخت کنند، ۸۲ درصد مشاغل مشمول مالیات، مالیاتی کمتر از ۱۰ میلیون تومان، ۹۰درصد زیر ۲۰ میلیون تومان برای کل سال و تنها ۴ درصد بالای ۳۰ میلیون تومان در سال پرداخت می‌کنند. وی با اشاره به استقبال اصناف از تبصره ماده ۱۰۰ گفت: موجی از استقبال از این امکان را امسال شاهد بوده‌ایم و تاکنون یک میلیون و ۵۰ هزار نفر از صاحبان مشاغل فرم تبصره ماده ۱۰۰ را تکمیل و فقط ۱۹۶ هزار نفر ارائه اظهارنامه را انتخاب کرده‌اند. منطق حکم می‌کند به جهت مزایای تبصره ماده ۱۰۰ که سقف‌هایی در نظر گرفتیم و ضریب فعالیت را نسبت به سال گذشته ۱۵ درصد کاهش دادیم، اصناف متقاضی استفاده از این امکان باشند.

موحدی تسریع در فرآیند مالیات‌ستانی ازسوی سازمان امور مالیاتی و همچنین تسهیل در فرآیند مربوط به مشاغل و اصناف را از مزایای این روش برشمرد و ادامه داد: با این روش با تکیه بر داده‌ها مالیات حقه را محاسبه و از روش‌های سنتی علی‌الرأسی که در سال‌های قبل استفاده می‌شد، عبور کردیم. این فرآیند ساده می‌تواند کار سازمان مالیاتی و مودیان را راحت و به عدالت مالیاتی کمک کند.

موحدی تاکید کرد: مالیات مقطوع با لحاظ تمام امتیازات، تخفیفات و ترجیحات تبصره ماده ۱۰۰ برای اصناف و مشاغل قطعا به‌صرفه و عادلانه خواهد بود و چه‌بسا اگر اظهارنامه بدهند مالیات حقه آنها بیشتر هم شود. وی درباره اشخاص حقوقی که نام آنها در درگاه سازمان امور مالیاتی برای تکمیل فرم تبصره ماده ۱۰۰ نیست گفت: درج نشدن نام برخی اشخاص حقوقی در درگاه سازمان امور مالیاتی به این معنا است که هنوز درباره آن اشخاص در زمینه شمول تبصره ماده ۱۰۰ تصمیم گرفته نشده و این اشخاص بدانند که اگر اطلاعات آنها تا ۲۳ خرداد در درگاه سازمان امور مالیاتی بارگذاری نشد، باید از طریق اظهارنامه مالیات خود را پرداخت کنند.

سخن پایانی

بنا بر ادعای مودیان و کارشناسان اقدامات اخیر سازمان امور مالیاتی مبنی بر تغییر شیوه مالیات‌ستانی از سنتی به نوین یا همان تراکنش‌محور با شکست مواجه شده، زیرا دولت به‌دلیل وجود مشکلات نحوه اجرا برای مالیات امسال نیز همان خوداظهاری را مبنا قرار داده تا با این روش فشار ناشی از مالیات‌ستانی برمبنای تراکنش و عدم آموزش قبل از اجرا را از دوش مودیان مالیاتی بردارد. البته ناگفته نماند تمامی مشکلات و ابهامات اجرایی در نظام مالیات‌ستانی ایران متوجه سازمان امور مالیاتی نیست و نقش اساسی تدوین قوانین نیز بسیار بااهمیت است.

نوبت اول ۲۸۶ م الف

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیتی ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۱۴۸۲ مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بندر گناوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سیده صدیقه هاشمی فرزند سید عباس به شماره شناسنامه ۸۵۰۵ کد ملی ۳۵۳۹۲۷۵۰۵۳ صادره از گناوه را نسبت به ۱۴۳۰ سهم مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۹۳۹۰ متر مربع در قسمتی از پلاک ۱۳۶۱ اصلی واقع در مال‌قائد گناوه خریداری مع‌الواسطه از خانم/ آقای سیده صغری موسوی و شرکاء محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به مراجعه ذیصلاح قضایی نمی‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۱۸

محمد چهابدار، رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

خام‌فروشی، بلای جان اقتصاد ایران

گروه استان‌ها
editor@smtnews.ir

خام فروشی منابع از جمله مواد معدنی و نفتی که به نوعی از آن باید به عنوان هدررفت ثروت‌های ملی یاد کرد، یکی از چالش‌های مهم پیش روی کشورهای در حال توسعه یا دارای ذخایر معدنی فراوان است و کم و بیش جوامع با پیامدها و آسیب‌های آن برای اقتصاد آشنا هستند.

صادرات و خام فروشی منابع اگرچه درآمدهای خوبی را نصیب کشورها می‌سازد اما این درآمدها پایدار نبوده و سرانجام روزی به پایان می‌رسند، ضمن آنکه فرصت طلایی برای ایجاد ارزش افزوده و رشد درآمدهای عمومی را از کشورها می‌گیرند.یکی از راه‌های دور شدن از خام فروشی و ایجاد ارزش افزوده در منابع با تولید محصولات با فناوری بالا از سوی صنایع و واحدهای دانش‌بنیان است، صنایعی که می‌توانند با اتکا به دانش، نوآوری و فناوری روز محصولاتی جدید و پیشرفته که نیاز و تقاضای بازارهای جهانی باشد را به تولید برسانند.بدون شک با سرعت روزافزون فناوری‌ها و تولید کالاهای صنعتی مبتی بر فناوری روز، حوزه دانش‌بنیان به یکی از مولفه‌های اصلی قدرت در دنیا تبدیل شده است.

عکس: صمت

تحقق اشتغال آفرینی پایدار، رشد صادرات به معنای ایجاد ارزش افزوده در منابع خدادادی و عرضه آنها در بازارهای جهانی تنها با تقویت تولیدات دانش‌بنیان و حمایت از شرکت‌ها و فعالان این بخش عملی می‌شود

لازمه عبور از اقتصاد گلخانه‌ای و رسیدن به یک اقتصاد پویا و قابل اتکا برای کشورمان و پرهیز از خام‌فروشی که بلای جان اقتصاد کشور است، حمایت از دانش‌بنیان‌هاست.بخش خصوصی نیز از توانمندی‌های مالی و اعتباری مناسبی بهره‌مند است و می‌تواند با تغییر رویکردها و پذیرش ایده‌ها و نوآوری‌های جدید، ساختارهای مربوط به خود را با فناوری‌های موجود هماهنگ کرده و در مسیر دانش‌بنیان شدن قدم بردارد.

مهدی بخشنده عضو اتاق بازرگانی، صنایع معادن و کشاورزی استان قزوین گفت: فعالان اقتصادی برای حرکت به سمت دانش‌بنیان شدن فعالیت‌ها و تولید در کشور آمادگی دارند اما در ابتدا باید این آمادگی در بین بدنه اجرایی و دولت ایجاد شود و دولت و مجلس ریل‌گذاری مناسبی در این زمینه ایجاد کنند.

وی افزود: امروز نباید دل خودمان را با آمار فروش و صادرات نفت و مواد خام و فولاد و آهن که با انرژی ارزان و یارانه‌ای تولید می‌شود خوش کنیم، چرا که این مسئله هدررفت ثروت‌های ملی و یا در حالت خوشبینانه ارزان‌فروشی منابع و ذخایر ما به شمار می‌رود و یک رویه و رویکرد منطقی نیست.

بخشنده خاطرنشان کرد: با اتکا به دانش و فناوری و بها دادن بیشتر به علم و پژوهشگران و پیوند صنعت و دانشگاه باید شرکت‌های دانش‌بنیان که توانمندی خلق ایده و تبدیل آنها به کالا و ثروت دارند را افزایش دهیم چرا که تنها راه جلوگیری از خام فروشی و اتلاف منابع، ایجاد ارزش افزوده در منابع و ذخایر از طریق این شرکت‌هاست.

این فعال اقتصادی گفت: معتقدم تحقق اشتغال آفرینی پایدار و همچنین صادرات واقعی در کشور به معنای ایجاد ارزش افزوده در منابع خدادادی و عرضه آنها در بازارهای جهانی تنها با تقویت تولیدات دانش‌بنیان و حمایت از شرکت‌ها و فعالان این بخش عملی می‌شود.

وی اظهار امیدواری کرد دولت برای تحقق شعار سال به شکل مناسب از ظرفیت‌های بخش خصوصی و نمایندگان این بخش در اتاق بهره‌مند شود و نظرات کارشناسی و مشورتی فعالان اقتصادی را مورد توجه جدی قرار دهد.

مشوق‌ها و حمایت‌های مالی دولت

با هدف کمک به تحقق شعار سال، زمین در شهرک‌های صنعتی بدون انجام مزایده و با نرخ ارزان تر و به شکل اقساطی در اختیار شرکت‌های دانش‌بنیان قرار می‌گیرد. شهرک‌های صنعتی یکی از بسترها و زیرساخت‌های مناسب جهت استقرار و فعالیت شرکت‌های دانش‌بنیان به شمار می‌روند. با توجه دولت سیزدهم زمینه‌ها و فرصت‌های خوبی برای استقرار و فعالیت این شرکت‌ها در سطح شهرک‌ها و نواحی صنعتی پدید آمده که می‌تواند به فرآیند تبدیل ایده‌ها به تولید و خلق ثروت سرعت ببخشد.

رضا صفاری مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان قزوین در همین رابطه گفت: علاوه بر حمایت‌ها در زمینه پرداخت تسهیلات و مشوق از سوی دستگاه‌های مختلف و همچنین معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، در حوزه صنایع کوچک نیز زمین در شهرک‌های صنعتی بدون انجام مزایده و با نرخ ارزان‌تر و به شکل اقساطی در اختیار شرکت‌های دانش‌بنیان قرار می‌گیرد.

صفاری همچنین گفت: با توجه به اهمیت شعار سال و لزوم گام برداشتن به سمت توسعه صنایع دانش‌بنیان درصدد ایجاد شهرک تخصصی دانش‌بنیان در استان قزوین هستیم تا زمینه حلق ثروت از طریق تبدیل ایده‌ها به کالاهای پیشرفته را فراهم کنیم و از طریق توسعه دانش‌بنیان‌ها از خام فروشی منابع جلوگیری کرده و شاهد رشد ارزش افزوده منابع در کشور باشیم.

وی با بیان اینکه استان قزوین به دلایل مختلف از جمله نزدیکی به تهران، وجود زیرساخت‌های مناسب در شهرک‌های صنعتی، برخورداری از بیش از ۴هزار واحد صنعتی دارای پروانه بهره‌برداری و تعداد مراکز معتبر علمی و دانشگاهی زمینه مناسبی برای فعالیت و استقرار شرکت‌های دانش‌بنیان داراست.

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان قزوین در ادامه از ساخت واحدهای کارگاهی با مساحت ۳۰۰ تا ۵۰۰ متر برای استقرار شرکت‌های دانش‌بنیان آماده فعالیت تولیدی خبر داد و گفت: این کار سال گذشته از شهرک صنعتی آبیک کلید خورده و درحال‌حاضر ۸سوله در این شهرک احداث شده و همچنین کار ساخت واحدهای کارگاهی در سایر شهرک‌های صنعتی استان نیز امسال از محل اعتبارات داخلی این شرکت آغاز خواهد شد.

صفاری همچنین یادآور شد: برهمین اساس فضای استقرار برای فعالیت کارگاهی ۳۰شرکت دانش‌بنیان در شهرک‌های صنعتی استان قزوین طی امسال از طریق احداث و واگذاری سوله‌های کوچک ایجاد می‌شود.

این مسئول گفت: این واحدهای کارگاهی یا سوله‌ها با شرایط آسان در اختیار شرکت‌های دانش‌بنیان قرار می‌گیرد تا آنها بتوانند فعالیت تولیدی خود را آغاز کنند و در گام‌های بعدی که امکان توسعه فعالیت تولیدی خود را پیدا کنند به آنها زمین با شرایط آسان واگذار می‌شود.

ریل‌گذاری مجلس یازدهم

نقش مجلس در پیشبرد شعار سال از طریق اصلاح قوانین و مقررات و همچنین تصویب قوانین جدید که بتواند راه را برای ظهور و بروز شرکت‌های دانش‌بنیان در بخش تولید باز کند، برکسی پوشیده نیست.

لطف‌الله سیاهکلی نماینده مردم قزوین، آبیک و البرز و عضو کمیسیون صنایع مجلس شورای اسلامی نیز گفت: رفتن به سمت و سوی تولید دانش‌بنیان و فاصله گرفتن از اقتصاد نفتی راه‌حل نجات اقتصاد کشور به شمار می‌رود.

عضو کمیسیون صنایع معادن مجلس شورای اسلامی گفت: امروز دنیا در حوزه دانش‌بنیان‌ها با سرعت رو به جلو پیش می‌رود و کشورها در این زمینه با یکدیگر رقابت می‌کنند و یکی از مولفه‌های قدرت در این زمینه تعریف می‌شود بنابراین ناگزیر هستیم تا به این سمت و سو حرکت کنیم.

سیاهکلی خاطرنشان کرد: بدون شک تقویت شرکت‌های دانش‌بنیان و تولیدات با فناوری بالا اشتغال پایدار را برای کشور به ارمغان می‌آورد و زمینه را برای خروج از اقتصاد تک‌بعدی و وابسته به درآمدهای نفت و انرژی و خام‌فروشی فراهم خواهد آورد.

این نماینده مجلس شورای اسلامی خاطرنشان کرد: رشد عوارض صادراتی روی کالاهای خام و معدنی که مورد توجه مجلس یازدهم قرار داشته و با هدف کاهش خام‌فروشی و جلوگیری از اتلاف سرمایه‌های ملی خدادادی صورت گرفته است.

> نباید دلمان را به آمار فروش و صادرات نفت و مواد خام و فولاد و آهن که با انرژی ارزان و یارانه‌ای تولید می‌شود خوش کنیم، چرا که این مسئله هدررفت ثروت‌های ملی است

سخن پایانی

تحقق شعار سال نیازمند یک حرکت جمعی و عزم جهادی از سوی دولت و مجلس و همچنین فعالان بخش خصوصی و اقتصادی است و هرکدام در پیشبرد این شعار باید به رسالت‌ها و وظایف خود به درستی عمل کنند تا شاهد توسعه واقعی تولید دانش‌بنیان در کشور باشیم.

خبر

آمار بنگاه‌های اقتصادی فعال و راکد

معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزارت کشور با بیان اینکه بررسی مشکلات بنگاه‌های اقتصادی همواره جزو اولویت‌ها است، آخرین وضعیت بنگاه‌های اقتصادی فعال و راکد در کشور را تشریح کرد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت کشور، محسن کوشش‌تبار معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزارت کشور پس از نشستی با حضور کارشناسان در محل وزارت کشور، گفت: تعداد ۷۲.۲۹۵ واحد تولیدی با اشتغال ۲.۷۸۹.۸۹۹ نفر در پایان سال ۱۴۰۱ فعال بوده‌اند که از این تعداد ۴۷.۴۷۳ واحد در بخش صنعت و معدن با اشتغال ۲.۳۸۵۹۲ نفر، ۱۷.۲۱۷ نفر در بخش کشاورزی با اشتغال ۲۹۱.۱۸۸ نفر و ۷.۶۰۵ واحد در بخش گردشگری با اشتغال ۱۱۳.۱۱۹ نفر فعالیت داشته‌اند. وی افزود: در ابتدای سال ۱۴۰۱، تعداد ۹.۸۳۹ واحد تولیدی غیرفعال وجود داشته که از این تعداد ۶.۴۰۵ واحد تولیدی قابلیت احیا و راه‌اندازی مجدد را داشته و از این تعداد، ۱۷۷۳ واحد تا پایان ۱۴۰۱، احیا و به چرخه تولید بازگشته‌اند، که تعداد ۱۳۷۳ واحد با حفظ خط تولید قبلی و با اشتغال ۲۴.۰۸۵ نفر، تعداد ۲۸۲ واحد با تغییر خط تولید و عرضه محصول جدید به بازار مصرف و با اشتغال ۴.۹۰۸ نفر و تعداد ۱۱۸ واحد با حفظ تاسیسات و اجاره آن به سرمایه‌گذار جدید با اشتغال ۸۵۵ نفر را شامل و تعیین تکلیف و احیا شده است. معاون اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزارت کشور بر لزوم بررسی بنگاه‌های اقتصادی راکد توسط وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی، میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری با هماهنگی کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید استان‌ها به منظور بازگشت مجدد ۴.۶۳۲ بنگاه اقتصادی راکد قابل احیا به چرخه تولید و همچنین استفاده از ظرفیت تعداد ۳.۴۳۴ بنگاه اقتصادی راکد غیرقابل احیا و راه‌اندازی کسب‌وکار جدید را مورد تاکید قرار داد. کوشش‌تبار بر نقش وزارت صنعت، معدن و تجارت بر استفاده از ظرفیت ستاد تسهیل و رفع موانع تولید و کارگروه‌های متناظر استانی، با ارائه اهداف کمی به منظور ایجاد زمینه احیا مجدد بنگاه‌های اقتصادی راکد قابل احیا و استفاده از ظرفیت بنگاه‌های اقتصادی راکد غیرقابل احیا برای راه‌اندازی کسب‌وکار جدید در سال‌جاری را، مورد تاکید قرار داد. معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزارت کشور نقش استانداران را به‌عنوان رئیس کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید پر اهمیت خواند و بر استفاده از ظرفیت شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی در این زمینه تاکید کرد.

اجرای ۳هزار میلیارد ریال طرح عمرانی در یزد

معاونت شرکت ۵۱ طرح عمرانی و زیرساختی را در شهرک‌ها و نواحی صنعتی استان یزد برای سال ۱۴۰۲ در دستور کار قرار داده که در ۳ماهه اول ۱۱ طرح با اعتبار ۳ هزار و ۵۱ میلیارد ریال آماده بهره‌برداری است.

به گزارش صمت، محمد دهقان مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان یزد، با بیان اینکه از ابتدای سال‌جاری ۲۱ مناقصه عملیات اجرایی طرح‌های زیرساختی در شهرک‌ها و نواحی صنعتی برگزار شده است اظهار کرد: تاکنون از تعداد طرح‌های مناقصه ۱۱ طرح به مرحله قرارداد به مبلغ هزار و ۹۱۸ میلیارد ریال رسیده است. دهقان با اشاره به اینکه این طرح‌ها بیشتر مربوط به تصفیه‌خانه، آسفالت معابر و شبکه توزیع آب بوده است افزود: ایجاد راه‌های دسترسی و آسفالت معابر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی به‌عنوان یکی از مهمترین برنامه‌های معاونت فنی شرکت در سال‌جاری مورد توجه قرار گرفته است به‌طوری که تاکنون عملیات آسفالت ۱۰ کیلومتر از معابر شهرک‌های یزد، صدوق، یزدمهر و منطقه ویژه یزد به پایان رسیده است. وی ایجاد شبکه برق شهرک‌های یزدمهر و میبد ۲ به طول ۸ کیلومتر را از دیگر برنامه‌های اجرا شده از ابتدای سال عنوان کرد و گفت: خوشبختانه براساس برنامه زمانی اجرای پروژه‌ها ایستگاه آب شهرک‌های صنعتی تفت ۲، یزد مهر و منطقه ویژه اقتصادی یزد با اعتبار ۵ میلیارد ریال تجهیز شده است. مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان یزد تصریح کرد: معاونت شرکت ۵۱ طرح عمرانی و زیرساختی را در شهرک‌ها و نواحی صنعتی استان یزد برای سال ۱۴۰۲ در دستور کار قرار داده که در ۳ماهه اول ۱۱ طرح با اعتبار ۳هزار و ۵۱ میلیارد ریال آماده بهره‌برداری است.

مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای یزد خبر داد

تامین برق پایدار صنایع کوچک

زینب زارع: ابوالفضل اسدی مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای یزد بیان کرد: پیک نیاز مصرف استان یزد در سال گذشته به ۲۰۵۲ مگاوات بود و پیش‌بینی می‌شود این عدد در امسال به ۲۳۰۰ مگاوات برسد. به گزارش خبرنگار صمت از استان یزد، افزایش مصرف برق استان نسبت به اوج مصرف سال گذشته را مورد تاکید قرارداد و گفت: در تلاشیم که با مشارکت صنایع استان، برق مطمئن و پایداری را برای بخش‌های خانگی، تجاری و کشاورزی تامین کنیم. وی با اشاره به برنامه‌ریزی وزارت صنعت، معدن تجارت و وزارت نیرو در خصوص تأمین برق پایدار تابستان ۱۴۰۲، تصریح کرد: در این راستا هیچ‌گونه محدودیتی متوجه صنایع کوچک نمی‌شود، واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌های صنعتی نیز از ۲۰ خرداد تا ۱۷ شهریور، تنها یک روز در هفته از ساعت ۱۱ تا ۲۳ در مدیریت مصرف مشارکت می‌کنند و صنایع بزرگ نیز با جابه‌جایی بخشی از بار مصرفی به ساعات غیر از اوج بار، به صنعت برق استان و کشور یاری می‌دهند.

این مقام مسئول همچنین خاطرنشان کرد: به مدار آمدن پروژه‌های پیک‌بار ازجمله پست ۴۰۰ کیلوولت مهرگان و نیروگاه خورشیدی ۱۰ مگاواتی ساغند، هماهنگی با صنایع برای جابه‌جایی و برنامه‌ریزی تعطیلات و تعمیرات به ایام گرم سال، تامین سوخت مولدهای اضطراری صنایع، برگزاری جلسات کارگروه کاهش پیک‌بار استان و پیگیری صنایع استان جهت تامین بخشی از انرژی خود از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر، بخشی از اقدامات صنعت برق استان یزد برای پیک‌بار تابستان ۱۴۰۲ است. وی با اشاره به تفاهمنامه وزارت نیرو و صمت و همچنین ماده ۴ قانون مانع‌زدایی از توسعه صنعت برق گفت: صنایع مکلف هستند با هماهنگی این دو وزارت، نیروگاه‌های حرارتی و تجدید پذیر احداث کنند که به این منظور در استان یزد نیز شرکت‌های چادرملو، فولاد آلیاژی و سنگ‌آهن مرکزی ایران، احداث نیروگاه حرارتی را در دستور کار خود قرار داده‌اند. وی هماهنگی و همکاری با شرکت توانیر، شرکت مدیریت شبکه و سازمان صمت به‌منظور مدیریت بار در پیک‌بار را یکی دیگر از اقدامات این شرکت عنوان کرد و با اشاره به بخشنامه هیات‌وزیران افزود: با توجه به اجباری بودن تهیه برچسب انرژی ساختمان‌های جدیدالاحداث از سال ۱۴۰۲، دریافت پایان کار ساختمان‌های در حال ساخت، منوط به رعایت مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان است.

مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای یزد همچنین مانع‌زدایی از توسعه صنعت برق گفت: صنایع مکلف هستند با هماهنگی این دو وزارت، نیروگاه‌های حرارتی و تجدید پذیر احداث کنند که به این منظور در استان یزد نیز شرکت‌های چادرملو، فولاد آلیاژی و سنگ‌آهن مرکزی ایران، احداث نیروگاه حرارتی را در دستور کار خود قرار داده‌اند. وی هماهنگی و همکاری با شرکت توانیر، شرکت مدیریت شبکه و سازمان صمت به‌منظور مدیریت بار در پیک‌بار را یکی دیگر از اقدامات این شرکت عنوان کرد و با اشاره به بخشنامه هیات‌وزیران افزود: با توجه به اجباری بودن تهیه برچسب انرژی ساختمان‌های جدیدالاحداث از سال ۱۴۰۲، دریافت پایان کار ساختمان‌های در حال ساخت، منوط به رعایت مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان است.

مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای یزد همچنین با تاکید بر اینکه در سال گذشته هیچ مورد قطعی برق صنایع بزرگ در استان رقم نخورد، افزود: برای صنایع همکار در مدیریت بار، پاداش در نظر گرفته‌شده است.

وی در ادامه با تاکید به اهمیت همکاری رسانه‌ها درگذر موفق از پیک‌بار تابستان ۱۴۰۲، خاطرنشان کرد: برای تامین نیاز رو به افزایش انرژی برق متقاضیان، ضمن لزوم توسعه مناسب ظرفیت نیروگاهی، اقدام برای افزایش بهره‌وری راهکاری پایدار خواهد بود. وی همچنین علاوه بر تشریح جزئیات طرح پاداش صرفه‌جویی در بخش خانگی افزود: در امسال علاوه بر مشترکان زیرالگوی مصرف، برای مشترکین بالای الگوی مصرف که در مصرف برق خود صرفه‌جویی کنند نیز پاداش در نظر گرفته‌شده است.

گفتنی است، طرح پاداش کاهش مصرف برق خانگی از ابتدای خردادماه امسال تا پایان شهریورماه اجرا می‌شود و کلیه مشترکان، حتی مشترکان پرمصرف نیز می‌توانند با کاهش مصرف برق خود، تا ۲۰ برابر هزینه برق مصرفی پاداش دریافت کنند. اسدی تاکید کرد: سرویس به‌موقع کولر، نصب سایه‌بان و تعویض پوشال کولر، رعایت دمای آسایش، استفاده از دور کند کولر به‌جای دور تند، خاموش کردن لامپ‌های اضافی و عدم استفاده از وسایل برقی پرمصرف در ساعات پیک‌بار باعث کاهش مصرف انرژی و دریافت پاداش مذکور خواهد شد.

فولاد هرمزگان برترین سازمان در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی

در بیست و دومین دوره جوایز صنعت روابط عمومی ایران در سازمان مدیریت صنعتی جایزه برترین سازمان در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی به شرکت فولاد هرمزگان اختصاص یافت.

به گزارش صمت به نقل از روابط عمومی شرکت فولاد هرمزگان، نخستین «اجلاس ملی مدیران روابط عمومی ایران» و بیست و دومین دوره از «جوایز صنعت روابط عمومی ایران» با حضور مدیران، متخصصان و کارشناسان این حوزه توسط موسسه کارگزار روابط عمومی ایران در سازمان مدیریت صنعتی با حضور باقر ساروخانی، سیدمهدی الوانی (پدر مدیریت دولتی ایران) و اساتید و پیشکسوتان حوزه روابط عمومی کشور برگزار شد.

جوایز ویژه، (NAIPRI) معتبرترین جوایز روابط عمومی ایران هستند که از سال ۱۳۸۰ به منظور ارج نهادن و ایجاد شناخت عمومی از دستاوردها و مشارکت‌های مثبت سازمان‌ها و متخصصان فعال روابط عمومی در ایران بنیانگذاری شده است که آثار و پروژه‌های مرتبط با روابط عمومی هر سازمان در ۱۵ بخش و در دو مرحله ارزیابی شده و برگزیدگان هر بخش معرفی می‌شوند. در این دوره، روابط عمومی شرکت فولاد هرمزگان و مدیریت روابط عمومی این شرکت به دلیل فعالیت گسترده در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی موفق به کسب عنوان برترین سازمان در حوزه مسئولیت اجتماعی شد.

قطار مسافری سنندج تا چند ماه آینده روی ریل می‌رود

وزیر راه و شهرسازی با اشاره به افتتاح خط آهن همدان- سنندج تا چند ماه آینده، گفت: توسعه پایانه مرزی باشماق، تکمیل کریدور جاده‌ای شمال جنوب در محدوده استان کردستان و تکمیل رودگاه سقز و شتاب‌بخشی به طرح نهضت ملی مسکن این استان نیز مورد بررسی قرار گرفت. به گزارش ایرنا، مطالعات پروژه راه‌آهن تهران- همدان- سنندج در سال ۸۴ به پایان رسید و در سال ۸۵ اجرای این طرح آغاز شد. پروژه راه‌آهن همدان به سنندج جزو پروژه‌های ملی محسوب می‌شود که فاز نخست آن از تهران به همدان به بهره‌برداری رسیده و ریل‌گذاری فاز دوم که شامل مسیر همدان- سنندج است مهر سال گذشته به اتمام رسید و پس از سفر استانی آیت‌الله رئیسی با اختصاص اعتبار لازم پروژه در حال تکمیل و راه‌اندازی است. طول خط آهن تهران- سنندج ۴۲۰ کیلومتر است که از ۱۵۱ کیلومتر طول خط ریلی همدان- سنندج نیز ۶۴ کیلومتر از آن در حوزه استان همدان واقع شده و بقیه در استان کردستان است. این پروژه درحال‌حاضر ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی دارد و تاکنون برای آن ۱۷ هزار میلیارد ریال اعتبار هزینه شده است. وزارت راه و شهرسازی امروز به نقل از «مهرداد بذرپاش» گزارش داده که در نشست با اعضای مجمع نمایندگان و استاندار کردستان پروژه‌های راه و شهرسازی در این استان مورد بررسی قرار گرفته است.

وزیر راه و شهرسازی بیان داشت: در این نشست توسعه پایانه مرزی باشماق، تکمیل کریدور جاده‌ای شمال- جنوب در محدوده استان کردستان، تکمیل و افتتاح فرودگاه سقز و شتاب بخشی به طرح نهضت ملی مسکن مورد تاکید قرار گرفت.

شنبه
۳ تیر ۱۴۰۲- ۵ ذی‌الحجه۱۴۴۴ - ۲۴ ژوئن ۲۰۲۳- شماره ۲۳۴۳-پیاپی۳۶۶۱

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»

مدیرمسئول: عاطفه خسروی

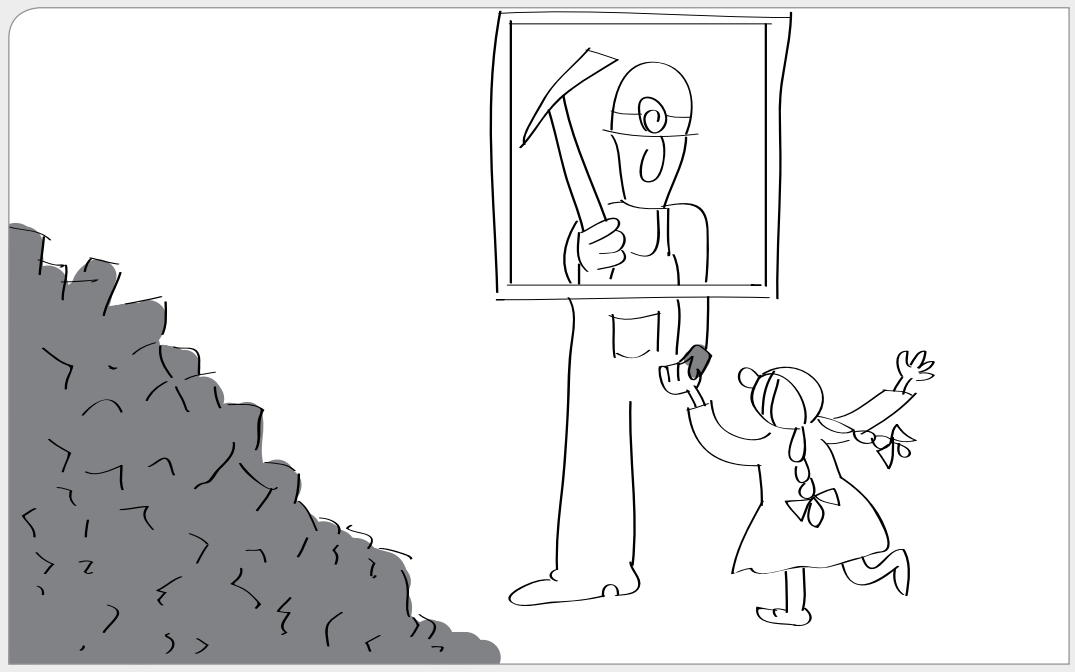
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۷۲۲۷۳۲ - ۰۹۹۹۹۱۹۵۷۶۱
ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmil.com
تلفن: ۸۲۱۹۰ - نمابر:(داخلی-۱۰۴) پیامک: ۳۰۰۰۸۲۱۹۰
امور مشترکین: ۸۸۷۲۲۷۳۵ - روابط عمومی: ۸۸۱۰۵۳۰۹
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۷۲۲۷۳۵
تهران، خیابان قائم‌مقام فراهانی- کوچه آزادگان شماره ۲۶- کد پستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir
امور استان‌ها: ostanha@smtnews.ir
چاپخانه: امید نشر و چاپ ایرانیان

info@smtnews.ir
www.smtnews.ir
instagram.com/smtnewspaper
telegram.me/smtnews
tozi.smtnews@gmail.com

روزنامه صمت با رتبه ۱
در میان روزنامه‌های تخصصی مقام ۱
در میان روزنامه‌های اقتصادی مقام ۲

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

کارتون روز

بدون شرح

طرح: حسین علیزاده

یادداشت

رشد واحدهای صنفی متناسب با جمعیت نیست

امیرعباس فیضی- کارشناس اقتصاد: برخی آمارها حکایت از آن دارد که تعداد واحدهای صنفی در ایران بیش از ۷ برابر نرم جهانی است و به‌ازای حدود هر ۳۰ نفر یک واحد صنفی در کشور وجود دارد، درحالی‌که این رقم در اروپا و امریکا بین ۷۰۰ تا هزار نفر است. از این منظر انتقاداتی به رشد قارچ‌گونه واحدهای صنفی مطرح است و برخی معتقدند، صنوف کشور به‌طور عادی و منطقی رشد نکرده‌اند و با افزایش تعداد واحدهای صنفی که بیشتر خدماتی و توزیعی هستند، به یک جامعه مصرف‌گرا تبدیل شده‌ایم. در این بین بسیاری از اصناف نیز بر نحوه ساماندهی بازار ازسوی دولت گلایه دارند.

با نگاهی به برنامه‌های دولت درمی‌یابیم تاکنون ساماندهی بازار، منوط به بازطراحی مقررات و ضوابط مربوط به قیمت‌گذاری دستوری بوده است؛ درحالی‌که انتخاب راهبرد صحیح قیمت‌گذاری برای رسیدن به اهداف مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان بسیار حائز اهمیت بوده و در واقع بدون نگاه به قیمت‌گذاری بلندمدت و استراتژیک به‌هیچ‌وجه مزیت رقابتی برای تولیدکنندگان به‌وجود نخواهد آمد و مصرف‌کنندگان نیز محکوم به استفاده از تولیدات با نرخ غیررقابتی خواهند شد؛ از این رو داشتن درک صحیح از عوامل موثر بر قیمت‌گذاری راهبردی بسیار حیاتی است. مسئله دخالت دولت‌ها در قیمت‌گذاری همواره مورد بحث کارشناسان و اقتصاددانان بوده و نظریه‌های مختلفی توسط طرفداران اقتصاد بسته و مخالفان دخالت دولت در نرخ‌گذاری (اقتصاد باز) مطرح شده است. به‌طور کلی نقش دولت در اجرای سیاست‌های کنترلی نرخ و رقابت‌پذیری تولیدات داخلی بسیار تعیین‌کننده است. آنچه امروز شاهد آن هستیم نتیجه اجرای برخی سیاست‌های منسوخ و محکوم به شکست بوده و در واقع برخی از دست‌اندرکاران نیز خواسته یا ناخواسته در مقابل ایده‌های بدیع و علمی مقاومت نشان می‌دهند. امروزه محیط کسب‌وکار به‌شدت تحت تاثیر رقابت تولیدکنندگان و از طرفی تغییرات سریع فناوری و تغییر مداوم در رفتار مصرف‌کنندگان و نیازهای مشتریان است و عواملی نظیر تقاضای بی‌ثبات، چرخه عمر اقتصادی کوتاه‌تر، رقابت شدید و تلاش برای رشد باعث حساس‌تر شدن مصرف‌کنندگان و تحت تاثیر قرار گرفتن سوددهی تولیدکنندگان شده است. حال با در نظر گرفتن این مولفه‌ها سیاست‌های قیمت‌گذاری کالا و خدمات به‌گونه‌ای است که امکان بهره‌مندی هر دو گروه را از کالا و خدماتی که در بستر رقابت تعیین نرخ می‌شوند، از بین برده و در حقیقت با اجرای روش نامناسب قیمت‌گذاری دولتی، کسب مزیت رقابتی و پیشی گرفتن از رقبا ناممکن است. نبود درک صحیح از مقوله رقابت در سال‌های اخیر و اجرای ضوابط و مقررات در سازمان‌های مسئول بدون در نظر گرفتن ملاحظات اسناد بالادستی از جمله سیاست‌های اقتصاد مقاومتی و اصل ۴۴ قانون اساسی یکی از مهم‌ترین موانع کسب‌وکار محسوب می‌شود. موضوعی که در این مقاله به آن می‌پردازیم، بررسی قیمت‌گذاری دستوری و تاثیرات مثبت و منفی آن بر مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان است. بدون تردید در سیستم مدیریتی هر کشور، در صورتی که هر بخش طبق روال عادی خود پیش نرفته و دچار اشکال شود، دولت با استفاده از جایگاه حکمرانی خود به طرق مختلف به تصحیح اشکالات پرداخته و آن را بهبود می‌بخشد. در زمینه قیمت‌گذاری نیز چنین وضعیتی برقرار است. اگر اقتصاد کشور به هر دلیلی دچار مشکل شود یا به‌طور غیرطبیعی به دلایلی نظیر رکود و تورم نقصان یابد، اقتصاد دستوری به میان خواهد آمد و فشاری که به مصرف‌کنندگان وارد می‌شود را برطرف می‌سازد. قیمت‌گذاری دستوری که بخشی از نوع مدیریت «اقتصاد دستوری» است، پس از بررسی فرآیند عرضه و تقاضا به فرمولی برای ارائه نرخ رسیده و توسط سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان به اجرا گذاشته می‌شود. در حال حاضر سیستم قیمت‌گذاری دولتی که با روش «مجموع هزینه‌ها» اعمال می‌شود، جوابگوی انتظارات سرمایه‌گذاران حوزه اقتصاد نیست و از طرفی روش قیمت‌گذاری فعلی همواره در تضاد با «بهره‌وری» و «کاهش نرخ تمام‌شده» است که در نهایت تهدیدی برای حقوق مصرف‌کنندگان نیز به‌شمار می‌آید. در این روش قیمت‌گذاری تولیدکننده به ازای هر گونه فعالیت در جهت کاهش نرخ تمام‌شده، از سود کمتری نسبت به نرخ تمام‌شده قبلی بهره‌مند خواهد شد؛ بنابراین طبیعی است به متورم کردن نرخ تمام‌شده تمایل نشان بدهند.

همچنین در این روش نرخ‌گذاری، معیار پذیرش برخی هزینه‌های موثر بر نرخ تمام‌شده برای تولیدکنندگان همه گروه‌های کالایی با شاخص واحد و یکسانی از سطح تولید نسبت به ظرفیت اسمی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. این موضوع با هیچ منطق علمی سازگار نیست، به‌طوری که یک بنگاه اقتصادی به‌عنوان نمونه در شرایط رکود عملا هیچ توجیهی برای تولید حداکثری و متناسب با سقف ظرفیت اسمی ندارد، اما در محاسبات نرخ تمام‌شده محصول تولیدی بدون توجه به این مسئله مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. از دیگر اقداماتی که می‌تواند مسیر راهبرد صحیح قیمت‌گذاری دولتی را هموار کند، تدوین ضوابط مربوط به محافظت و صیانت دولت از نام و نشان تجاری بنگاه‌های اقتصادی است. این موضوع به‌حدی قابل اهمیت است که می‌توان از آن به‌عنوان پایه اصلی جهش تولید نیز نام برد، این در حالی است که متاسفانه به‌دلایل گوناگون در حال حاضر کشور ما فاقد چارچوب‌های قانونی و مشخصی برای متمایز کردن فعالیت برندها است. از طرفی رسیدگی به نحوه قیمت‌گذاری و هزینه‌های فعالیت برندها فاقد مبانی قانونی و دستورالعمل‌های مشخص برای رسیدگی نهادهای نظارتی است؛ بنابراین تدوین مقررات مختص فعالیت برندها می‌تواند موجب ارزش‌آفرینی مضاعف برای بنگاه‌های دارای نام و نشان تجاری شده و در نهایت علاوه بر جهش کیفی تولید در افزایش تولید ناخالص داخلی نیز اثرگذار باشد. در نتیجه اجرای سیاست قیمت‌گذاری دستوری می‌تواند تا حد قابل توجهی تاثیرگذار باشد و در صورت اصلاح سیاست‌های فعلی، بدون شک، امید برای بهبود شرایط تولید نیز پررنگ‌تر می‌شود، اما ادامه‌دار بودن شرایط موجود بدون بازمهندسی مقررات جاری این بخش اقتصاد، باعث تضعیف تولید و در نهایت ضرر تولیدکنندگان خواهد شد. ذکر این نکته ضروری است که تعیین استراتژی قیمت‌گذاری محصولات تولیدی یکی از اصول مهم در اقتصاد است. قیمت‌گذاری در حالت عادی برمبنای هزینه‌های تولید انجام می‌شود و عرضه و تقاضا تاثیر زیادی در آن دارد، اما چنانچه به دلایل متفاوت تعادل عرضه و تقاضا به‌هم بخورد، دولت می‌تواند برای بهبود اوضاع از قیمت‌گذاری دستوری استفاده کند که این امر نیز باید با استفاده از ابزارهای مناسب و کارشناسی صورت بگیرد تا در کوتاه‌مدت اثرات مثبتی داشته باشد و فرصتی به دولت بدهد تا با بهبود فضای رقابتی شرکت‌ها اوضاع عرضه و تقاضا را بهبود بخشد، اما در صورتی که قیمت‌گذاری دستوری، راه‌حل میان‌مدت و بلندمدت تلقی شود، می‌تواند تاثیرات منفی بر اقتصاد و تولید داشته باشد و در نهایت سایر بخش‌های اقتصاد را تحت تاثیر قرار داده و حتی مسیر قیمت‌گذاری شرکت‌هایی که خواهان اهداف قیمت‌گذاری رقابتی هستند را تغییر داده و ابتکار عمل را از آنان سلب کرده و در نهایت مصرف‌کنندگان نیز از مزایای جنگ قیمتی بین تولیدکنندگان که منجر به تعیین نرخ در نقطه تعادلی بازار می‌شود، محروم می‌شوند.

صندوق تعاونی‌های سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر تاسیس می‌شود

تفاهمنامه همکاری دفتر توسعه سرمایه‌گذاری اقتصاد تعاون و صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری تعاون با هدف حمایت از تاسیس صندوق تعاونی‌های سرمایه‌گذاری ریسک پذیر منعقد و امضاء شد. به گزارش وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، جعفر امیرآبادی‌زاده، مدیرکل دفتر توسعه سرمایه‌گذاری اقتصاد تعاون از تاسیس تعاونی‌های سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر خبر داد و گفت: با هدف تسهیل فرآیند تامین سرمایه، ضمانت کسب و کارهای دانش‌بنیان، تضمین اعتبارات و سرمایه‌گذاری‌ها، تعهدات، مطالبات و معاملات شرکت‌های تعاونی و شرکت‌های تعاونی سهامی عام و ضمانت محصولات تعاونی‌هایی که مستعد جهش و رشد هستند، این نوع تعاونی طراحی و تدوین شد. وی افزود: تعاونی‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر با توجه به ظرفیت شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی و با کمک مالی و خدماتی نهادهای حمایتی خود با هدف کمک به طرح‌های تعاونی‌ها و جذب کسب و کارهای دانش‌بنیان در بستر تعاون با استفاده از دو مدل صندوق سرمایه‌گذاری ریسک پذیر(VC) و صندوق پژوهش و فناوری سرمایه‌گذاری ریسک پذیر شرکتی(CVC) تاسیس می‌شوند. امیرآبادی‌زاده از جمله اهداف دیگر این تفاهمنامه را اقدام به توسعه تعاونی‌ها و ضمانت محصولات، خدمات و معاملات آنان از محل خط اعتباری تخصیصی بانک توسعه تعاون، ارائه خدمات تجاری‌سازی فناوری به شرکت‌های تعاونی دانش‌بنیان مشتمل بر خدمات مشاوره‌ای و آموزشی، اخذ استانداردها و گواهینامه‌های مورد نیاز برای ورود به بازارهای داخلی و خارجی، بازاریابی، برندسازی، تهیه طرح‌های توجیهی، اعتبارسنجی شرکت‌های تعاونی دانش‌بنیان و تامین تضامین مورد نیاز برای آنها، طراحی ابزارهای مالی و حمایتی جدید در زمینه تجاری‌سازی فناوری متناسب با نیازهای شرکت‌های تعاونی دانش‌بنیان، کمک به دریافت مجوز و تاسیس تعاونی صندوق سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر با حمایت مالی عنوان کرد. مدیرکل دفتر توسعه سرمایه‌گذاری اقتصاد تعاون گفت: مهم‌ترین تعهدات معاونت امور تعاون در قالب این همکاری مشترک تهیه روش اجرایی و بررسی قانونی تاسیس تعاونی‌های دارای ظرفیت رشد، معرفی تعاونی‌های بزرگ و اتحادیه‌های مستعد جهت ضمانت آنها و سرمایه‌گذاری، همکاری با نهادهای ذی‌ربط در مجموعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی جهت تسهیل در صدور مجوزها و ساده‌سازی روند تشکیل صندوق، برگزاری و سازماندهی کارگاه‌ها، سمینارها و برنامه‌های آموزشی جهت افزایش آگاهی و درک از تامین مالی سرمایه‌گذاری خطرپذیر و مزایای آن در میان نهادهای تعاونی خواهد بود. البرز محمدی، مدیرعامل صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری تعاون نیز با اشاره به جزئیات این همکاری گفت: مهم‌ترین تعهدات صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری تعاون در قالب این همکاری ضمانت معاملات تعاونی‌های دارای بازار هدف مناسب در صورت احراز صلاحیت به‌منظور توسعه فعالیت و افزایش سهم بازار آنها، تامین بخشی از سرمایه اولیه صندوق سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر، فراهم آوردن موجبات توسعه سرمایه‌گذاری در بخش تعاونی از طریق ارائه انواع ضمانتنامه‌های اعتباری و غیراعتباری، کمک به تهیه روش اجرایی و بررسی قانونی تاسیس تعاونی سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر، مشارکت در ارزیابی فنی، اقتصادی و مالی طرح‌های معرفی‌شده به صندوق خطرپذیر و صدور ضمانتنامه برای تسهیلات دریافتی از بانک به منظور تامین سرمایه اولیه تعاونی سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر و طرح‌های برخوردار از تسهیلات ریسک‌پذیر خواهد بود.

دریچه

سرگذشت ما و عکس‌های‌مان

فردین علیخواه
جامعه‌شناس

سرگذشت ما و عکس‌های‌مان سرگذشت جالبی دارد. چند دهه قبل در خانه‌ها عموما ۳ قاب عکس در طاقچه اتاق نشیمن قرار داشت: الله، علی(ع)؛ آقاجون! در جامعه‌ای که مرد محور امور بود تنها عکس پدر خانواده می‌توانست در طاقچه قرار گیرد و بعد از الله و علی(ع)، از آن بالا به ما نگاه کند. با گذشت زمان و وقتی‌که زیارت، خانوادگی شد به‌تدریج عکس‌های خانوادگی هم روی دیوارها و در طاقچه‌ها جا باز کردند.

همان عکس‌هایی که اعضای خانواده بدون هیچ لبخندی، دست بر سینه در کنار آرامگاه امام رضا(ع) ایستاده بودند.

در این عکس‌ها هم غالبا پدر خانواده در مرکز عکس قرار داشت. با تغییر جامعه و گسترش مدرنیسم اجتماعی، به‌تدریج عکس‌های خانوادگی آتلیه‌ای (با محوریت زن و شوهر) روی دیوارها جا باز کردند.

زن و شوهرها عکس دونفره می‌گرفتند، قاب می‌کردند و به دیوار می‌چسباندند. عکس‌ها بیشتر شدند و آلبوم وارد خانواده‌ها شد. معمولا خانواده‌ها یک آلبوم عکس داشتند که با عکس عروسی پدر و مادر شروع می‌شد. وقتی آلبوم را ورق می‌زدید گویی دارید یک سریال تلویزیونی تماشا می‌کنید. این آلبوم عکس بود که سرگذشت خانواده را روایت می‌کرد. آدم‌ها وقتی دل‌شان می‌گرفت آلبوم می‌دیدند و درباره آدم‌ها حرف می‌زدند. وقتی مهمان می‌آمد آلبوم‌ها آورده می‌شد، تخمه می‌شکستند و دور هم عکس می‌دیدند و خاطرات را مرور می‌کردند.

آدم‌ها برنامه‌ریزی می‌کردند که فلان روز به آتلیه بروند. برای همین قبل و بعد از عکس گرفتن در آتلیه، خوش بودند.

عکس گرفتن به معنای یک روز خوب بود. یکی از خاطرات خوب زندگی هم حرف زدن از فیگورهای عکاس‌ها موقع گرفتن عکس بود.

دوربین‌های شخصی که آمد با آن فیلم‌های ۱۲، ۲۴ و ۳۶ تایی، دوره انتظار پر شدن حلقه و بردن به عکاسی و گرفتن از عکاسی را با خودش آورد. همه دوربین نداشتند. خیلی اوقات پیش می‌آمد که آدم‌ها عکس‌هایی از خودشان می‌دیدند که خودشان نداشتند.

در مراسمی عکس گرفته بودند و به‌طبع فقط صاحب دوربین عکس‌ها را داشت. هر خانواده معمولا یک آلبوم داشت و آدم‌ها با ازدواج می‌توانستند آلبوم عکس جداگانه‌ای داشته باشند.

داشتن آلبوم عکس به معنای مستقل شدن از خانواده بود. دوربین‌های دیجیتال که آمد، انقلابی بر پا شد و موبایل‌های دوربین‌دار که آمد انقلابی دیگر! امروزه بااین که هر کس در ماه شاید صدها عکس بگیرد دیگر آلبومی وجود ندارد. عکس‌ها گرفته می‌شوند ولی حتی یک‌بار هم نگاه نمی‌شوند. عکس‌ها مانند پودر رختشویی فقط مصرف می‌شوند. همه عجله می‌کنند تا لحظه‌هایشان را با عکس ثبت کنند اما چون این جمله باب شده است که در لحظه زندگی کنید معمولا به هیچ لحظه‌ای پس از ثبت شدن با عکس، رجوع نمی‌شود.

لحظه‌ها فقط ثبت می‌شوند! جالب آنکه برخی از آدم‌ها عکس‌های قدیمی‌شان را هم اسکن می‌کنند تا از بین نرود!

درحالی‌که به‌ندرت هزاران عکسی را که به‌تازگی گرفته‌اند، می‌بینند. فقط عکس روی عکس است که انباشته می‌شود.

با تحولات جامعه، عکس‌های اقوام و فامیل کمتر و عکس با دوستان بیشتر شده است. دیگر از برخی از فامیل هیچ عکسی نداریم.

حتی «یک عکس»

دیگر در اتاق نشیمن عکسی دیده نمی‌شود. عکس‌های زن‌وشوهری به اتاق‌خواب و عکس‌های خانوادگی به روی یخچال منتقل شده‌اند.

عکس گرفتن بیشتر از عکس دیدن مهم شده است. آدم‌ها دیگر هم خوب عکس می‌اندازند و هم خوب عکس می‌گیرند.

تلفن‌های همراه دارای دوربین‌های قوی دو پیامد داشت:

آنهایی که پشت دوربین بودند احساس کردند که استعداد عجیبی در عکاسی دارند و آنهایی هم که جلوی دوربین بودند با دیدن عکس خودشان از زمانه گلایه کردند که چرا هنوز به‌عنوان یک مدل کشف نشده‌اند. در مقایسه با قدیم، امروزه وقتی عکسی می‌گیریم اول خودمان را چک می‌کنیم. عکس‌هایی را که خوش‌مان نمی‌آید فورا حذف می‌کنیم. امروزه عکس گرفتن در موقعیت طبیعی مد شده است اما هیچ‌کس طبیعی عکس نمی‌گیرد. از کوچک تا بزرگ می‌دانند که چطور باید عکس بگیرند؛ از نحوه لبخند زدن تا نحوه قرار دادن پاها جلوی دوربین از قبل. ممارست کرده‌اند تا در موقعیت طبیعی مجبور نباشند فیگور عکس گرفتن بگیرند! به نظر می‌رسد امروزه دوره عکس گرفتن با دوستان هم در حال سپری شدن است. عکس‌ها تکی شده‌اند.

خیلی از آدم‌ها فقط از خودشان عکس می‌گیرند: من چقدر بی‌نظیرم! قصه را تمام کنم. از لنز دوربین‌های قدیم «ما» بیرون می‌آمد اما از لنز دوربین‌های امروز «من» متولد می‌شود.

خبر

همه چیز درباره «خط فقر ۳۰ میلیون تومانی»

رقم واقعی خط فقر در پایتخت از ۳۰ میلیون تومان هم بیشتر است؛ شما فقط مبلغ اجاره خانه‌ها را ببینید! اگر رقم ودیعه مسکن را هم در نظر بگیریم، نرخ اجاره یک آپارتمان کوچک ۶۰ متری در محلات مرکز تهران، کمتر از ماهی ۱۵ میلیون تومان نیست.

به گزارش ایلنا، ۳ماه از سال ۱۴۰۲ گذشته ولی در همین مدت، صعود شتابان قیمت‌ها، داده‌های اقتصادی را دچار یک دگردیسی جدی کرده است. در روزهای اخیر، ارقام جدیدی در مورد شاخص‌هایی مانند «رقم خط فقر» و «نرخ خط فقر» منتشر شده که نشان می‌دهد اعداد مبنا در مذاکرات مزدی ۱۴۰۲ تناسبی با واقعیت‌ها نداشته است.

اخیرا مرکز پژوهش‌های مجلس درباره افزایش نرخ خط فقر اعلام کرده است که این نرخ طی یک دهه از ۱۹ درصد به بیش از ۳۰ درصد افزایش یافته است، در واقع بیش از ۳۰ درصد جمعیت زیر خط فقر هستند و براساس معیارهای بسیار حداقلی، «فقیر» به حساب می‌آیند؛ در عین حال، ۲۵ خرداد، یک عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورا، میزان خط فقر در تهران را ۳۰ میلیون تومان عنوان کرد.

با توجه به داده‌های مرکز پژوهش‌های مجلس، نزدیک به ۳۰میلیون نفر زیر خط فقر به سر می‌برند و این در حالی است که برهمان اساس، حدود ۳ میلیون خانواده دچار فقر مطلق هستند.

اگر بعد متوسط خانواده در کشور را براساس آخرین داده‌های مرکز آمار ایران، ۳.۳ نفر در نظر بگیریم، امروز جمعیتی بالغ بر ۹ میلیون و ۹۰۰ هزار نفر در کشور دچار فقر مطلق هستند.

به عبارت ساده‌تر، نزدیک به ۱۰ میلیون نفر از تامین ساده‌ترین نیازهای خوراکی و مسکن، ناتوانند و نمی‌توانند کالری مورد نیاز برای زندگی روزانه را به‌دست آورند.

آمار خط فقر اعلامی توسط محمد باقری‌بنابی، عضو کمیسیون اقتصادی و نماینده مردم بناب در مجلس شورای اسلامی نیز ثابت می‌کند، حداقل دستمزد کارگران با احتساب تمام مزایا، از یک‌سوم خط فقر در تهران پایین‌تر است.

این عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورا در این رابطه با بیان اینکه «خط فقر در تهران به ۳۰میلیون تومان رسیده» اظهارکرد: باتوجه به تورمی که در یکی، دو سال اخیر شکل گرفته به نظر می‌رسد که در تهران خط فقر ۳۰ میلیون تومان باشد.

با توجه به شرایط مسکن، اجاره، معیشت و تورم مشاهده می‌کنیم که قشر متوسط جامعه عملا به سمت حاشیه‌نشینی در تهران و یا شهرهای همجوار سوق پیدا کرده و به همین علت ممکن است در آینده نه‌چندان دور شاهد مسائل اجتماعی و سیاسی متعدد باشیم.

باقری بنایی در ادامه هشدار می‌دهد: «هر چه سریع‌تر به‌عنوان یک مسئله اضطراری باید به دنبال راهکاری برای حل این مشکلات باشیم، در غیر این صورت شاهد تورم وحشتناک به ویژه برای قشر متوسط خواهیم بود؛ راهکارهایی مثل جذب سرمایه‌گذاران خارجی و مولدسازی سرمایه‌های داخلی می‌تواند برای برطرف کردن مشکلات ایران مناسب باشد».

این داده‌ها نگران‌کننده است، وقتی در نظر بگیریم حداقل دستمزد با تمام مزایای مزدی اگر به کارگران مشمول و بیمه شده پرداخت شود، رقمی حدود ۹ میلیون تومان خواهد بود؛ به عبارت ساده‌تر، یک‌سوم خط فقر در تهران ۱۰ میلیون تومان است اما مزد و مزایا، یک‌میلیون تومان کمتر از ثلث خط فقر!

در این شرایط اگر فرض بگیریم در یک خانواده کارگری ۲ نفر شاغل باشند، یکی کارگر ساده و حداقل‌بگیر و دیگری کارگر متوسط‌بگیر یا معلم رسمی که ۱۲ میلیون تومان حقوق می‌گیرد، بازهم مجموع دریافتی این ۲ نفر، ۲۱ میلیون تومان می‌شود که هنوز ۹ میلیون تومان به اندازه یک دستمزد کارگری کامل، کمتر از خط فقر در تهران است!

و جالب اینجاست که در جریان مذاکرات مزدی ۱۴۰۲، نمایندگان دولت و کارفرمایان راضی نشدند ارقام گروه کارگری برای خط فقر که در آن زمان بسیار حداقلی و ۱۸ میلیون تومان بود را به‌عنوان نرخ حداقلی سبد معیشت خانوارهای کارگری بپذیرند؛ بعد از هفته‌ها جنجال و بحث، به عدد ۱۳ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان برای نرخ حداقلی سبد معیشت خانوار – موضوع بند دوم ماده ۴۱ قانون کار- رسیدند اما جالب‌تر اینکه، حتی همان رقم ۱۳ میلیون تومان را به‌عنوان «مبنای تعیین حداقل دستمزد ۱۴۰۲» نپذیرفتند؛ در نهایت، مزد و مزایا در مجموع ۹ میلیون تومان تعیین شد.

حالا ۳ ماه گذشته از پایان منازعات مزدی که سوژه‌ی انتقادات بسیار کارگران قرار گرفت، یک عضو کمیسیون اقتصادی مجلس از خط فقر ۳۰ میلیون تومانی در تهران خبر می‌دهد، خط فقری که با در نظر گرفتن متوسط کرایه خانه در تهران که رقمی بین ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومان است، چندان حداکثری نیست و با دست باز محاسبه نشده است!

با «کار دستمزدی» نمی‌شود زندگی را اداره کرد

بهرام حسنی‌نژاد فعال کارگری و دبیر اسبق انجمن صنفی کارگران معدن چادرملوی یزد در مورد این رقم اعلامی و میزان تطابق آن با واقعیت به ایلنا می‌گوید: به نظر بنده رقم واقعی خط فقر در پایتخت از ۳۰ میلیون تومان هم بیشتر است؛ شما فقط مبلغ اجاره خانه‌ها را ببینید!

اگر رقم ودیعه مسکن را هم در نظر بگیریم، نرخ اجاره یک آپارتمان کوچک ۶۰ متری در محلات مرکز تهران، کمتر از ماهی ۱۵ میلیون تومان نیست.

به اعتقاد این فعال کارگری، یک خانواده با ۲ نفر شاغل قادر به تامین نیازهای ساده زندگی از جمله خوراک، مسکن و آموزش نیست و اصولا با کار دستمزدی دیگر نمی‌شود زندگی را اداره کرد و البته این مسئله فقط محدود به تهران و کلانشهرها نیست.

براساس آخرین محاسبات کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، تفاوت خط فقر در تهران و شهرستان‌ها، بین ۱۵ تا ۲۰ درصد است که این تفاوت ناشی از اختلاف در اجاره بهای مسکن است وگرنه هزینه خوراکی‌ها، درمان و سایر مولفه‌ها تفاوت چندانی ندارد. با این حساب، وقتی خط فقر در تهران ۳۰ میلیون تومان است، با در نظر گرفتن تفاوت ۲۰ درصدی، خط فقر شهرستان‌ها حدود ۲۴ میلیون تومان می‌شود.

در واقع اگر در یک خانواده شهرستانی ۲ نفر شاغل باشند و هر کدام ماهی ۱۰ میلیون تومان حقوق بگیرند، بازهم قادر به تامین نیازهای یک زندگی شایسته نیستند؛ در یک چنین شرایطی، بازهم نهادهای خیریه و نمایندگان نئولیبرالیسم به دنبال بر هم زدن بساط «حداقل دستمزد سرتاسری» هستند و اعتقاد دارند در شهرستان‌ها با زیر حداقل دستمزد مصوب شورای‌عالی کار هم می‌شود زندگی را چرخاند.